

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

AUCTARIUM
LEXICI GRÆCI SCHNEIDERIANI

EXAMINI PUBLICO

IN SCHOLA REGIA FREDERICOBURGENSEI

MENSE SEPTEMBRI ANN. MDCCCXXXVII INSTITUENDO

PRÆLUSURUS SCRIPSIT

Dr. H. M. FLEMMER,

RECTOR SCHOLÆ.

PARTICULA V, LITTERAS Z—K CONTINENS.

HAUNIÆ.

TYPIS EXCUDERAT J. D. QUIST.

Addenda ad particulas priores.

- * Ἐκρηθής. ἄψεκτος, Hesych. in κρηθεῖν, quam vocem exponit per κακολογεῖν.
- * Ἀμετάφραστος, Hesych. in θριπτόν, quod alio vocabulo commode exprimi nequit.
- * Ἀναπαυτικός, i. q. ἀναπαυστήριος, Etym. Gud. 270, 24.
- * Ἀποκτένισμα. Hesych. κεσκίον. στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ.
- * Ἀποσκληραίνω, i. q. ἀποσκληρώω vel ἀποσκληρύνω. Cfr. κατασκληραίνω. Hesych. in ἀποσκιρωθέν.
- * Ἀποσπερματισμός (ἀποσπερματίζω), Hesych. in καράς.
- * Ἀρμενοθήκη (ἄρμενα, vela navis), Hesych. in καρὰ δάλη.
- * Ἀρωματοποιέω, Hesych. in ζειρεῖν.
- * Ἀσελγόμεκρως, Plato Comicus ap. Hesych. in κριδὸς ἀσελγόμεκρως.
- * Ἀστατογνώμος, sentiētiis varius, Etym. Gud. 270, 30.
- * Ἀφερέπρονος, Schn. ex Schol. Apollonii. Hic * ἀφερέπρονως, Eustath. Od. 1827, 26.
- * Βακτηριοφόρος, Hesych. in καλαυρόφις.
- * Βουλευτοτόλμηρος, in consiliis audax, Etym. Gud. 441, 20.
- * Γεροντοποιέω, senem reddo. Hesych. κάρψαι. ξηρᾶναι, ῥυσσῶσαι, ἀφανίσαι, γεροντοποιῆσαι.

- * Γυναικοθήθης, moribus muliebribus, Etym. Gud. 270, 29.
- * Δημητρίουλος, i. q. καλλίουλος, Eustath. 1162, 42.
- * Δυσθέωρος, i. q. δυσθεώρητος, Etym. Gud. 441, 19.
- * Ἐδαφώ. Hesych. ἡδάφωται. κατώμισται.
- * Ἐκκαχρύω vel ὕζω. Hesych. ἐκκαχρύσω. ἐκκοκκίσω, ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω. Cfr. quæ infra notabo ad κατακαχρύσω.
- * Ἐξελευθεριώτης, ó, i. q. ἐξελεύθερος, Hesych. in κροτάνεροι, Tom. II p. 359.
- * Ἐπεμβαφίζω et *ἐπεμβάπτω (ἐπέμβαμμα), Hesych. in κἀπεμβαφίζων.
- * Ἐπηλυγισμός. ἐπισκισμός, Hesych. in ἡλύγη.
- * Ἐπικράνισμα, i. q. ἐπίκρανον, tegumentum capitis, Hesych. in ἰανοκρήδεμος.
- * Εὐκαλλώπιστος, bene comptus, Hesych. in κοσμιωτάτη.
- Εὐλογοφανής. Schol. Soph. adde Eustath. Od. 1827, 34.
- Εὐωδιάζω. Locis I. adde Hesych. in κρένα.

Ζ.

* Ζάβατος. πίναξ ἰχθυρός. παρὰ Παφίους, Hesych. qui postea ad ζάλματος, ubi interpp. emendant * ζάματος eandem habet explicationem.

* Ζαβουλών. Etym. M. 406, 43: ζαβουλών, παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ βουλή γίνεται ζαβουλών, ὁ πάνυ βουλευτικώτατος. Etym. Gud. 227, 35 fere eadem, nisi quod rectius βουλευτικός. Zonaras p. 950 ὁ Ζαβουλών sine explicatione. Tittmannus statuit Diabolum significari voce ab Origene desumpta. Plane aliter Hesychius et ejus interpp., qui hanc vocem ad Hebræorum sermonem referunt.

Ζαβρός. Hesychio et Suidæ adde Phot. Lex. s. v. et Zonar. p. 947.

* Ζάγρη. βόθρος, λάπαθον, Hesych.

* Ζαγρός. ἀνυπόδητος, Zonar. 948; Suidas.

* Ζαιός. εἶδος ἰχθύος, Hesych. Comparant interpp. piscem zeum ap. Plin. II. N. IX, 18, 32.

* Ζάλαξ. Hesych. ζάλακας. ἐχίνοι.

* Ζαλμάτιον. τρυβλίον, Hesych.

* Ζάξ, puls e farina. Hesych. ζάκτι. κρίμνω ἐν ἔτνει ἐφθῶ.

Ζάπεδον. Hesychio adde Etym. Gud. 134. 36: ζάπεδον. μέγα πεδίον.

Ζαπληθής. Anthologiae adde Æschyl. Pers. 308.

* Ζαπλούσιος, i. q. ζάπλευτος, Etym. M. 406, 40.

* Ζαρτός. ζωμὸς τριπτός, Hesych.

* Ζάφορος. πολύφορος, et * ζαφορῆσαι. μέγας φορτίσαι, Hesych.

* Ζειρέω. Hesych. ζειρεῖν. ἀρωματοποιεῖν.

* Ζειρόν. ποικίλον, Hesych.

* Ζειρός. εἶδος σταφυλῆς. Hesych.

Ζέμα. Tzetz. Chil. I, 509.

- * Ζευξιδία, i. q. ζυγία. Etym. M. 409, 28: ζευξιδία.
 ἡ Ἥρα οὕτω τιμᾶται ἐν Ἀργεῖ. Cfr. Zonar. p. 954.
- Ζήλωμα. Locis l. adde Dion. Cass. 738, 53; 881, 64;
 906, 85.
- Ζήλωσις. Dio Cass. 203, 21; 493, 83; 669, 94; 856, 7.
- Ζηλωτής. Dio Cass. 153, 87.
- Ζητητικός. Dio Cass. 1173, 46.
- * Ζίγγος. ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος ἢ τῶν ὁμοίων, Hesych.
- * Ζιγνώω. Etym. M. 411, 52: ζιγνώ. τὸ σκυθρωπάζω.
 καὶ ζιγνώσαι. τὸ σκυθρωπάσαι. Eadem fere Zonaras
 p. 960 et Suidas. Hesychius ζικνώσαι.
- * Ζίω. Etym. M. 411, 51: ζίω. τὸ ζητῶ. ἐξ οὗ καὶ
 ζίεται. τὸ ζητεῖται. Hesychius: ζίεται. ζητεῖ. Com-
 parant. interpp. δίεται.
- Ζοφοειδής. Nicandro adde Hymnos Orphicos passim.
- Ζοφομηνία. Locis l. adde Zonar. 960.
- * Ζοφόπνοια. Schol. II. Φ, 334: ἡ ἀπὸ δύσεως πνοὴ
 ζοφόπνοια καλεῖται.
- * Ζοφοφθόρος, tenebras perdens et evanescere faciens.
 Theodosii Acroas. I, 225, ἡμέρα ζοφοφθόρος de Aurora.
- Ζοφώδης. Anal. adde Menandr. Hist. Byz. 416, 17.
- Ζύγαινα. Oppian. Halient. I, 367; V, 37.
- Ζυγηφόρος, Æschyl. Fragm. 341.
- * Ζώγη. εἶδος βοτάνης. Hesych.
- * Ζωγορίτης. ὁ ὀπὸς τοῦ ἑποβαλσάμου. Hesych.
- Ζωγράφημα. Dio Cass. 718, 46.
- Ζωγράφητος. Schol. Aristoph. adde Tzetz. Chil. VIII,
 322. ζωγραφία ap. eundem III, 170 est *imago*: ἐμὲ
 βλέπετω, Κάτωνος ἔμψυχον ζωγραφίαν.
- Ζωδάριον. Athenæo adde Alexid. in Anecd. Bekk.
 98, 3; Etym. M. 488, 35.
- * Ζωδιοκράτωρ, Damascius in Anecd. Bekk. p. 1378.
- Ζωηρός. Suidæ adde Zonar. 963.
- * Ζοήρβυτος. Michael Glycas 86, 16 de Christo cruci

affixo: τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ζωήρῳτον αἷμα ἐκχέει, de latere suo sanguinem effundit, verum vitæ rivum.

Ζωηφόρος. Etym. Gud. 112, 54; 233, 34; Nicetas Chon. p. 762, 16; Schol. Il. Θ, 70; Eustath. 1130, 45; The- mist. Or. XIX, 228, D.

Ζωμήρουσις. Athenæo adde Etym. M. 387, 5.

Ζωμός. Theophr. Char. 8, πολλὸν τὸν ζωμὸν γεγονέναι magnam cædem fuisse. Apte Casaubonus comparat Plaut. Mil. Gl. I, 1, 8, *fartum facere ex hostibus*.

* Ζώνεκρος. Tzetz. Jamb. 288: ζώνεκρον ἔξεις τὸ παι- δίον, habebis puerum, qui, quamvis vivus, possit tamen fere mortuus existimari. Barbare.

Ζώνη. Hinc *ζωνιαῖος, Lobeck ad Phryn. p. 543 ex Athen. de Machin. p. 11. Damascius autem in Anecd. Bekk. p. 1378 *ζωναῖος. Eustath. Il. 1068, 23 *ζωνοειδής.

* Ζωντόθαπτος, vivus sepultus, Ducas, 72, 1. Idem significat *ζώθαπτος ap. Methodium Michaelis Glycæ p. 538, 10 in versu Jambico: τοὺς ταῖς βίβλοισιν οὐ- ρανῶν κλησιγράφους Καὶ πρὸς μέτωπα σωφρόνως ἐστιγ- μένους Προσεῖπεν ὁ ζώθαπτος ὡς συνδεσμίους.

Ζωογονέω. Etym. Gud. 590, 47.

* Ζωόγραπτος. In oraculo ap. Theodor. Prodr. 9, 397, Cyprus vocatur νῆσος ζωόγραπτος, quia a variis ani- malibus fuit denominata. Dorv. ad Charit. p. 575.

* Ζωοδοτικός, i. q. ζωόδωρος, Zonar. 1090.

* Ζωοδόχος, vitam sive vivum recipiens. Cinnamus 87, 2, ὁ ζωοδόχος Χριστοῦ τάφος.

* Ζωοπάροχος, vitam præbens, Nicet. Chon. 52, 12; 545, 13.

Ζωοποιέω. Luciano adde Etym. Gud. 590, 48.

Ζωοτόκος. Etym. Gud. 233, 34.

Ζωοφορέω. Geopon. adde Etym. M. 404, 37.

Ζωοφόρος. Diodor. Sic. VIII, 73, Bip. ζωοφόροι πί- νακες.

- * Ζώστειον, i. q. ζώτειον, Etym. M. 414 ex Aristophanis Babyloniis.
- * Ζωτελιστής. Ἀπόλλων, ἐν Κορίνθῳ. Hesych.
- * Ζωῦλλιον, i. q. ζωῦφιον, Tzetz. Chil. IX, 957, 961; XII, 722; Jambi, 329.
- Ζωωτός. Athenæo adde Polybium XXXI, 3, 10.

H.

- * Ἡγάνιον, i. q. ἥγανον. Hesych. ἥγανέα (sic). πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου.
- * Ἡγανής. Hesych. ἥγανές. καθαρὸν, νέον.
- * Ἡγάνος. νεανίσκος, Hesych.
- * Ἡγέμαχος, Etym. M. 299, 43. Hesych. ἥγεμάχος (sic). πολέμαρχος.
- Ἡγεμονίς. Philoni et Appiano adde Strabonem VIII, 227, Tzscucke; Nicephoram Gregoram p. 657, 19.
- Ἡγέομαι. Observat Schn., Perf. ἥγημαι ap. scriptores prosæ orationis cum notione *existimandi* ut Præsens poni. Rectius Buttman, Gr. Gr. II p. 146 observat hunc usum esse Jonicæ et Doricæ dialecto proprium, præcipue Herodoto, unde in poetarum sermonem transgressus sit; inter prosæ orationis scriptores tantummodo seriores, veluti Lucianum, Pausaniam, hanc vocem ita usurpasse.
- Ἡδύγαιον. Athenæo adde Zonar. 976: ἡδύγαιον. τὸ καλήν ἔχον γῆν, læto solo proveniens.
- * Ἡδυπνοΐς. Hesych. ἡδυπνοΐδης (sic). πόντος καὶ ἡ λιβανωτός. Emendant ἡδυπνοΐς, ut tamquam Femin. pertineat ad ἡδύπνος.
- * Ἡδύραβδον. τὸ κιννάμωμον, Hesych. Cinnamomum enim virgas fert suavissimi saporis.
- * Ἡδυσμός, i. q. ἡδυσμα, Hesych. s. v.

- * Ἡδύφθογγος, i. q. ἡδύφωνος, Hesych. in ἡχέται et in ἡχηταί.
- Ἡερόπλαγκτος. Orpheo adde Maneth. IV, 510.
- Ἡεροφοῖτις. Mascul. * ἡεροφοίτης Etym. Gud. 238, 8. Cfr. 248, 50.
- * Ἡῦκανός. ὁ ἀλεκτρυών, Hesych. Volunt esse quasi *auroricatum*.
- * Ἡκαῖος (ἦκα). Hesych. ἡκαῖον. ἀσθενές.
- * Ἡκάς. Hesych. ἡκάδα. ἡνδρωμένην γυναῖκα.
- * Ἡκέα. ὄξεα (ἀκώκη), Hesych.
- Ἡκριβωμένως, accurate, Tzetz. Chil. IV, 788, 826; V, 164.
- * Ἡλακάτια. ἀγὼν ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐπὶ Ἡλακάτῳ, ὃς ἦν ἐρώμενος Ἡρακλέους, ὡς φησὶ Σωσίβιος. Hesych.
- * Ἡλαξός. Etym. M. 425, 4, ἡλαξός, ἀπὸ τοῦ ἡλαξόος, ἡλαξός, ὥσπερ βοηθός, βοηθός.
- * Ἡλεκτροφόρος. Tzetz. Chil. IV, 381; VII, 714, ἡλεκτροφόρα δένδρα. IV, 600, ἡλεκτροφόρον δάκρυον.
- Ἡλέματος et ἡλεμάτως. Locis l. adde Etym. M. 425, 41; 524, 26.
- * Ἡλιαυγής, a sole illustratus. Etym. M. 425, 24; Etym. Gud. 242, 59, ἡλιαυγής ἐστὶν ἡ ἡμέρα.
- * Ἡλιγάληθος, Etym. Gud. 441, 19. Sed est vox nihili, et emendanda in * ὀλιγάληθος, *parum verax*, quæ vox præterea legitur apud eundem 108, 2.
- Ἡλικία, statura, magnitudo corporis. Herod. III, c. 16, 22; Tzetz. Chil. II, 365.
- Ἡλιθιάζω. Aristoph. Equ. 1123.
- * Ἡλιόβατος. Etym. M. 427, 45, ἡλίβατος . . . οἱ δὲ δασύνουσι, λέγοντες παρὰ τὸν ἥλιον ἡλιόβατος, ἡλίβατος, ὅπου πρῶτον ὁ ἥλιος βαίνει.
- Ἡλιοειδής. Dio Cass. 964, 39.
- * Ἡλιόκτυπος, *solis radiis ictus*, Æschyl. Suppl. 146, Wellauer, ex conjectura.

- * Ἡλιτόμηνης. ὁ μάτην ἐγκαλῶν, Hesych. Volunt esse e μῆνης, ira, qui temere irascitur.
- Ἡλιῶτις, Luma. Etym. M. adde Tzetz. Chil. XII in inscriptione hist. 410, σφαῖρα ἡλιῶτις.
- * Ἡλυκῆσαι. σπαράξει, σφάξει, Hesych., quam glosam varie tentarunt interpp., quum nihil expedierint.
- Ἡμελημένως, Dio Cass. 642, 42; Arrian. Indica, 20, 3.
- Ἡμερήσιος. Locis l. adde Æschyl. Agam. 22; Dion. Cass. 610, 75; 849, 34; 1028, 18; Polyb. IX, 13, 6; 14, 8.
- Ἡμερινός. Arato adde Dion. C. 167, 15.
- * Ἡμεροβαπτιστής. Zonar. 989, ἡμεροβαπτισται, οἱ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς γραμματέυσι καὶ Φαρισαίοις. τοῦτο δὲ περιττὸν κέκτηνται, τὸ καθ' ἡμέραν βαπτίζεσθαι. Tittmann. ad h. l. laudat Epiphani. hæres. XVII.
- Ἡμερόδρομος. Tzetz. Chil. I, 722, πολλοῖς ἡμεροδρομοῖς κύκλοις, *multorum dierum spatio*.
- Ἡμελολεκτέω. Schn. h. v. addubitat. Utitur ea Zonaras, 995, bis.
- Ἡμερονύκτιον. Basilio adde Eustath. 832, 46; Etym. M. 540, 21; Ducam 188, 19, quo loco per errorem scribitur ἡμερονύχθιον.
- * Ἡμερόχειρος, ὁ, ἡ, *mansuetus*. Ducas 128, 1.
- * Ἡμερωλίας. τοὺς ἐν αὐτῇ διακόνους, Hesych. Eminent ἡμερωλέας vel ἡμερολέτας, atque servos hoc nomine a Comico aliquo vocitatos fuisse statuunt, quod *dies perdant* et sæpe omnem ætatem inutiliter consumant. Alii malunt ἡμερώρους.
- * Ἡμιάγρυπνος, *semivigil*, Agathias, 246, 11.
- * Ἡμιβραχύς, Anecd. Bekk. 824, 25, de litteris, quas Grammaticus dividit in longas, breves, semibreves.
- Ἡμίγυμνος. Luciano adde Arrian. Indic. XXIV, 8.
- * Ἡμιδανάκιον. νόμισμά ποιον, Hesych. Cfr. δανάκη.
- * Ἡμιδωδέκατον. τὸ ἡμίχοον. Hesych.
- * Ἡμίππος. Anecd. Bekk. p. 733, 3, ἡμίονος, οὐχ ἡμίππος.

- Ἡμικάδιον. Etym. Gud. 289, 55.
- Ἡμίκακος. Alexis ap. Antiatt. Bekk. p. 98; Euthycles et Sophocles Pollucis VI, 161; Anonymus Suidæ s. σπάδων.
- Ἡμίκαυστος, Chariton Aphrod. p. 7; Zonar. 991; Hesych. s. ἡμιδαῆς et s. ἡμιφλεκτος. Sed ἡμίκαυστος, Ælian. V. II. XIII, 2; Dio Cass. 629.
- Ἡμικεφάλαιον. Phrynicho adde Hesych. in ἡμίκρανα.
- * Ἡμικυκλοειδῶς. Hoc Adv. Schäfer ad Schol. Apollonii Rhod. IV, 614 laudat ex Tzetz. ad Hesiodum p. 109, a, Heins., unde conjicit, Adject. ἡμικυκλοειδῆς quoque in usu fuisse. Hanc conjecturam firmat Hesych. s. ἡμίαρτον, ubi legitur * ἡμικυκλώδης.
- Ἡμικύων. Ap. Hesiodum Strabonis I, p. 115, Siebenk. Ἡμίκυνες referuntur inter Μακροκεφάλους et Πυγμαλούς et alia fabularum monstra. Simmias ap. Tzetz. Chil. VII, 703: Ἡμικύνων ἐνόησα γένος περιώσιον ἀνδρῶν. Eadem vox ap. eund. v. 693 et v. 708; et in fragm. Apollodori ap. eundem VII, 763.
- * Ἡμίμιτρον. Hesych. ἡμίμιτρον (sic). ὕφασμα ὁ ἐκαλύπτετο. Quum aliquid deesse pateat, emendant: ὧ ἐκαλύπτετο τὰ ἱερὰ κανᾶ.
- Ἡμιμόχθηρος. Locos e Platone, Philone, Galeno, Synesio, vide ap. Lobeck ad Phryn. p. 336.
- * Ἡμίξενος. Etym. M. 651, 56: παράξενος. ὁ ἡμίξενος, οὐκ ἀληθινὸς πολίτης.
- * Ἡμιόγδοος, Hesych. s. v.
- Ἡμιολία. Phot. ἡμιολία. ληστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλὸν ἐρετῶν ἐστὶ πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι.
- Ἡμιόπος, *exiguus*. Æschyl. Ixion, 80, τὸν ἡμιόπον καὶ τὸν ἐλάσσονα Ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. Ad quam l. cfr. Schütz.
- * Ἡμιούσιος. Zonar. 992, ἡμιούσιόν τινες εἰρήκασι τὴν σάρκα νεκρῆν ζωῆς κεχωρισμένην.

- * Ἡμιπληγής, i. q. ἡμιπλήξ, Olympiod. l. ap. Lobeck ad Phryn. p. 530.
- Ἡμιπόδιον. Polyb. VI, 23, 2.
- Ἡμισάλευτος, Hesych. s. v.
- * Ἡμισευτής, ὁ (ἡμισύω, divido), Hesych. in ἡμιτεύς.
- Ἡμισίκλιον, Hesych. s. v.
- Ἡμιστάδιον, Dio Cass. 150, 43; 735 7; Polyb. III, 54, 7; IV, 83, 4; V, 22, 4.
- * Ἡμισύθλαστος, i. q. ἡμίκλαστος, Hesych. s. v.
- Ἡμισυτρίτον, Archiloehus Hesych. s. v.
- * Ἡμισύχοιρος et * ἡμισυφοῦνιξ, Theognostus ex Herodiano Grammatico in Anecd. Bekk. p. 1379.
- * Ἡμισχετος, Olympiodor. in Anecd. Bekk. p. 1379.
- * Ἡμιτέχνιον. Anecd. Bekk. p. 671, 25, ἡμιτέχνιον ἔστιν ἢ ἐξ ὀλίγων θεωρημάτων συνεσθηκυῖα τέχνη, ὡς ἢ ξυστική καὶ ἢ ἀπονυχιστική.
- Ἡμιτέλεστος. Thucydidi adde Dionys. Halic. Ant. 150, 1; Dion. Cass. 139, 40. Sed ἡμιτελής ap. Dionys. Halic. Ant. 324, 12; Rhet. 1024; Lucian. Catapl. 8; Diodor. Sic. I, 34; VII, 11, Bip.
- Ἡμιτύμβιον. Suidæ adde Etym. M. 430, 30; Zonar. 992.
- * Ἡμιφωσώνιον. Hesych. ἡμιφώσιον. συνδόνων βράχος. Ad quem l. interpp. laudant Polluc. VII, 16, 71: ἔστι δὲ καὶ ὁ φώσων Αἰγύπτιος ἐκ παχέος λίθου. ἢ ἦπου δὲ καὶ ἡμιφασώνιον. Ex quibus locis invicem collatis suspicantur legendum esse ἡμιφωσώνιον.
- * Ἡμοιρικός, i. q. ἡμορος. Hesych. ἡμοιρικοί. μὴ μετέχοντες.
- * Ἡμωνιάω. Zonar. 995, ἡμωνιᾶν. ἀκοντίζειν. καὶ ἡμων. ὁ ἀκοντιστής. Vox ἡμων ex II. XXIII, 886 nota est.
- Ἡναγκασμένως, Dionys. Hal. Rhet. 774.
- * Ἡνεμώδης, i. q. ἀνεμώδης, et ἡνεμος, i. q. ἄνεμος, Hesych. s. v.
- * Ἡνιοχάρατης (al. ἡνιοχάρτης). διδάσκαλος ἐπικιῆς τῶν νέων. Λάκωνες. Hesych.

- * Ἦνιοχευτικός. Schol. Pind. Ol. XI, 83, Boeckh. ἦνιοχευτικὴ ἀρετὴ, *aurigandi ars*.
- Ἦνιοχησις, Dio Cass. 1031, 42; et ἦνιοχικός, id. 1030, 100.
- * Ἠπειγμένως (ἐπείγῳ). συντόνως, σπευδόντως, Hesych.
- Ἠπήσασθαι. Aristophanes Δαιδαλεῦσι, ut auctor est Phrynicus. Zonar. 1002: ἠπῆσθαι. ἐββάφθαι.
- Ἠπητήριον. Libanio adde Eustath. 1647, 60.
- * Ἠπιάργυρον. τὸ βάλαμον.
- Ἠπίολος, i. q. βίγοπύρετος. Hinc * ἠπιόλιον, τὸ, *febricula*, Hesych. s. v.
- Ἠπιότης, ἦ. Schn. h. v. addubitat. Hesych. ἠπιότητι. πραότητι.
- * Ἠράσιος. μὴν, παρὰ Λάκωσι, Hesych. Quinam mensis, non liquet.
- Ἠρέμ.α. Ab Agathia h. v. sæpissime nulla fere vi inseritur. Cfr. Ind.
- * Ἠρσείδες. αἱ ἑρέριαι ἐν Ἀργεῖ Ἠρας, Etym. M. 436, 48. Hesych. Ἠρσείδες. κόραι αἱ λουτρὰ κομίζουσαι τῇ Ἠρᾷ.
- * Ἠριγένιον. τὴν ἠρύγγιον πόαν. Hesych.
- * Ἠρινόθερμος, *veris calore tepifactus*, Hesych.
- * Ἠρίστριον. ἑμάτιον ἦρινον (vestis verna), Hesych.
- * Ἠρίφακον. θαμνίσκον. Λάκωνες, Hesych.
- * Ἠροσάνθεια. ἀνθολογία. ἑορτὴ γυναικεία λαμπρὰ ἀγομένη ἐν Ἠελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ, Hesych. Ad quem locum interpp. laudant e Photii Lexico: ἠροάνθεια. ἑορτὴ γυναικεία, ὅτι τὸ ἔαρ ἀνθεῖ.
- * Ἠρόχια. τὰ θεοδαΐσια. οἱ δὲ ἑορτὴν, Hesych. In marmore Cretico, no. 2556 Boeckh., quod continet foedus inter Priansios et Hierapytnios ictum, Chishull v. 37 edidit: ἐν τοῖς Ἠροχίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς. Sed Boeckh. edidit ἐν τοῖς Ἠρωικοῖς, sprete Hesychii auctoritate, quod nihil similitudinis sit inter Θεοδαΐσια Cretica, quæ Bacchica sunt, et Hierochia Junonis, de quibus laudat Hoeck. Creta, Tom. III, p. 313, qui

liber mihi non praesto est. In loco Hesychii patet, post ἐορτήν excidisse Ἡρας.

Ἡρωελεγεῖον. Locis l. adde Vit. Pind. Tom. II p. 8, Boeckh, ubi unus codex hanc formam habet, reliqui ἥρωελεγεῖος sc. στίχος.

* Ἡρωϊάμβος. Ap. Tzetz. Chil. IV, 868. Homerus dicitur in Margiten ἥρωϊάμβους scripsisse.

Ἡσσάω. Buttman Gr. Gr. II p. 147 observat, ap. bonos scriptores tantummodo Passivum h. v. usurpari, unde seriores Activum formaverint.

* Ἡφαιστόδαμος, a *Vulcano subactus*. Hesych. ἡφαιστόδαμα. πυρίκαυτα.

* Ἡφαιστόχειρος, Choeroboscus in Anecd. Bekk. p. 1380.

Ἡχικός. Schneideri conjecturam pro ἡχικὸς Αἰολίδος, *Æolicam dialectum sonans*, Genitivum ἡχός substituentis ap. poetam de Lyricis poetis post Vit. Pindari refutat locus ipse vel leviter inspectus: Ἐννέα τῶν Λυρικῶν Ὡν Μιτυληναῖος μὲν ἔην, γεραρώτερος ἄλλων, Ἀλκαῖος πρότερος κ' ἡχικὸς Αἰολίδος.

Θ.

Θᾶκος. Ap. Theophr. Char. 14, ἐπὶ θᾶκον ἀνίστασθαι est *surgere ad alvum exonerandam*, ubi efr. Casaubonum, qui ipsas latrinas publicas θᾶκους dictas fuisse putat. Ap. Agathiam 269, 17, θᾶκος est *regium solium*. Æolicam h. v. formam θάβακος exhibet Hesych. s. v.

Θαλάμη. Euripid. Suppl. 983, θαλάμαι Καπανέως τυμβοέτε, de sepulcro Capanei.

* Θαλαμῖς, Etym. Gud. 263, 10, videtur idem esse quod ἡ θαλαμῆ.

Θαλασσοκράτωρ, Dionys. Halic. Ant. 32, 6.

* Θαλασσοτείχιστος, a *mari munitus et cinctus*, Schol. Pind. Ol. VIII, 34.

- * Θαλασσογράφος, *qui maria describit*, Tzetz. Chil. I, 843.
- * Θαλασσοδομέτρης. Tzetz. Chil. XII, 977. In glossario Dufresn. est: θαλασσοδόμετρον, pyxis nautica, quæ maris vias metitur. In ipso loco Tzetz. sermo est de variis Archimedis libris, ex quibus seriores τὰ ὑδρική τε ἔγραψαν καὶ τὰ πνευματικά τε, βαρυολκὰ τε σύμπαντα καὶ θαλασσοδομέτρας.
- * Θαλασσοῦχος, *mare tenens et incolens*, Nicomachus Gerasenus ap. Phot. Bibl. 143, b, 43.
- * Θαλιόπλος, *armis florens et vicens*. Hesych. θαλιπόδους. οἱ πολλοὺς καὶ ἐνδόξους ἔχοντες. ἢ γένος ἐν ὄπλοις ἐνδοξον. Prior pars glossæ ita emendatur, ut pro θαλιπόδους legatur θαλιόπλους, et post ἔχοντες inseratur ὀπλίτας.
- * Θαλπεινός, i. q. θαλπνός, Etym. M. 479, 22, bis. Etym. Gud. 284, 29.
- * Θαλυκρέομαι. Hesych. θαλυκρέονται. ψεύδονται. Emendant φλέγονται. Cfr. θαλυκρός.
- * Θαματροχέω, *frequentè curro*. Hesych. θαματροχεῖ. οὐχ ἡσυχάζει.
- Θαμινός, Agathias, 40, 4. θαμίζω cum Dat. ap. eundem, 6, 20, in re aliqua versor, studio alicui do operam.
- * Θάμιξ. ἀλώπηξ, Hesych.
- Θανατηφόρος. Analectis adde Dionys. Halic. Ant. 458, 3; 468, 9; Dion. Cass. 50, 71; 1207, 34; Diodor. Sic. II, 308; Æschyl. Choeph. 363. Plures locos vide ap. Lobeck ad Phryn. 651.
- Θανάτωσις. Dio Cass. 732, 2; 635, 73; 877, 9.
- Θανή, ἡ, i. q. θάνατος, vox recentioris sive barbaræ Græcitatibus, Tzetz. Chil. IX, 26; Ducas, 142, 19.
- Θάπος. Dubitat Schn. Etym. Gud. 254, 22.
- * Θαρσοποιός, *animum addens*, Eustath. 1344, 12.
- Θαρσούντως. Dio Cass. passim.
- * Θαββαλείδης, i. q. θαββαλέος. Etym. M. 166, 5,

- inter exempla vocabulorum in εἰδης desinentium ponit σκυθρωπείδης, θαρβραλείδης.
- * Θαυλακίζειν. μετὰ βοῆς ἐπαιτεῖν τι. Ταράντινοι. Hesych. Videtur esse i. q. θυλακίζειν, quod etiam ad Tarentinos idem refert.
- * Θαυλία. ἐορτὴ ἀχθεῖσα ὑπὸ Κτεάτου, παρ' ὃ καὶ θαυλίξειν φασὶ λέγειν τοὺς Δωριεῖς. Hesych. θαυλίξω addendum Lexicis.
- Θαυμάλωψ. Etym. Gud. 254, 18: θαμαφαλωῶτες. οἱ ἡμίφλεκτοι ἄνθρωποι. θάμψαι γὰρ τὸ καῦσαι. Aliquam medelam huic loco affert Etym. M. 443, 50, θαυμάλωτες et θάψαι exhibens. Zonaras, 1022, θαμάλωτες. Sed scribendum est θυμάλωτες, quam formam omnia Lexica hodie agnoscunt.
- Θαυμασμός, Chariton Aphrod. p. 18 et p. 28. Dorvill. ad h. l. laudat praeterea Heliodor. X, 506.
- * Θεανῶσαι. οἱ ξυστῆρες, ὑπὸ Θετταλῶν. Hesych.
- * Θεάρχος, ὁ, Etym. Gud. 256, 25, unde Adj. θεαρχικός.
- Θεατρομανέω, Schn. e Manethone. Adj. * θεατρομανής, Nicet. Chon. 375, 18.
- Θεάφιον, sulphur. Aliam formam θειάφιον habet Tzetz. Chil. XII, 743, 749, 752. 770.
- Θεηγόρος. Substant. ap. Tzetz. Chil. VII, 924. Ita quoque Etym. Gud. 261, 4: θεηγόροι. θεολόγοι, οἱ ἐκ θεοῦ λαμπόμενοι.
- Θεητόκος. Etym. Gud. 116, 27; 407, 8; Eustath. 422, 31.
- * Θειαστής, admirator. Tzetz. Chil. VIII, 346: ὁ Ἄλκαμένης καὶ θειαστὰς καὶ φιλητὰς καὶ θιασώτας εἶχεν. Et v. 352: ὁ Φειδίας καὶ φιλητὴν καὶ θειαστὴν εἶχε τὴν τέχνην μόνην. Nicet. Chon. 629, 20: οὐ μὴν Ἄλαμανοὶ ἐπιτηδεῖων γυναιξὶν ἐμπορημάτων καὶ στολισμάτων φιλοῦσι θειασταὶ καθεστάναι.
- Θειλοπεδεύω, Eustath. 1573, 38.
- Θεῖον, sulphur. Hinc * θεώματα (vel rectius θείωματα).

τὰ περικαθαρθήρια. Hesych. Sulphuris enim in lustrationibus magnus usus fuit.

* Θεληματικῶς, Eustath. 920, 19.

* Θελητικός, i. q. θελητής. Etym. Gud. 257, 37: θέλημα καὶ θελητικὸν καὶ θελητὸν οὐ τ' αὐτὸν ἐστὶ. θέλημα μὲν γὰρ ἐστὶ οὐσίας νοεραῶς νοεραῖ ὄρεξις, θελητικὸν δὲ ἐστὶν αὐτὸ τὸ θέλησιν ἔχον, θελητὸν δὲ τὸ ἀγαπώμενόν ἐστὶ. Eadem Zouaras, 1034, ap. quem in sqq. vox θελητικὸν sæpius repetitur.

* Θέλκτωρ, i. q. θελκτήρ. Æschyl. Suppl. 1023, Wellauer ex emendatione Bothii: οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.

Θέλξις, ἥ, i. q. θέλγμα. Etym. M. 510, 33.

Θέμα. Ap. Tzetz. Chil. V, 608, 885, θέματα sunt provinciae imperii. Cfr. Fabr. Biblioth. Gr. vol. VIII, p. 3.

* Θεματοποιέω. Schol. Od. E, 807: ἀλείτω, ὁ μέλλων δεύτερος ἀλιτῶ. θεματοποιεῖται οὖν ὁ μέλλων δεύτερος, καὶ γίνεται ἀλιτέω, ἀλιτῶ. τούτου ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἠλίτημαι. Est igitur formam aliquam tamquam thema sive originem vocis ponere.

Θέμις. In formula illa, θέμις ἐστί, vox θέμις quodammodo indeclinabilis est. Nam ubi Infinitivo jungitur, non tamen mutatur. Buttman Gr. Gr. I, p. 232 laudat e Platonis Gorgia p. 505, D: φασὶ ... θέμις εἶναι. Soph. Oed. Col. 1191: ὥστε μὴ θέμις εἶναι. Idem in Add. addit Xenoph. Oec. XI, 11; Æschyl. Suppl. 340; Choeph. 640. Repugnat tamen Astius in Comm. ad l. l. Platonis.

Θεμιστεῖος. Hanc vocem ap. Pind. Ol. I, 18 Schu. putat idem esse quod νόμιμον. Rectius Boeckh. ad h. l. θεμιστεῖον σαῦπτον explicat: *sceptrum regis jus dicentis*.

* Θέναρρον, τὸ, i. q. θέναρ, Etym. Gud. 256, 47.

* Θεοαδής. ὁ θεοῖς ἀρέσκων, Etym. Gud. 258, 54.

- Θεοβλάβεια. Æschini adde Dionys. Hal. Ant. 757, 14; 857, 4. θεοβλαβία, Dio Cass. 386, 75.
- Θεόγραφος, Schn. Sed Etym. Gud. 258, 18, etiam θεογράφος. Ita enim ille: θεογράφος. ὁ ὑπὸ θεοῦ γραφείς, θεόγραφος δὲ ὁ τὸν θεὸν γράφων. Patet accentus esse invicem permutandos.
- Θεόδμητος. Etym. Gud. 199, 18; 258, 24. Pind. Ol. III, 7, θεόδματον χρέος, debitum divinitus injunctum per victoriam deorum beneficio datam. Intellexit officium victoriae celebrandæ. Ita ap. eundem improprie θεόδματος ἐλευθερία, Pyth. I, 61; κέλαδος, fragm. 169; ὄχος, Pyth. IX, 10; ἀρεταί, Isthm. V, 10.
- Θεοέχθρια. Schol. Aristoph. adde Etym. M. 107, 23; 486, 4; Etym. Gud. 296, 23.
- Θεοκατασκευάστος. Schol. Pind. adde Zonar. 1035.
- Θεοκρασία. l. l. adde Damascium ap. Phot. Bibl. 335, a, 34.
- * Θεόλεκτος. Nicet. Chon. 92, 18, στρατὸς θεόλεκτος, *exercitus divinitus collectus*.
- * Θεοληπτέομαι, *divino afflatu impletus sum*, Philo de Cherubim p. 112, D.
- Θεομαχέω. Euripidi adde Diodor. Sic. VI, 172, Bip.
- Θεομαχία. Platoni adde Diodor. Sic. VI, 182, Bip.
- * Θεόπαιστος. ὑπὸ θεοῦ παιόμενος, Hesych.
- * Θεοπασχίτης. Phot. Bibl. 88, b, 26: ἄμφω αἱρετικοὶ (hæretici) καὶ τῆς τῶν θεοπασχιτῶν μερίδος (secta) ὑπάρχουσι. Id. 260, b, 38: ἢ τῶν θεοπασχιτῶν αἵρεσις (hæresis).
- Θεοπλαστία. Locos ex Dionys. Areopagita et ex Auctore anonymo laudat Tittmann ad Zonar. p. 1030.
- Θεοπληγῆς. Synesio adde Annam Comnenam XV, 488, D.
- Θεοποιέω. Lucian. Scyth. 1; Dionys. Hal. Ant. 356, 5.
- Θεοποιήτος. Scholiastis adde Isocratem II, 138, 8, Auger.
- Θεοπραγία. Dubitat Schn. *θεοπραγέω, Zonar. 1038.

- * Θεοπροεπεία, i. q. θεοπροπία. Tzetz. Chil. III, 428:
 χρησμῶν λόγια καὶ θεοπροεπείαν.
- Θεοπτία, ἡ. Dionys. Areop. Ep. 8, § 1.
- Θέορτος. Æschyl. Prom. 764; Pind. Ol. II, 40.
- Θεόσεπτος. Aristoph. Nub. 291.
- Θεοσημεία, ἡ. Locos ex Dionys. Areop. et ex Joanne
 Damasceno laudat Tittmann ad Zonar. p. 1030.
- * Θεοσύλλεκτος, i. q. θεόλεκτος. Nicet. Chon. 692, 11,
 φάλαγξ θεοσύλλεκτος.
- Θεότιμος. Orphicis adde Pind. Isthm. V, 11.
- Θεότευκτος. Zonar. 1035.
- Θεοφόρος. Æschyl. Ag. 1121; Sisyph. fr. 206.
- * Θεοφύτευτος, i. q. θεόφυτος, Nicet. Chon. 716, 8.
- Θεοχολωσία. L. I. adde Schol. Od. Θ, 232.
- * Θεοχολωτηθείς, i. q. θεοχόλωτος, Malalas 76, 15.
- * Θεραπευτήριος, i. q. θεραπευτικός. Nicet. Chon.
 729, 2; θεραπευτήρια τούτοις ἐπινενόηται, *officia et
 honores, quibus eos colerent, excogitarunt.*
- Θέρραψ, i. q. θεράπων. Joni Chio adde Eurip. Suppl.
 764; tum fragm. anonymi Tragici ap. Zonar. 1027, quod
 fr. etiam Suidas s. v. habet; porro Anacreon. ap. Athen.
 IV, 177, A, ex emend. Casauboni. Pro θεράπων Etym.
 Gud. 413, 54 habet Æolicam formam θερράπων.
- * Θεραπωλή, Theognostus in Anecd. Bekk. 1381.
- Θερείβοτος. Etym. M. adde Etym. Gud. 259, 21;
 Suidam, Eustath. 222, 20; Zonar. 1027.
- Θέρετρον. Galeni gl. adde Etym. Gud. 486, 2.
- Θερίστριον. L. I. adde fragm. Eubuli ap. Schol. II.
 II, 234: κιλλός. εἶδος χρώματος. ἐν Στεφανοπόλεισιν
 Εὐβούλου· εὐχρων τι κιλλός μανθάνεις θερίστριον. Cfr.
 Eustath. ad h. l. p. 1057, 57. Vox κιλλός accedat
 Lexicis. Photii Lex. κιλλόν. χρώμα παρὰ τὸ φαιόν.
 Hesych. κιλλόν. εἶδος τι χρώματος φαιοῦ.
- Θερμοσποδία. Geopon. VIII, 20, 543; Gregor. Cor.
 p. 557, quos locos l. Lobeck ad Phryn. p. 603.

- * Θερσίχλων. θερμαίνων, γῆν καίων, Hesych.
- * Θέρσος, Ætol. i. q. θάρσος, Etym. M. 447, 24; Etym. Gud. 259, 42, 49.
- * Θερτήρια. ἐορτή τις. Hesych.
- Θέρω. Activum h. v. auctoritate idonea carere, observat Butt. Gr. Gr. II, 149. Passivum θέρομαι ap. scriptt. prosæ orationis tantummodo Præs. et Imperf. habet.
- * Θεσμοδότης, i. q. θεσμοθέτης, Malalas 237, 9.
- Θεσμός, *cantus*, Æschyl. Suppl. 1016, Wellauer, quem vide.
- Θεσμοφόριον, Schn. ex Aristoph. Polyb. XV, 29, 8; 33, 8 habet θεσμοφορεῖον de Cereris et Proserpinæ templo, quod Alexandriae fuit.
- * Θεσπιόφημον. παροιμίαν τινά, Hesych. quam glossam neque ego intelligo, neque quidquam annotant intérpp. Sed θεσπιόφημος est vox proba seriorum sermone.
- * Θεσσαλῶπις. ἐναγιασμός τις, παρὰ Λάκωσι. Hesych.
- * Θεσφατόομαι. Hesych. θεσφατοῦται. θεσφατίζει, μαντεύεται.
- Θεωρεῖον et θεώριον. Addubitat Schn. Nicetas Chon. 521, 8: διεχέιτο ἔπων ἀμίλλαις καὶ θεωρείοις ἐγάνυτο. Atque Lobeck ad Phryn. p. 519 θεώριον laudat e Basilio Gramm. p. 597.
- Θέωσις, Dionys. Areop. l. ap. Tittmann. ad Zonar. p. 1032.
- * Θῆβις. τὸ κιβώτιον πλεκτικόν, Etym. Gud. 263, 1. Est i. q. θίβη, et fortasse inde corruptum. Alias formas huc pertinentes dat Hesych. θίβωνος. κιβωτός. Κύπριοι. Et θίγωνος. κιβωτοῦ.
- Θηγήτωρ. Etym. Gud. 263, 3: θηγήτορα. ἀγρευτήν. Litterarum series non patitur solum sed jubet emendari θηρήτορα, unde vocī θηράτωρ, quam Schn. ex Nicolao Damasceno et Clemente Al. habet, aliqua auctoritas additur.
- * Θηκάρη. θήκη ἄρσεως. ἄρης γὰρ ὁ πόλεμος λέγεται, ἢ ὁ σίδηρος. Etym. Gud. 261, 32.

- * **Θηκτῆρ**, *qui acuit*. Anonymus ap. Etym. M. 360, 27: θηκτῆρ ἐπίκλωπος.
- Θηλάστρια**. Cratino Photii adde Sophocl. Plesychii s. v.
- Θηλυγενής**. Euripidi adde Maneth. IV, 505: θηλυγενεῖς γυναῖκες. Porro Æschyl. Suppl. 28.
- Θηλυδριώδης**. Dio Cass. 931, 31.
- Θηλυδριῶτις**. Anonymo Suidæ adde Priscum, Hist. Byz. 227, 22: πρὸς ἄνεσιν ἐτράπη καὶ ξαστώνην θηλυδριῶτιν.
- * **Θηλύμαστος**. ὁ γαλουχῶν, Etym. Gud. 261, 40. Γαλουχέω idem esse quod γαλακτουχέω, notum est.
- Θηλύνω**. Ap. Lucian. Deor. Dial. V, 3, et Piscat. 31, var. lect. τεθηλυσμένος, τεθηλυμμένος et τεθηλυμένος.
- * **Θηλύπρινον**. Eustath. 203, 29: Ἐρατοσθένους παρὰ Ἀρκάσι φησὶ φελλὸν μέσον τι πρίνου καὶ δρυὸς ἢ ἐνίουσ θηλύπρινον καλεῖν.
- Θηλύτερος**. Ut ἀγρότερος, ὀρέστερος, ἀρίστερος, δεξιότερος aliaque id genus formæ, ita θηλύτερος quoque est Positivus, non ut Schu. placet Comparativus cum notione Positivi. Vide Butt. Gr. Gr. I, 279.
- * **Θήνη**. σημαίνει τὸν μαζόν, Etym. Gud. 454, 7. Et *θήνιον. γάλα, Plesych.
- Θηραγρέτης**. L. I. adde Tzet. Jamb. 133.
- * **Θηρανόμος**, i. q. θηρονόμος, Theognostus in Anecd. Bekk. 1381.
- Θηρατής**. Hinc *θηρατεύομαι, Zonar. 1044.
- * **Θήραυλος**. ἄγριός τις, Plesych.
- * **Θηρεφόνος**. Hanc formam pro θηροφόνος probat Etym. M. 502, 3.
- Θηριόβρωτος**. Straboni adde Diod. Sic. VIII, 92; tum Hephæstionem Thebanum, quem laudat Dorvill. ad Charit. p. 528.
- * **Θηριογνώμων**. Ducas, 29, 21, τὸ θηριόγνωμον αὐτοῦ, ferus ejus animus. Nicetas 200, 24: ἀνδριστέον κατὰ τουτωνί τῶν θηριογνωμόνων βαρβάρων.

* Θηριότροπος, *ferox*, Tzetz. Chil. I, 314, ex conjectura.

Θηριωδία. Aristoteli adde Etym. Gud. 261, 41.

* Θηριώνυμος. Tzetz. Ep. II, p. 525, Kiessling: τὴν ἡμῶν λεοντώνυμον κλήσιν ὡς θηριώνυμον μετακαλέσας μετέτρεψας πρὸς ἰλαράν τε καὶ χαριτώνυμον. Nicetas, 802, 18: οὐκ εἶχε πείθειν ταῖς σοφαῖς ταύταις ὑποθημοσύναις ἐκεῖνον τὸν θηριώνυμον, *hominem illum ferocem, feræ nomine dignum, placare non valuit*.

* Θηροβάκχος, in *feras debacchans et impetum faciens*. Theodos. Acroas. I, 194: θηροβάκχους ποιμένας.

* Θηροδίωξ, ὁ, *qui feras insequitur*, Etym. M. 451, 23; Choerobosc. in Anecd. Bekk. 1381.

Θηροκόμος, Schu. e Suida. Hinc *θεροκομέω, ap. Nicet. Chon. 161, 13; 647, 17, in quibus locis metaphorice ponitur de eo, qui ferum alicujus ingenium placat et mitigat.

Θηροκτόνος. Tzetz. Chil. IV, 482. Hinc *ἡ θηροκτονία, Cinnamus, 266, 9; 267, 14.

Θηρολέξης. Hesychio adde Zonar. 1041.

Θηρολέτης. Anal. adde Malalam, 40, 4. Femin. *θηρολέτις ap. Hesych., ubi pro θηρότις. θηρεύτρια, probabili conjectura emendatur θηρολέτις. Forma θηρεύτρια accedat Lexicis.

Θησαυροφυλάκιον. Suidæ adde Etym. M. 219, 38.

Θησαυροφύλαξ. Diodor. Sic. adde Arrian. Ind. XII, 7.

* Θηταλά. θαυμαστά, ψεύδεσιν ὅμοια, Hesych.

Θητικόν, τὸ, i. q. οἱ θῆτες, Leo Diac. 132, 21; Agathias, 80, 5; 175, 1; 252, 14; Menander Hist. Byz. 286, 7.

* Θιαγών. Athenæus III, p. 114, B: Τρύφων ἐν πρώτῳ Φυτικῶν μνημονεύει τῶν θιαγόνων ὀνομαζομένων. οὗτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι θεοῖς πεττόμενοι ἐν Αἰτωλίᾳ. Idem brevi post eandem h. v. explicationem repetit et ad Nicandrum

- auctorem refert. Hesych. θιαγόνες. ἄρτοι οἱ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς.
- * Θιάλλα. θημῶνες, Hesych. Idem θίλα. ὁ θημῶν.
- * Θίασμος (sic), i. q. θίασος, Etym. M. 453, 56 ex Euripide, bis.
- Θίγω. Futurum Act. θίξω idonea auctoritate caret; nam προσθήξεις ap. Eurip. Heracl. 652 emendandum est in προσθήξει juxta codd., auctore Buttm. Gr. Gr. p. 149, qui Schn. opinionem de Imperf. ἐθιγεν ap. Apollon. Rhod. deque Præs. Part. θίγων ap. Æschyl. refutat: esse enim has formas Aor. 2, et proinde θιγῶν, non θίγων esse scribendum. Itaque fecit Wellauer.
- * Θικέλιον. τὴν γογγυλίδα. Λάκωνες. Hesych.
- * Θλάτης, i. q. θλάστης, Etym. M. 40, 50; Etym. Gud. 23, 49.
- Θλιβερός. Paulo Ægin. adde Etym. M. 566, 44; Etym. Gud. 371, 16.
- Θλιμρός. Exod. III, 9; Deuteron. XXVI, 7.
- * Θνήσιμος, i. q. θνησιμαῖος, Etym. Gud. 261, 19.
- * Θνησις, i. q. θάνατος. Malalas 481, 12; 482, 6; 488, 4; 489, 15; Michael Glycas 503; 510, 18; Suidas; Zonar. p. 1046.
- * Θνητότης, *mortalitas*, Schol. II, II, 59.
- * Θνητόψυχος, Tzetz. Chil. VII, 802; VIII, 222. Priore loco est: *mortali anima præditus, mortalis*; posteriore, *qui animam mortalem esse putat*.
- * Θόαξος (θοάζω, *impetuosus*). Ἀπόλλων. Hesych.
- * Θοηρός. ὁ τετραγαμῆνος, Etym. M. 453, 20; Suidas, Hesych. Sed videtur emendandum esse θολερός. Zonaras, p. 1048, θοκρός, quod aperte corruptum est.
- * Θοῖα. Ζεῦχος ἡμιόνων, Zonar. Lex. 1050. Hesychius autem θοιά, Suidas θοία.
- * Θολερόφρων, mente turbidus, Hesych. s. v.
- * Θολιά, i. q. θόλος. Etym. M. 717, 42: τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολιάς προσαγορεύουσιν.

* Θοράτης. Ἀπόλλων παρὰ Λάκωσιν, Hesych. Sunt qui pro θυράτης sive θυραῖος, quo nomine apud Græcos cultum fuisse Apollinem docet Macrobianus Saturn. I, 9, dictum esse velint; rectius alii verterunt *genitalem*, ut sit i. q. θυραῖος, quam vocem Schol. Lycophr. 352 explicat: τὸν σπερμογόνον καὶ γεννητικόν, ad Apollinem sive Solem referens.

Θορέω. Hanc formam, quam Schn. ap. seriores ut Præsen. usurpari statuit, Buttmann Gr. Gr. II, 151, idonea auctoritate carere docet. Quamquam Heraclides ap. Eustath. 1064, 5, habet θορῶ. θορίσκω. Sed ejusmodi auctoritatem non moror. Neque vero Activum θόρνυμι idoneam habet auctoritatem.

* Θόρνυσμα. δέλεαρ ἴχθυσι. Hesych.

* Θορυβάζω, i. q. θορυβέω, Etym. M. 633, 34.

* Θουριάω, i. q. συνουσιάζω, Hesych.

Θράζω, i. q. θραύω. Hinc Aor. I. Conj. θράσῃ, Tzetz. Chil. IX, 34.

* Θραμβόν. καπυρόν (emendant καπρόν) et *θραμίς. κριός. Hesych.

* Θραῖνυξ, υκος, Corinna, et θρηῖνυξ, Euphorion ap. Choerob. in Anecd. Bekk. p. 1381, i. q. θραῖνος sive θρηῖνυξ.

* Θρασύλογος, *sermone audax*, Etym. M. 133, 42.

Θρασύμυθος, Pind. Ol. XIII, 10.

* Θράσυνος. Etym. M. 204, 17: ὅσπερ παρὰ τὸ θρασύς γίνεται θράσυνος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βαθύς βάθυνος καὶ βόθυνος, ὁ λάκκος.

Θρηνητήρια. Theophylacto adde Etym. M. 313, 44.

* Θρινία. ἄμπελος, ἐν Κρήτῃ. Hesych.

* Θρίπηδον. ἱμάτιον βεβρωμένον, Anecd. Bekk. 190, 3; fortasse corruptum ex θριπήδεστον.

* Θροῖζω. ἐκπλήττω, Etym. Gud. 162, 3.

* Θρόνιον, Dim. vocis θρόνος. Etym. Gud. 328, 35; 518, 11.

- * Θρυασμός. φωνή, Hesych. Fortasse corruptum ex φρυαγμός.
- * Θρυμίς. ἰχθύς ποιός. Hesych.
- Θρύμμα. Æliano adde Hesych.; Etym. Gud. 129, 37.
- * Θρύπτακον. κλάσμα ἄρτου. Hesych.
- * Θρύσιος. Etym. M. 456, 31: θρύον. εἶδος πόας ὁ λεγόμενος θρύσιος.
- * Θρύψιχος. φοβερός. Theognost. in Anecd. Bekk. p. 1382.
- * Θρυψίχρως, *delicato colore*, Hesych.
- * Θύανον, *placenta sacrorum*. Hesych. θύανον. τὴν θυώνην. πέμμα δέ ἐστι ἀντὶ βοός.
- * Θυάρπαξ. ἱερόσυλος. Hesych.
- * Θυγατρότεκνον. Tzetz. Chil. I, 595 τὰ θυγατρότεκνα, *filiae liberi*. Idem significat *θυγατρόπαις ap. Nicet. 623, 17; 676, 2.
- Θυεῖδιον. Aristoph. Plut. 710.
- * Θυηχόος. Eustath. 1601, 3: θυηχόοι. ἱερεῖς ὑπὲρ ἄλλων θύοντες.
- * Θύλλα. κλάδους ἢ φύλλα. ἢ ἐορτὴ Ἀφροδίτης. Hesych.
- * Θυμαμόργας. ἢ νόσος. Ἐρετριεῖς. Hesych. Placet interpp., vel morbos hoc nomine vocitatos esse, quia mentis vigorem detergerent, vel certam morbi speciem hac voce significari.
- * Θυμιατρίς, ἢ, ἴδος, Phot. Bibl. 347, a, 35, videtur esse i. q. τὸ θυμιατήριον.
- Θυμομαχέω. Polybio adde Dionys. Hal. Ant. 870, 11; Diodor. Sic. IV, 31; VII, 310.
- Θυμόσοφος. L. I. adde Arrian. Ind. XIV, 4.
- * Θυμοχεύω. Etym. Gud. 267, 33: θυμοχεύων. θύμον ἀχεύων, τὴν φυγὴν λυπούμενον.
- * Θυνηεία, ἢ τῶν θύνων ἄγρα. Zonar. 1061.
- * Θυργανᾶν. κρίνειν. Hesych.
- * Θύρδα. ἕξω. Ἄρκαδες. Hesych. Est i. q. reliquis Græcis θύραζε.
- * Θυρεατικοί. στέφανοί τινες, παρὰ Λακεδαιμονίοις,

Hesych. Athenæus XV, 678, B: θυρεατικοί. οὔτω καλοῦνται στέφανοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις, ὡς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ Θυσιῶν, φιλίνους αὐτοὺς φάσκων νῦν ἀνομάζεσθαι, ὄντας ἐκ φοινίκων. φέρειν δ' αὐτοὺς, ὑπόμνημα τῆς ἐν Θυρέᾳ γενομένης νίκης, τοὺς προστάτας τῶν ἀγομένων χορῶν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ, ὅτε καὶ τὰς γυμνοπαιδιάς ἐπιτελοῦσι.

Θυρεοφόρος. Diodor. Sic. IX, 300; Polyb. X, 29, 6; Menand. Hist. Byz. 408, 13. Plures locos vide ap. Lobeck. ad Phryn. p. 657. Hinc *θυρεοφορέω, Polyb. X, 13, 2.

* Θυροκοπιστικός, i. q. θυροκοπικός, Hesych. s. v. Alii emendant *θυροκοπητικός. De θυροκοπικός Athenæo adde Eustath. 1236, 57.

Θυσανώδης, Schn. ἀμαρτύρως. Ennapius, 50, 3 θυσανοειδής, quam formam Schn. ignorat.

* Θυσιατήριος, Schol. Pind. Pyth. II, 1, de carmine inter sacra canendo.

* Θυστήριος. ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶν ὄρμῃν, *impetuosus*. Etym. M. 455, 31.

* Θυωρέομαι. Hesych. θυωρεῖσθαι. θυωθεῖσθαι, εὐωχεῖσθαι. In qua glossa θυωθεῖσθαι corruptum est. Etym. M. 460, 31, observat, Dorieuses θωρεῖσθαι dixisse pro εὐωχεῖσθαι. Cfr. θυωρίτης. Huc pertinet *θωστήρια. εὐωχητήρια, Hesych. et θώσασθαι. εὐωχηθῆναι, μεθυσθῆναι ap. eundem.

Θύω, *cum impetu feror*. Hinc Aor. II syncop. θύμενος ap. Pratinam Athenæi XIV, 617, D, juxta emendationem nunc receptam. Cfr. Buttm. Gr. Gr. II, 152.

* Θωός. ὄρνις ποιός. Hesych.

* Θωῦσμός, *clamor, strepitus*. Nicet. Chon. 433, 14: θωῦσμός κυνῶν.

I.

- * Ἰαλεμέω et Jonice ἰηλεμέω, i. q. ἰαλεμίζω. Etym. Gud. 269, 8: ἰηλεμηῆσαι. ἐπὶ τοῦ θρηνηῆσαι. Sed suspicetur fortasse aliquis pro ἰηλεμηῆσαι legendum esse ἰηλεμίσαι.
- * Ἰαλία. φωνή. Κρητες. Hesych.
- * Ἰάλιον. ἐρέβινθον. ἢ τὴν θάλασσαν. Κρητες. Hesych.
- * Ἰαλλίς. χιών. Hesych. Alii legunt χιτών.
- * Ἰάλιοι. θάλαμοι. Hesych. Cfr. ἰαύω.
- * Ἰαμβουλεῖν. τὸ δι' αὐλοῦ παριαμβίξειν ἐν τῇ κithάρᾳ καὶ ᾠδῇ, Hesych.
- * Ἰαμβέλεγος (sc. στίχος), quid sit vide ap. Schol. Pind. Ol. III, p. 89. Cfr. Ol. VIII, p. 188.
- Ἰαμβόκροτος. Schol. Hermogenis adde Joann. Sice- liotam in Anecd. Bekk. 1382.
- * Ἰαμβολόγος. Etym. Gud. 96, 54: ἦκω παρὰ τοῖς ποιηταῖς διὰ τοῦ ι γράφεται, παρὰ δε τοῖς πεζολόγοις καὶ ἰαμβολόγοις διὰ τοῦ η. Et ap. eundem p. 274, 54, οἱ πεζολόγοι ὀpponuntur τοῖς ἰαμβολόγοις.
- * Ἰανοκρήδεμνος. ἴοις ὅμοιος τὸ ἐπικράνισμα, Hesych. Lexicographus Anon. l. ad h. l. explicat h. v. per στέμμα ἐξ ἴων φορῶν.
- * Ἰανόχροκα. λεπτά. Hesych. Est i. q. εἰανόχροκος.
- * Ἰάραξ, Dor. i. q. ἰέραξ, et * ἰάρειον i. q. ἰέρειον, Hesych.
- * Ἰαριγμόν. χαράν. καὶ θροῦν. Κρητες, Hesych. Vo- lunt esse i. q. * εἰαριγμός, ut proprie sit *vernatio*, verno enim tempore ridere omnia et florere.
- * Ἰαροχρείαν. τὴν ὄσφυν. Ἰταλοί, Hesych. Emendant ἰαροχρόαν, carnes enim lumborum aris imponendorum puras esse aptasque ad rem sacram faciendam, si sanguineo colore florerent. Ἰαρ vel εἶαρ sanguinem significare constat. Mihi tamen magis placet, Dorice dictum esse pro ἰεροχρόα et ἰερόχρους.

- * Ἰαρπάλαμος (emendatur ἱεροπάλαμος). ἀκρόχειρος (emenda ἀκρόχειρ i. q. ἀνδροφόνος). Hesych. Est ex ἱαρ, et significat eum qui manus sanguine pollutas habet, sive percussorem.
- * Ἰάρωμα. κοσμάριον παιδικόν, μηνίσκοι καὶ τὰ τοιαῦτα, Hesych.
- * Ἰασσεῖν. θυμοῦσθαι, δάκνειν. Hesych.
- * Ἰαυος. κοίτη, Hesych. Est igitur i. q. ἰαυθμός et fortasse inde corruptum.
- * Ἰβηνα. τὸν οἶνον. Κρήτες, Hesych. Volunt esse ex ἰβάνη sive ἴβη, *cadus*, ut significet vinum e cada haustum. Eodem pertinere videtur ap. eundem ἴβη-νος. πλησμονή.
- * Ἰβινος. ἀετός, Hesych.
- * Ἰβρύκαλος. ὁ χοῖρος, Zonar. 1083. Tittmann emendat ἰβύκαλος, et cogitat de instrumento musico, simili ei, quod ab hodiernis musicis *porco* dicitur. Hesych. ἰβρίκαλοι (sic). χοῖροι. Nonnullis placet hanc vocem referre ad ὀβρίκαλα ap. Æschyl., quam vocem Phot. Lex. s. v. et Eustath. Od. A, p. 1395, 48, explicant per λεόντων καὶ λύκων σχυμνία, sed ad Od. I, p. 1625, 48 per ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων νεογνά. Hesych. autem: ὀβρικάλους. τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις.
- * Ἰγδισμα, no. 2. Etym. M. et Suidæ adde Etym. Gud. 271, 17, ubi ἴδισμα emendandum est in ἰγδισμα, tum Zonar. 1085.
- * Ἰγγια. εἶς. Πάφιοι. Hesych.
- * Ἰδήρατος. καλός, ὠρατός, Hesych. Est i. q. ὁ ἐρατεινός τὴν ἰδέαν sive τὸ εἶδος.
- * Ἰδιάζω. Schol. Pind. Ol. VI, 23, p. 133 Boeckh: ἰδιάζει καὶ ἐν τούτοις ὁ Πίνδαρος ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, etiam hanc fabulam Pindarus, ut solet, proprio et singulari modo exponit. Eustath. 1070, ἰδιάξεν πρὸς λειτούργημα, in divino cultu a cæteris dissentiens proprios ritus observabat.

Ἰδιοβουλεύω et ἰδιοβουλέω. Herodoto adde Dionys. Halic. Rhet. 1087, 3; Dio Cass. 360, 86; Menandr. Hist. Byz. p. 76.

Ἰδιογνωμονέω. Dio Cass. 447, 36. Præterea idem, 360, 86; 716, 71 juxta emend. Reimari et Sturtzii. Sed his duobus locis vulgata pro ἰδιογνωμομῶν exhibet ἰδιογνωμῶν, quam formam Lobeck ad Phryn. p. 382 defendit, tertium locum laudans ex Cyrillo adv. Julian. I, 53, E, atque verbum ἰδιογνωμέω Lexicis addi jubens.

Ἰδιολογέομαι, Schn. Activam formam eodem sensu habet Schol. Od. A, 132.

Ἰδιοπαθέω. Galeno adde Basilii Ep. 286 p. 277, B; Socrat. Hist. Eccl. II, 18, 97.

Ἰδιοπράγμων, Schol. Aristoph. Nub. 47.

Ἰδιωτεία, quum ap. Xenoph. et Platonem significet vitam hominis privati, Hesych. novam significationem addit: ἰδιωτείας. ἀγροικίας, ἀμαθίας.

* Ἰδομαλίδης. Hesych. ἰδομαλιάδαι (sic). οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι. Eustath. p. 1571, 45, Ἀλκαῖος ὁ κωμικὸς εἰδομαλίδην ἔφη σκωπτικῶς τινὰ διὰ τὸ καλλωπίζεσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως. Eadem omnia Alcæi auctoritate repetuntur p. 1412, 32.

Ἰδρύνω. Formam illam idonea auctoritate carere, docuit Buttm. Gr. Gr. II, 37.

* Ἰδρωχόος, *sudorem fundens*, Etym. Gud. 272, 11.

* Ἰδυξ, ἰδυκος, ἐπὶ τῆς ἰκτίδος, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος. Choerob. in Anecd. Bekk. 1383.

* Ἰεμένως. Schol. Apoll. Rhod. III, 890: ἰεμένως καὶ προθύμως.

* Ἰερακοτρέφος, i. q. ἰερακοβόσκος, Eunapius, 95, 18.

Ἰερακιδεύς, Eustath. 753, 56.

* Ἰεράμοιβοι. προφηταὶ θεῶν, Hesych.

* Ἰεραφόρος, i. q. ἰεροφόρος, Plutarch. de Iside et Osiride, c. 3.

- * Ἰέρισσα, i. q. ἰέραια, Epiphanius l. ap. Lobeck ad Phryn. p. 456.
- Ἰερόθυτος. Pind. fr. 225; Aristoph. Av. 1228. Plures locos ex Pindaro, Aristotele, Plutarcho, Athenæo, Cyrillo vide ap. Lobeck ad Phryn. p. 159, qui eodem loco verbum ἰεροθυτέω, Schn. dubium visum, a suspitione vindicat, laudans Lexicon Rhet. p. 265, Bekk. et Tim. p. 11.
- * Ἰεροθύσιον. Pausan. IV, c. 32 init. τὸ ὄνομαζόμενον ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων ἰεροθύσιον, de templo, ubi deorum statuæ, quotquot a Græcis colebantur, erant positæ.
- Ἰερολόγος, Dionys. Areop. de divin. nom. c. IV, 12. ἰερολογία ap. eundem sæpius. Locos ipsos vide ap. Tittmann. ad Zonar. p. 1093.
- * Ἰερόμυκος. Etym. 694, 46: συλῶ, ἰερόσυλος. μυκῶ, ἰερόμυκος.
- * Ἰεροπάλος, *sacerdos*. Cinnamus, 187, 20; 249, 12; 278, 1.
- Ἰεροτελεστία. Suidæ adde Ducam 38, 16; 102, 14. Verbum * Ἰεροτελεστέω, Eustath. II. p. 1070, fin.
- * Ἰερούργικός, i. q. ἰερούργός. Etym. M. 489, 9; ἰερούργικαὶ μάχαιραι.
- * Ἰεροφάντωρ, i. q. ἰεροφάντης, Etym. Gud. 273, 5.
- Ἰεροφυλάκιον. Dionys. Hal. Ant. 384, 12.
- Ἰεροφῶνος. Suidæ adde Zonar. 1093.
- Ἰεροψάλτης, Joseph. Ant. Gud. l. XII, c. 3, sect. 3.
- Ἰερωστί. L. I. adde Eustath. 1899, 57.
- Ἰζω. Æschyl. Eum. 3, ἢ τὸδ' ἔζετο μαντεῖον, *que hoc oraculum constituit*; ad quem l. cfr. Wellauer.
- * Ἰζέλος. ὁ θαλάττιος σκορπίος, Hesych.
- * Ἰζηματίας. ἄνεμος. καὶ ὁ κεραυνός. ἢ εἶδος σεισμοῦ, Zonar. 1095. Comparat Tittmann Subst. Ἰζημα ap. Plutarch. Videtur igitur dictum esse de tempestate *subsidente*.
- * Ἰηγορεῖν. ἐγγηγορέναι. Λάκωνες. Hesych.

- *"Ιημα. τὸ ἀκόντιον (*id quod emittitur*), Zonar. 1096.
- *"Ιησις, *emissio*. Etym. M. 462, 54, ἦσις τῶν βελῶν.
- *"Ιήτης. τοξότης. ἰοβόλος, Hesych.
- "Ιθαγενής, *indigena*, Agathias 56, 21; 65, 2; 96, 3; 120, 15; 237, 14; 300, 11.
- *"Ιθανα. σχοινία, Hesych.
- *"Ιθαρ. εὐθέως, ταχέως, Hesych.
- *"Ιθείη. ἄμαξα. Θεσσαλοί, Hesych.
- *"Ιθίτας. ὁ βλέννος καὶ μωρός, Hesych.
- *"Ιθυμ. ἡ τριβος, Zonar. 1098. Cfr. τὸ ἴθμα.
- *"Ιθυμία. ἡ τῶν μελισσῶν ἐρυθρὰ κόπρος, Hesych.
- "Ιθυμβος. Hesychius, paulo aliter quam Pollux, ἴθυμβος: γελιοαστής. καὶ τὸ σκῶμμα. ἀπὸ τῶν ἴθυμβων, ἅτινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλεύῃ καὶ γέλωτι συγκείμενα.
- *"Ιθύρ. τὸ σιδήριον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον. Hesych.
- *"Ιθών. πυγή. καὶ λαγαρόπρωκτος (*pathicus*). Hesych.
- *"Ικανέω, *sum ikanos*, Cinnamus, 288, 23.
- *"Ικετικῶς. Schol. Apoll. Rhod. I, 824, ἱκετικῶς αἰτήσαντες.
- "Ικετοδόχος, Eustath. 1897, 9.
- *"Ικκος. σημαίνει τὸν ἵππον. Etym. M. 474, 12.
- *"Ικματώδης, i. q. ἱκμαλέος, Hesych. in ἱκμενον.
- *"Ικνά. τροφεῖα, et *"Ικνεῖαν. τροφεῖαν, διακονίαν, et *"Ικνεῖος. τροφεύς. Ῥόδιοι. Hesych.
- *"Ικνιον. κόνιον, σμῆγμα. Hesych.
- *"Ικρίωμα, i. q. ἱκρίον, Hesych. in κατήλιψ.
- *"Ικταίνομαι. Hesych. ἱκταίνοντο. ἡσθάνοντο.
- *"Ικτάω. Hesych. ἱκτᾶ. ἦκει, ἦλθεν.
- "Ικτορεύω. Schn. Hesychium laudat, sed debbat Sophoclem Hesychii. Ita enim ille: ἱκτορεύσομεν. ἱκετεύσομεν, Σωφοκλῆς Αἰχμαλώτοις. Idem supra: ἱκετορευσομεν (sic). ἱκετεύσομεν. Subst. ἱκτωρ habet Æschyl. Suppl. 640.
- *"Ικτόν. τὸ εἰκός, et *"Ικτύς. ἐμῶμα, εἰκόν, Theognost. in Anecd. Bekk. p. 1383.

- * Ἰλᾶς, Ἰλᾶντος, σημαίνει τὸν εὐμενῆ. *Anecd. Bekk.* 1186.
- * Ἰλίγγη, i. q. Ἰλιγγος, *Hesych.*
- * Ἰλιγγίζομαι, i. q. Ἰλιγγιάω. *Hesych.* Ἰλιγγιζόμενον. συστρεφόμενον.
- * Ἰλιγγίφθογοι. ἡδύφωνοι. *Hesych.*
- * Ἰλλάζω (Ἰλλάς). *Hesych.* Ἰλλάζει. δεσμεύει, συστρέφει.
- * Ἰλλικον. τὸν τραγίσκον, *Hesych.*
- * Ἰλμῆ. δεσμός, σειρά, *Theognost. in Anecd. Bekk.* 1383.
- Ἰλυώδης. *Hesych.* s. v.
- Ἰμαλῖς. ἐπιμύλιος ὠδή. ἢ σταφυλῆς εἶδος. *Hesych.*
Idem: ἱμαίος. ὠδὴ ἐπιμύλιος καὶ ἐπανταῖος καὶ ἐπινοστος. *Et* ἱμαλία. τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων. ἐπιγέννημα ἀλητρίδος. *Porro:* ἱμαλίην. ἱκανήν. καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχύρων χνοῦς. *Tuum ad ἱμάλιον præter cæteras explicationes, σταφυλῆς εἶδος. Rursus ad ἱμαλῖς, νόστος, δύναμις, ἐπικαρπία, ἡδονή, ἀπαρχὴ τῶν γινομένων.*
- * Ἰμαντομάχος, *pugil.* *Tzetz. Chil. VII, 421 in oraculo post Thebas ab Alexandro M. eversas reliquis Thebanis dato, quod Tzetzes ait se verbotenus afferre. Fidem facit, quod oraculum duobus versibus Hexametris exprimitur, quum et præcedant et sequantur versus Politici.*
- Ἰμαντελιγμός. *Polluci adde Eustath. 979, 28. Huc pertinet *ἱμαντίοπαικτική, quam vocem Lobeck ad Phryn. p. 241 laudat ex Eustrat. in I Nicom. p. 3, a; 4, b.*
- * Ἰμαντοσκελής, i. q. ἱμανπόπους. *In fragm. Apollodori ap. Tzetz. Chil. VII, 766, quod etiam legitur in editione Apoll. Heyniana p. 419, ἱμαντόποδες καὶ ἱμαντοσκελεῖς referuntur inter fabulosa hominum genera.*
- Ἰματιοθήκη, *Hesych. in κανδυτάλαι. ἱματίζω et ἱματιοπώλης. Etym. M. 300, 24.*
- * Ἰμβηρις. ἔγγελος. *Μηθυρναῖοι. Hesych.*
- Ἰμητήριον, *Schn. ἀμαρτύρωσ. Hujus vocis vix alius*

auctor est quam Hesych. in ἱβανατρίς, quo loco ἰμή-
τριον emendatur in ἰμητήριον.

Ἰνάσσω. ἰσχὺν παρέχω. Zonar. 1110; Etym. M. 100, 38.
Aliter Hesych. et Phot.

* Ἰνδουρος. ἀσπάλαξ (*talpa*). Hesych.

* Ἰξιβάτης, ὄ, Etym. M. 436, 10, sine explicatione.

* Ἰξίον, τὸ, ἰ. q. ἡ ἰξία. Etym. Gud. 279, 56: ἰξίον.
ἡ βοτάνη, ἥτοι ὁ κίσσος.

* Ἰξύας. ἰχθὺς τις. Hesych.

* Ἰξύα vel ἰξύη, ἰ. q. ἰξύς. Etym. M. 636, 23: ἡ βράχης
τρεις ἐπωνυμίας ἔχει. καὶ ἡ μὲν πρώτη καλεῖται αὐχὴν,
ἡ δὲ δευτέρα ἰξύη, ἡ δὲ τρίτη ὀσφύς. Cfr. eundem
770, 13. Etym. Gud. 438, 25, in eadem glossa habet:
ἡ δὲ δευτέρα ἰξίον, qui locus emendandus est ex Etym. M.

Ἰξώδης. Aelian. Var. II, V, 2.

* Ἰοβάφινος, ἰ. q. ἰοβαφής, Nicet. Chon. 328, 10.

* Ἰοβηλαῖος. χρόνοι τεσσαράκοντα ἐννέα, Hesych. Cfr.
Levit. XXV, 10. χρόνοι sunt anni. Alii scribunt ἰοβιλαῖος.

Ἰοβόλος, *venenatus*. Anal. adde Tzetz. Chil. II, 945;
Joseph. Ant. Jud. XVII, 5, 5.

Ἰοβόστρυχος. Pind. Ol. VI, 30; Isthm. VI, 26.

* Ἰοβρυχέουσα. ἀνωμένη, πικραينوμένη. Hesych.

* Ἰογλέφαρος (ἰοβλέφαρος). Pind. fr. 113.

* Ἰολάδα. ἰοειδῆ χρώματα, Hesych.

* Ἰόπεπλος, *stola violacea indutus*, Hesych. in ἰόπλοκος.

Ἰοστέφανος. Hymnis Hom. adde Pind. fragm. 46;
Aristoph. Acharn. 673; Equ. 1326.

* Ἰόψοφος, *sagittis strepitum edens*. Hesych. ἰοψάφος
(sic. Emendatio sua sponte se offert). Ἀπόλλωνος
ἐπίθετον.

* Ἰπνή. ἐφιππίς. Σικελοί. Hesych.

* Ἰπνασία. γαστήρ. παρὰ Ταραντίοις. Hesych.

* Ἰπνοδόμαν. τὴν φρυγίαν (feminam quæ torret). Κρη-
τες. Hesych.

Ἰππάκη. L. I. adde Aeschyl. Prom. sol. 190.

Ἰππακοντιστῆς, Arrian. Exp. Al. III, 24, 1.

Ἰππαλεκτρύων. Aristophani adde Æschyl. Myrmid. 124.

Ἰππάνθρωπος. Eustathio adde Tzetz. Chil. VI, 971.

Ἰππάριον. Hesych., aliter quam Schn., explicat: ὄρνεόν ποιον παραπλήσιον χηναλώπεκι.

*Ἰππαρος. πάθος τι τῶν ὑπὸ τὸν ἕκτερον συμβαινόντων, Hesych.

*Ἰππάσιον, τὸ, i. q. ἡ ἵππασία, Nicet. Chon. 521, 14.

Ἰππαφέσεις, *carceres stadii*. Dionys. Hal. Ant. 583, 15; Polyb. fragm. 76. Schneider per errorem hypothetæ ἵππάφεις ex Anal.

*Ἰππετοῦμαι. ἠγώνισμαι. Λάκωνες, Hesych.

*Ἰππίζω, i. q. ἵππάζω, Etym. Gud. 214, 39.

Ἰππίσκος, Schn. i. q. ἵππίδιον. Plane aliter Hesych. ἵππίσκος. ἐπίθεμα κεφαλῆς, ἢ γυναικείου κόσμιον. Idem ad vocem ἵππεύς habet explicationem Schn. omissam: ἵππεύς. εἶδος κοροκοσμίου. κοροκόσμιον est virginis ornamentum.

Ἰππογνώμων, ad intelligendum et dignoscendum *valde* idoneus. Æschyl. Jaculatr. 219: ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνώμονα, quo loco cfr. Schütz. Huc pertinet Eustath. 1524, 48, qui vocem ἵππομανῆς explicat πάνυ μανιώδης, atque quemadmodum e Subst. βουῖς particulam intensivam βου, ita quoque ἵππος cum vi intensivæ particulæ præponi statuit. Cfr. ἵππόπορος ap. Schn.

*Ἰπποδαμάντιος. οἴνός ποιος ἐν Κυζίκῳ. Hesych.

*Ἰπποδέτης. Pausanias IX. c. 26, init. auctor est Thebis fuisse Ἡρακλέους ἱερὸν μέγα ἐπίκλησιν ἵπποδέτου. Τοὺς τε γὰρ Ὀρχομενίους φασὶν ἐς τοῦτο ἀφίχθαι στρατιᾷ καὶ τὸν Ἡρακλέα νύκτωρ τοὺς ἵππους λαβόντα συνδῆσαι σφισι τοὺς ὑπὸ τοῖς ἄρμασι. Hesych. ἵπποδέτης. Ἡρακλῆς ὁ ἐν Ὀγκηστῷ τιμώμενος. οἱ δὲ ἐν Θήβαις.

- * Ἴπποκέντωρ, *equos ptingens*, Tzetz. Chil. IX, in inscriptione hist. 290, μύωψ Ἴπποκέντωρ.
- * Ἴπποκράτεια, *Consualia*, Dionys. Hal. Ant. 86, 7.
- Ἴπποκρατέω. Thucydidi adde Dionys. Hal. Ant. 528, 7.
- Ἴππόκροτος. Euripidi et Anal. adde Pind. Pyth. IV, 92.
- * Ἴππολήμπρα. τὰς τριχίνους σειράς. Hesych.
- * Ἴππολούστρας (λούω). ἔνθα τοὺς Ἴππους ἀπένιζον. Hesych.
- Ἴππομιγής. *Ælian. Var. Hist. IX, 6.*
- Ἴππομολγός. *Dubitat Schn. Etym. Gud. 71, 28: Ἴππομολγός (emenda Ἴππομολγός). ὁ Ἴππος ἀμέλων.*
- Ἴππος. *Æolicam formam h. v. Ἴππύς habet Etym. M. 216, 48: Βύκχης. ὄνομα Αἰολικόν. παρὰ τὸ βάκχος, βάκχης καὶ βύκχης, ὡς Ἴππος, Ἴππῖς, καὶ οἶκος, οἶκῖς. Sed idem 318, 5; 396, 18; 430, 20, rectius scribit Ἴππύς. Etym. Gud. 43, 6, Ἴππος, Ἴππύς. Aliam Æolicam formam h. v. Ἴσσοσ habet Etym. Gud. 384, 2. Significationibus vocis Ἴππος adde Hesych. Ἴππος. λιμένος ὄλεθρος. Id quod interpp. explicant de rupe sub undis latente, ad quam naves frangantur.*
- * Ἴπποτακτικά. Ἴππων τάξεις μισθοφόρων. Hesych.
- * Ἴππότης, ἦ, ἦτος. Tzetz. Chil. VII, 607: βλέπω μὲν ἄνθρωπον καὶ Ἴππον δὲ ὁμοίως. Ἴππότητα οὐ βλέπω δὲ οὐδ' ἄνθρωπότητά γε. Significat se hominem quidem et equum oculis corporis percipere, non vero abstractam, quam vocant, notionem hominis vel equi.
- Ἴπποτοξότης. Hinc * ἦ Ἴπποτοξεία, Tzetz. Chil. VI, 966, 998.
- * Ἴπποφορβέω, *equos alo*. Tzetz. Chil. VII, 45: Ἴπποφορβῶν ἐν τόποις Θετταλίας.
- * Ἴπποφυής, *eques parians*, Eustath. p. 1050, 58 et in sqq. sæpius.
- Ἴπποχάρμης. Pind. Ol. I, 23.
- Ἴπταμαί. Quod Porson hoc Præsens auctoritate carere statuit, meliora docet Buttman Gr. Gr. II, p. 211,

unde patet hanc formam, apud seriores maxime frequentatam, interdum etiam ap. antiquiores sine var. lect. apparere. Sed Imperf. ἔπτατο ap. Eurip. Iphig. Aulid. 1608, Buttm. in Aor. ἔπτατο mutat, quum Lucian. Lexiph. sub finem formam ἔπτατο ne μετοικιχὸν quidem iudicet. Perfectum πέπτηκα et Fut. Act. πτήσω sola Grammaticorum traditione nituntur.

- * Ἰρήτειρα. ἰρέια, θύτις, Hesych.
- * Ἰρικάν. ἔππος οἰνωπὸς χρώματι, Hesych.
- * Ἰσάμμορος. δῦμορος, Hesych. Significat proprie, *qui alterum calamitate aequat.*
- Ἰσάριθμος. Hinc * ἰσαριθμέω. Tzetz. Chil. I, 939. τὸν στρατὸν ἰσαριθμοῦντα ψάμμω τῇ θαλασσίᾳ.
- * Ἰσθμα. ἄσθμα. Et * ἰσθμαίνοντα. ἀγωνιῶντα, πνευστιῶντα. Et ἰσθμαίνων. ἀσθμαίνων, φροντίζων, ἀνιῶμενος. Hesych. Theognostus in Anecd. Bekk. 1384: ἰσθμαίνει. ἀγωνιᾷ καὶ αἰσθάνεται. Idem eodem loco: * ἰσθμήν. ἡ φρόνησις.
- * Ἰσκάνδιον. σαλπίγγιον. Et * ἰσκανδοτόν. σαλπιγγωτόν, Hesych.
- * Ἰσμ.η. πρόφασις, σύνεσις, φρόνησις. Hesych.
- * Ἰσμα. δρύμα. Theognost. in Anecd. Bekk. 1384.
- Ἰσογονία. Dio Cass. 663, 94.
- Ἰσόδενδρος. Pind. fragm. 146, ἰσοδέδρου τέμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι, de Nymphis.
- Ἰσοδίαιτος. Dio Cass. 22, 21; 158, 37; 1086, 93.
- Ἰσόδοξος. Suidæ adde Hesych. in ἰσόκλειον.
- Ἰσοδρομέω. Nicandro adde Schol. II. II, 152.
- Ἰσοδύναμος. Menand. Hist. Byz. 359, 18; 346, 6; Zonar. 1126.
- Ἰσοδυναμῶ, i. q. ἰσοδυναμέω. Etym. M. 305, 1, ἰσοδυναμοῦται ubi tamen cod. Gud. exhibet ἰσοδυναμεῖ, et 652, 43 Præs. Ind. ἰσοδυναμοῖ in vulgata, ubi tamen nunc emendatum est ἰσοδυναμεῖ.
- * Ἰσοζύγιος, i. q. ἰσόζυγος, Hesych. s. v.

- * Ἴσοκίνητος, Eustath. 1851, 60. ad explicandum ἰσοφόρος.
- Ἴσοκλέης. Suid. Hesych. Zonar. 1126.
- * Ἴσοκρατῶς. Hanc vocem e Philone laudat Lobeck ad Phryn. p. 526.
- Ἴσόκριθος. Polyb. II, 15, 1.
- * Ἴσολογέω, i. q. ἰσηγορέω, Hesych. in ἰσηγορεῖ.
- Ἴσόμαλος. Xenophonti adde Polyb. XIV, 3, 3.
- Ἴσομεγέθης. Polyb. X, 44, 2; Tzetz. Chil. III, 948.
- Ἴσομέτρητος. Plat. Phædr. 235, E; Dio Cass. 914, 37.
- Ἴσομήκης. Dio Cass. 236, 68; Schol. Pind. Ol. VI, 154.
- Ἴσομήτωρ. Theocrito adde Maneth. IV, 221.
- Ἴσόμοιρος. Homero et Nicandro adde Æschyl. Choeph. 317.
- Ἴσόνειρος. Æschyl. Prom. 548.
- Ἴσόπαις. Æschyl. Agam. 75.
- * Ἴσοπάλις, *qui pugnam parem exigit*. Joseph. de Maccab. 13: μιμησώμεθα τοὺς τρεῖς τοὺς ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας νεανίας, οἱ τῆς ἰσοπάλιδος καμίνου κατεφρόνησαν, *qui parem tormentis istis fornacem flocci faciebant*.
- * Ἴσοπεδής, i. q. ἰσόπεδος. Ap. Leon. Diac. II, 8, est in cod. λίθου ἰσοπεδοῦς. Sed Hasius e conj. edidit ἰσοπέδου.
- * Ἴσοπέραστος, Schol. Od. A, 98, de via, quæ ad emetiendum alteri par sit.
- Ἴσόπηχυς, Schol. Pind. Ol, VI, 154.
- Ἴσοπλήθης, Dio Cass. 628, 93.
- * Ἴσοπραξία. Eustath. 662, 32, τὴν ὁμοιότητα καὶ ἰσοπραξίαν τῶν μαχομένων, de iis qui pari successu et æquo Marte pugnabant.
- * Ἴσόπτερος. Hesych. ἰσόπτεροι. ἰσότιμοι.
- Ἴσοστάσιος. Maximus Tyr. VI, 6; XL, I. Cum Dat. ap. Ælian. Var. Hist. I, 32; Dion. Cass. 186, 74; 408, 62; 449, 54; 572, 3; 1321, 95.
- * Ἴσοστοιχέω, sum ἰσόστοιχος, Anecd. Bekk. 812, 22.

Ἴσοσύλλαβος, Etym. M. 498, 34. ἴσοσυλλαβέω, idem 131, 49; 356, 41. *ἴσοσυλλάβως, idem 552, 34; 553, 23; Etym. Gud. 359, 12.

Ἴσοταχής, Polyb. X, 44, 9. ἴσοταχῶς, idem, XXXIV, 4, 6.

*Ἴσοτερίζω, *parem existimo*. Ducas 224, 5: τὴν συγγένειαν ταύτην οὐ κατεδέξατο ὡς ἐν δυνάμει καὶ πλούτῳ ἴσοτερίζων αὐτῷ, hanc affinitatem ambiebat, non quod eam opibus et divitiis sibi parem existimaret.

Ἴσουργός. Etym. Gud. 284, 34; Hesych.

Ἴσοῦψής. Strabo XVII, 528 et 556, Tzschucke; Polyb. VIII, 6, 4; IX, 21, 10; 41, 6.

Ἴσοψηφία, Dionys. Hal. Ant. 1467, 1.

Ἴσόψυχος. Æschyl. Agam. 1449.

*Ἴσσήλη. αἴγειον δέρμα. Theognost. in Anecd. Bekk. 1384.

*Ἴστάκη. τὸ δρέπανον. Theognost. in Anecd. Bekk. 1384. ἰστάκη. δρέπανον. Βοιωτοί. Hesych.

Ἴστημι. Agathias solet formam ἰστάω præferre. Idem Leoni Diac. et aliis illius ætatis scriptoribus solere accidere, observat Hasius ad Leon. Diac. p. 514, edit. Bonn. Cfr. Theodos. Acroas. IV, 42; Priscum, 202, 17; Cinnamum, 104, 20.

*Ἴστήρ. σφύρα. Hesych.

*Ἴστιοφόρος, *vela ferens*; et *Ἴστοφόρος, *malum ferens*, Hesych. s. v.

*Ἴστοθήκη, i. q. Ἴστοδόκη, Etym. M. 478, 30; Hesych. in Ἴστοδόκη.

*Ἴστοριώδης, *historicus*, Tzetz. Chil. IV, p. 148, in inscriptione.

*Ἴστορκον, μύρου εἶδος. Hesych.

*Ἴστρίδες. ἐσθῆτες τινες οὕτω λεγόμεναι. Hesych. Placet interpretibus, has vestes ita fuisse ex *Istris* dictas.

- * Ἰστυάζω. Hesych. ἰστυάζει. ὀργίζεται.
- Ἰστυλόν. τὸ στοιληδόν, Hesych. Ex his vocc. aperte corruptis eliciunt interpp. * Ἰστυδόν. τὸ στοιχηδόν.
- * Ἰσφαίνω. Theognost. in Anecd. Bekk. p. 1384: ἰσφαίνει. μεριμνᾷ.
- * Ἰσφατον. βίαιον πεπραγμένον. Hesych.
- * Ἰσφωρες, λησταί, κλέπται. Λάκωνες. Hesych.
- * Ἰσχαδοφάγος, *qui ficibus vescitur*, Hesych. in κρ-
δαφάγος.
- * Ἰσχαλεῦσαι. θηλάσαι, et * Ἰσχνεύειν. θηλάσαι, He-
sych.
- * Ἰσχαλόω. Hesych. ἰσχαλωμένοι. δεδερμάτωμένοι.
- Ἰσχιάζω, de homine ad evitandum ictum hac atque
illac inclinante, Cinnamus 111, 16; 264, 8.
- * Ἰσchioίδης. (οἰδάω) ὁ μεγάλα ἰσχία ἔχων, Eustath.
1684, 28, affirmans h. v. esse e veteribus scriptoribus
desumptam.
- Ἰσχυρομυθία. Etym. Gud. 284, 37; Zonar. 1126.
- Ἰσχνόφωνος. L. I. adde Exod. IV, 10; VI, 30.
- Ἰσχυρογνωμοσύνη. Joseph. c. Apion. I, 22, p. 1348,
Hudson; Dio Cass. 154, 98. ἰσχυρογνώμων, Ari-
stoteli adde Dion. Cass. 348, 56. Hinc * ἰσχυρογνω-
μονέω, Cinnamus, 164, 17.
- Ἰσχυροποιέω. Polyb. XXVIII, 17, 7; Menand. Hist.
Byz. 377, 19; Etym. M. 536, 26. Hinc
- * Ἰσχυροποιός, Etym. M. 480, 12.
- * Ἰσχυρόπους, *pedibus valens*, Schol. Pind. Ol. IV, 2,
p. 111; Ol. V, 6, p. 119, Boeckh.
- * Ἰσχυρόψυχος, *forti animo praeditus*, Hesych. post
ἰφθίμη.
- * Ἰταῖος. ὁ Ἄδωνις, Hesych.
- * Ἰταλιάζω. Phot. et Hesych. ἰταλιάζειν. ἐν Ἰταλίᾳ
διατρέβειν.
- * Ἰτηλον. τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος. Γλαύκω

- Ποτυνίῃ, Hesych. Consentit Photius: Ἰτηλον. τὸ οὐκ ἐξίτηλον ἀλλ' ἀνεξάλειπτον οὕτως Αἰσχύλος. Est fragm. 32.
- *Ἰτρια. L. I. adde Dionys. Hal. I, 55; Aristoph. Acarn. 1091.
- *Ἰτρίς. Eustath. 1632, 4, ex Athenæo commemorat vasa quædam figulina, suaveolentia, quibus nomen erat ἰτρίδες.
- *Ἰττυγα. ἐκπληκτικά, Αἰσχύλος. Hesych.
- Ἰτυλός. μόνος, ὄρφανός, νέος, ἀπαλός, Hesych. Corruptum videtur ex ἀταλός.
- *Ἰυγγικός, ad fascinandum pertinens, Damascius in Anecd. Bekk. 1384.
- *Ἰυρκες. αἶγες ἄγριαι, ὑστρίχιδες. Hesych. Est Æolicum pro ἴορκες, i. e. ζόρκες.
- *Ἰχθυαγωγός, i. q. ἰχθυολκός, Hesych. in ἰχθυόνερες.
- Ἰχθυβόλος. Anal. adde Æschyl. S. adv. Theb. 123.
- Ἰχθυηρός. Aristoph. Plut. 815, πινακίσκος ἰχθυηρός. Interpp. ad h. l. observant, Aristoph. in Telmissens. teste Polluce, X, 82, eadem voce usum esse.
- *Ἰχθυόθηρ, ὄ, *bellua pisci consimilis*. Michael Glycas, 508, 1, de crocodilo.
- Ἰχθυοτροφεῖον. Athenæo adde Diodor. Sic. IV, 135.
- Ἰχθυοφόρος et *ἰχθυοφορέω. Etym. M. 117, 28: ἰχθυοφόροι. ἰχθῦς φέροντες. καὶ . . . ἰχθυοφοροῦσι. Præterea ἰχθυοφόρος laudatur e Symmach. Job. XI, 26, ap. Lobeck. ad Phryn. p. 679.
- Ἰχνόμαι. Hesychio adde Suidam, Zonar. 1136.
- *Ἰχνηπιπος. ὅπου οἱ λίθοι τρίβονται. ἀκόνη. Hesych.
- *Ἰχνοποιέω, i. q. ἰχνοσκοπέω, et fortasse inde corruptum. Etym. M. 395, 39: εὖρις κύων. διὰ τὸ ταῖς ῥισὶν ἰχνοποιεῖν τὰ θηρία.
- *Ἰωλον. μέλαν, Hesych. Volunt esse ex ἴον, viola.
- Ἰωψ. Nicandro Athenæi adde Callimachum Athen. eodem loco et Dorionem Athen. p. 300, F.

Κ.

- Κάβαισος. Polluci adde Zonar. p. 1141; Hesych.; Cratinum ap. Etym. M. 482, 21. Sed Etym. Gud. 593, 5, habet κάβατος. ἄπληστος.
- Κάβαξ. πανοῦργος, Phot. Lex., Etym. M. 482, 26; Zonar. 1141. Ad quem locum Tittmann., quem sequitur Schn., falsam lectionem pro καύηξ esse censet.
- * Καβάρνοι. οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, Hesych. Idem infra κάθαρνοι cum eadem explicatione. Volunt interpp. corruptum esse pro Κάβειροι.
- * Κάββηρα. ἑορτὴ ἀγομένη, Hesych. Emendatur καβείρια, quam vocem Schn. omisisse miror, quum verbum καβειριάζομαι receperit.
- * Κάβειρος. νέος. Πάφιοι. Hesych.
- * Κάβηλος. ὁ ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον, Hesych. Vide κάληβος.
- * Κάβησις. ὄρνειον. Etym Gud. 593, 10.
- * Καβίλος. πῖλος πλεκτός, Hesych.
- * Κάβλημα. περίστρωμα. Λάκωνες, Hesych. Est i. q. κατάβλημα, *tapes*.
- * Κάγκελλα, τὰ, κάγκελλοι, et ἡ κάγκελος, *cancelli*. Etym. M. 289, 5, δρυφακτοὶ τὰ κάγκελλα, sed 288, 46, δρυφακτους. τοὺς νῦν καλουμένους καγκέλλους. Rursus p. 743, 42 τὰ κάγκελλα. Schol. Aristoph. Equ. 681, τὰ κάγκελα (sic), et 647, τὴν θύραν, τὴν κάγκελον τοῦ δικαστηρίου. Hinc * καγκελωτός. Schol. Aristoph. Vesp. 124, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελωτὴν καλοῦσι. Etym. M. 518, 22 καγκελωτὴ θύρα, sed Etym. Gud. 327, 25 καγκελωτὴ θύρα. Denique Etym. M. 513, 4, * καγκελοθυρίς, ἰδος.
- * Καγγαλίζομαι, i. q. καγγαλάω, Hesych.
- * Κάγγαλος. κρίκος, ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις. Σικελοί, Hesych.
- * Κάγγαμος. κισσός. ὑπὸ Κροτωνιατῶν, Hesych.

* Καδδηφορέω, Tzetz. Chil. IV, 583. Kiessling nescire se fatetur, quid sit hæc vox, quam Lacisius vertit: *cados fero*. Sermo est de juvenibus, quos Tzetzae pater ipsi ostendit ούσίας έχοντας τὸ πρὶν μεγάλας, καδδηφοροῦντας τότε δὲ καὶ φαῦλα δρῶντας ἄλλα. Sententia facilis. Re familiari dissipata bajulorum negotia suscipere coguntur.

* Κάδουσα. εἶδος σταφυλῆς, Hesych.

* Καδρανές. κατωφερές, Hesych.

* Κάδυρος. κάπρος ἄνορχις. Hesych.

Κάζω. Præsens illud vox nihili est. Cfr. Butt. Gr. Gr. II, 160.

Καθαγιάζω. Plutarcho adde Joseph. Ant. Jud. III, 9, 4, Hudson; Etym. Gud. 593, 30; Zonar. 1167.

Καθαιμάσσω. Æschyl. Eum. 428.

Καθαίρῶ. Hasius ad Leon. Diac. p. 451 exemplis allatis docet, καθαιρεῖν apud scriptores eccles. esse *deponere, exauctorare, ab officio removere*, similemque esse vim Subst. καθαίρεισις, atque καθαιρετικὰ sc. γράμματα esse litteras, quibus depositionis formula seu sententia contineatur. Porro observat καθαιρέσεις peculiari significatione esse rudera sive partes muri decussas, laudans Philon. de tel. constructione, 92, C; Athenæum de Machin. 92, B. Adv. * καθαιρετικῶς, eo consilio ut tollas, laudat idem ex Origine adv. Cels. 25, B. Ipse inveni ap. Malalam, 365, 16, καθαιρεῖν τινα ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς, a munere episcopali removere.

Καθαριεύω. Hanc formam Schn. improbatam tuetur Etym. Gud. 484, 22, ubi scribitur καθαριεύω.

Καθαρίζω. Gregorio Naz. et Geop. adde Etym. Gud. 178, 42.

* Καθαρματώδης, *impurus, sordidus*. Etym. M. 512, 7: Κηρυβίων. καθαρματώδης ἐστὶ τὸ ὄνομα. κηρύβια γὰρ κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων.

* Καθεδρία. *Ducas*, 232, 5, ἔστειλαν πρέσβεις τῆς ἀρχῆς τὴν καθεδρίαν προσαγορεύσοντες, *legatos miserunt, ut de principatus inītiis ei congratularentur.*

* Καθερειπώ s. καθεριπόω, *diruo*. *Leo Diac.* 26, 12; 27, 22; 33, 10; 68, 6; 73, 10; 175, 24; 176, 6. Eandem vocem *Hasius ad Leon. Diac.* p. 433 laudat e *Suida, Zonara, Heliodoro, Palladio.*

Καθηγεμών. *Herod.* VII, 128; *Polyb.* II. 40, 2; III, 41, 9; 42, 6; 48, 11; IV, 40, 8; *Dio Cass.* 1354, 75; *Arrian. Exped. Al.* VI, 20.

* Καθηδупάθησις, ἡ (καθηδουπαθέω). *Nicet. Chon.* 606, 15; 696, 15.

Καθιερεύω. *Aristoteli adde Dionys. Hal. Ant.* 1505.

Καθιερουργέω. *Dubitat Schu. Diodor. Sic.* IX, 40: ζητήσεως γενομένης εὐρέθησάν τινες τῶν καθιερουργημένων ὑποβολιμαῖοι γεγονότες.

* Καθικτηρία. *Hesych. καθικτηρία* (sic, *Jonica forma*). ἡ ἐπὶ καθόδῳ θυσία.

Καθιλύσας. ἀθροίσας, *Hesych. Emendant καθαλίσας vel καθειλήσας, unde *καθαλίζω vel *καθειλέω accedat Lexicis.*

* Καθίππασις, i. q. καθίππευσις. *Hesych. καθίππαξις* (sic). πομπῆς ὄνομα παρὰ Λακεδαιμονίοις.

Κάθισμα. *Schn. spurium censet. Michael Glycas, 496, 6: καταντικρὺ τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος. Et p. 497, 2: ἐν αὐτῷ τῷ βασιλικῷ καθίσματι.*

Καθοσίωσις, *damnatio, Cinnamus, 31, 22.*

* Καθουφήν. ἀλώπεκα, *Hesych. Corruptum videtur ex κιδάφη.*

Καθυλομανέω. *Hujus vocis vix alius est auctor quam Hesych. s. v. Adde Etym. M. in ὕλομανέω.*

Καθυμνέω. *Cleanthi adde Joseph. Bell. Jud. I, 31, 3.*

* Καθυπερηφανεύομαι, i. q. καθυβρίζω. *Hesych. in κατέπλατο.*

Καθυπερτερέω, *Manetho, VI, 687.*

- Καθυπηρετέω, i. q. ὑπηρετέω, Eustath. de Ism. et Ism. amoribus, IX, 357.
- Καθυπισχνέομαι. Dio Cass. 592, 39; 1350, 22.
- * Καθυποβλέπομαι. Bryennius, 53, 13: ἴλεω τῷ ὄμματι τοῦτον καθυπεβλέπετο, benigno vultu illum aspexit.
- * Καθυπομένω, *perfero*, Leo Diac. 27, 14; 33, 17. Hasius ad priorem locum addit Anonym. de Vit. Chrysost. VIII, 371, 9, et S. Gregentii Tephrensensis Disputationem cum Judæo, 177, A.
- * Καθυπούργησις (καθυπουργέω). Nicet. Chon. 408, 25.
- * Καικύλην. τὴν Κεφαλὴν, Hesych.
- * Καινία. νίκη. Hesych. Si lectio sana, videtur potius *cedem* denotare, e καίνω i. q. κτείνω.
- * Καινίτα. ἀδελφή, et καινίτας. ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς, Hesych.
- * Καινούργιος, *recens factus*, Nicet. 494, 24.
- Κακάγγελος. Melcagro et Plutarcho adde Æschyl. Agam. 622.
- Κακεντρεχής. Polybio et Epipharmo adde Strab. VII, 461; Schol. Aristoph. Nub. 260.
- Κάκη. Platoni et Euripidi adde Æschyl. S. adv. Theb. 174; 598.
- Κακήθης. Nicandro adde Galenum l. ap. Lobeck. ad Phryn. p. 676.
- * Κάκιθος. σημαίνει τὸν κολαζόμενον ἢ κακιζόμενον. παρὰ τὸ κακίζω κακίσω, κάκιστος καὶ κάκιθος, Etym. M. 484, 57. Eadem fere Etym. Gud. 293, 9 et Photius. Hesychius habet κάκιθα. λίμηρα, quæ ultima vox mutanda videtur in λυπηρά.
- * Κακκός. ὁ μικρὸς δάκτυλος. Hesych. Idem postea *κασκος cum eadem explicatione.
- Κακόβιος. Anecd. Bekk. adde Dion. Cass. 595, 74; Schol. Aristoph. Plut. 84.

Κακογενής. Dubitat Schn. Utitur h. v. Dio Cass. 405, 10.

Κακογνωμονέω. Nicetæ adde Ducam, 335, 18. Adj. κακογνώμων, Dio Cass. 1296, 32.

* Κακοδέρκης, *cæcutiens*, Hesych. in κακόλη.

* Κακοδιάβολος. κακοικονόμος. Λάκωνες. Hesych. Pro κακοδιάβολος emendant *κακοδιάκονος. Vox κακοικονόμος, quam Lobeck ad Phryn. p. 677 præterea e Philone laudat, addatur Lexicis.

Κακοειδής, Dio Cass. 1317, 78.

* Κακοεργέτις, ιδος, ή. Zonar. 1151, κακοεργέτισι. κακοεργοῖς. Tittmann mavult κακοεργάτισι, sed Suidas κακοεργέτησι habet, quæ forma Masculini Schn. ignota lectionem Zonaræ confirmat.

* Κακοιώνιστος, *inauspicatus, mali ominis*, Malalas, 187, 16.

Κακοξενία. Ælian. Var. Hist. IV, 1.

Κακομήτωρ. Grammaticis adde Maneth. IV, 307.

* Κακόσμος, i. q. κάκοςμος, Hesych. in δύσσομος.

Κακοπιστία. Dubitat Schn. Utitur h. v. Michael Glycas 492, 5.

Κακοπλοέω. Strabo XV, p. 27, Tzschucke.

Κακοποιέω. Æschyl. Præc. in Anecd. Bekk. 102, 14.

Κακόποτμος. Æschyl. Agam. 1107.

Κακοπραγία, *infelicitas*. Observat Hasius ad Leon. Diac. p. 493, sq. hanc vocem præterea ap. scriptores ecclesiasticos et Judæos significare actionem reprehendendam, peccatum; tum malignitatem, pravitatem.

* Κακοπραγμονικῶς. Gregor. Naz. Or. XXIII, 433, A.

Κακοβρήμων. Æschylo adde Dion. Cass. 1296, 31.

* Κακοσεβής, *impius*, Eustath. 1066, 7.

Κακόσπλαγχνος, Æschyl. S. adv. Theb. 219.

Κακοσύνητος. Dionys. Hal. Rhet. 935.

* Κακόσφαιρος, *pila formam male referens, non plane rotundus*, Tzetz. Chil. XI, 492.

* Κακόσχημος, ὁ, ἡ, ἰ. q. κακοσχημων. Etym. Gud. 293, 43.

Κακοσχόλως, Schol. Aristoph. Acharn. 405.

* Κακοφημίζω, Schol. II. A, 105, p. 12. Bekk. ἰ. q. κακολογέω.

Κακοφράδμων. Dubitat. Schn. Eustath. 1445, 30: ἀφραδέας ἦτοι κακοφράδμονας καὶ κακοβούλους τοὺς μνηστῆρας ἔφη.

Κακύνω. Euripidi adde Eustath. 1043, 54.

* Κακώμαλος. Tamquam composita v. ὀμαλός Etym. Gud. 7, 37, affert ἀγγώματος, ἀνώματος, κακώματος. Etym. M. p. 15, 18, in eadem glossa habet * κατώματος.

* Καλαβύστας. τοὺς κωλώτας. Ἀργεῖοι. Hesych. καλαβύστης erit igitur ἰ. q. καλαβώτης vel ἀσκαλαβώτης.

* Καλαδία. ρυκάνη (runcina), Hesych.

Καλαμαύλης. Athenæo adde Eustath. 1157, 39.

Καλάμιον. χρυσοῦν κοσμάριον, ὃ περιέχει τοὺς πλοκάμους. Eustath. 1181, 53.

* Καλαμίνδαρ. πλάτανος ἡδονεῖς, Hesych. Ultimam vocem mutant in οἱ Δωρεῖς, quum καλαμίνδαρ Laconismum sapiat.

* Καλαοῖδια. ἀγὼν ἐπιτελούμενος Ἀρτέμιδι παρὰ Λάκωσιν. Hesych. Suspiciantur fuisse festum quo feminæ certarent, quænam cantu antecelleret.

* Καλαρίνες. ὄχαιοί. Λάκωνες. Et * καλαρβυγαί (alii καλάρβωγαι). τάφροι. Hesych.

* Καλαυνεῖ. τρυφᾶ, ἐμπίπλεται, Hesych. Idem * καλαυρεῖ. τρυφᾶ.

* Καλαυροφόρος, *pedum gestans*. Hesych. καλαυρόφιος (emendatur καλαυροφόρος). βακτηριοφόρος.

* Κάλαφος. ἀσκάλαφος. Μαγνήτες. Hesych.

* Κάληβος. ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον, Hesych. Phottius corrupte καλήβρον. ἀπεσκολυμμένον. Cfr. κάβηλος.

* Καλιδύη. περιβόλαιον βαρβαρικόν. Hesych.

- * **Κάλικον**. βόθρον, Hesych. Cfr. *καλαρίνες*.
- * **Καλῖς**. σκέπαρον. Hesych.
- * **Καλλιάνειρα**, Adj. formatum ad analogiam vocis βωτιάνειρα, Etym. M. 218, 50.
- Καλλίβωλος**. Euripidi adde Pind. Ol. XIV, 1, ap. Schol., ubi in ipso textu nunc legitur *καλλίπωλος*.
- Καλλίδενδρος**, Polyb. V, 19, 2; Schol. Pind. Ol. IX, 27 et 31.
- * **Κυλλιδώρα**. *καλλιονύμφη*. Hesych. Neutram vocem habet Schn. Significare videtur mulierem bene doctam.
- Καλλιέρημα**. Suidæ et Etym. M. adde Etym. Gud. 295, 8.
- * **Καλλικάρως**. Ita apud Syracusios vocatos fuisse eosdem, qui apud Lacedæmonios Helotes, apud Athenienses autem Thetes vocarentur, auctor est Etym. Gud. 165, 59.
- Καλλίκομος**. L. l. adde Pind. Pyth. IX, 110; Nem. X, 10.
- * **Καλλίμαρτυς**. Nicet. 524, 1; 779, 22, τὸ τοῦ καλλιμάρτυρος Μωκίου τέμενος, sacellum Divi M. martyris.
- Καλλίμορφος**. Euripidi adde Tzetz. Chil. IV, 364.
- Καλλίουλος**. Athenæo adde Eustathi. 1162, 42.
- Καλλίπρωρος**. Æschyl. S. adv. Theb. 515; Agam. 227.
- Καλλιβέβημοσύνη**. Luciano adde Dionys. Halic. Rhet. 865, 9. *καλιβέβημων* ap. eundem 12, 4; 190, 12; 1006, 8.
- * **Καλλιτέαι**. φυτόν τι θαμνώδες. Hesych. Volunt esse e genere salicum, quæ *τέαι* dicuntur.
- * **Καλλίτειχος**. *probe munitus*, Etym. Gud. 151, 22.
- Καλλίτριχος**. L. l. adde Schol. Pind. Ol. III, 2.
- Καλλιώτερος**, i. q. *καλλίων*, Thucyd. IV, 118 in formula foederis.
- * **Καλοαρμάτωτος**, *pulcro curru vectus*, Nicetas, 232, 28.

- * Καλόγηρος, ὁ, *qui pulcra senectute fruitur*, Etym. M. 230, 48.
- Καλοετής, *suavis amicus*. Etym. M. 435, 42, ἐπὶ τοῦ συνήθους, καλοετής.
- Καλόθριξ, Schn. ex Gramm. Nominativum *καλότριχος habet Nicetas, 779, 27.
- Καλόκτιστος. Nicet. 372, 27, πόλις καλόκτιστος.
- * Καλολάϊγξ. Tzetz. Chil. VII, 254: λείαι λίθοι στυλπνόταται καὶ μέλαιναι εἰς ἄκρον, ὅμοιαι καλολάϊγξιν, αἷς παίζουσι αἱ κόραι.
- * Καλόνηξ. εἴρων. Ῥόδιοι. Hesych.
- Καλοποδιώκτης. Hanc scripturam, Schn. improbatam, habent et Suidas et Schol. Aristoph. Nub. 347: ἀγρίου καὶ καλοποδιώκτας ἐκάλουν τοὺς παιδεραστάς. Sed Eustath. 1915, 16 habet κολλοποδιώκτης, quam scripturam Schn. præfert.
- Καλοποιέω. Dubitat Schn. Etym. M. 189, 24, δεῖ ἀληθῶς βασιλέα καλοποιεῖν.
- * Καλοπραγία. Schol. Apoll. Rhod. III, 68, δικαιοσύνη καὶ καλοπραγία.
- * Καλότροφος, *bene nutritus*, Hesych. in καλοτίθηνα.
- Καλοφόρος. Athenæo adde Eustath. 1292, 61.
- * Καλόχροος, *pulcri coloris*, Theodos. Acroas. I, 203 ex emendatione Jacobsii.
- * Καλυκίζω (κάλυξ). Hesych. καλυκίζειν. ἀνθεῖν.
- * Κάλυξις vel *καλύκωσις. Hesych. καλύξεις. βόδων καλύκια, et: κάλυξις. κόσμος τις ἐκ βόδων. Ad quem annotant interpp., Aquilam Cantic. II, 1, reddidisse καλύκωσις τοῦ Σαρών, ubi LXX ἄθος τοῦ πεδίου.
- * Καλύριον. ξυλήφιον. Hesych. κάλον significat lignum.
- * Καλώνυμος. Etym. M. ἀριστερός. εὐώνυμος ἀνομάζεται ἢ αὐτὴ οἶονεῖ ἢ καλώνυμος. Eadem fere Etym. Gud. 77, 14.
- * Καλωπάρης, i. q. καλλιπάρης, Etym. Gud. 295, 29.

- * **Καμακίς**, κοσμάριον ὃ τοὺς πλοκάμους περιέχει. ἔνιοι σύριγγα. *Hesych. Idem* *καμαρίς, κοσμάριον γυναικεῖον. *Cfr. supra* καλάμιον *ap. Eustath.*
- * **Καμασός**, βάραθρος, *Hesych. Hinc nonnulli derivant vocem* καμασίνες. *Idem corrupte* καμάκασος. ὡσεὶ τις λέγει ἐν τῷ βάραθρῳ ἢ τῷ κρημνῷ ἢ τῷ δεσμοτηρίῳ.
- * **Καμελαύκιον**. *Etym. M. 487, 50*: καυσία (*pileus Macedonicus*). εἴρηται μὲν καμελαύκιον παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. *Idem 513, 17*: κίδαρις, ἐκ τριχῶν ὕφασμα, καμελαύκιον. *Et 672, 4*: κεφαλήφι δ'ὑπερθεν πῖλον ἔχειν ἀσκητόν. τὸ καμελαύκιον λέγει. *Etym. Gud. 308, 38; 321, 33*, καμαλαύκιον, *sed 297, 3*, καμελαύκιον. *Zonaras, 1157* καυμελαύκιον ἢ καυμελαύχιον, *et p. 1158* καλυμαύχιον ἀπὸ τοῦ καλύπτειν τὸν αὐχένα. *Sed idem p. 1159*, καμελαύκιον. Ῥωμαία ἢ λέξις. *Schol. Aristophan. Acharn. 446*, τὸ τοῦ Τηλέφου πιλίδιον, τὸ νῦν καμελαύκιον καλούμενον.
- Κάμβαλον**, i. q. κάββαλον seu κατέβαλον *Dubitat Schn. Etym. Gud. 289, 28*: καμβάλλης, κάμβαλος λέγεται ὁ καταβάλλων. *Sed literarum series jubet emendari* καββάλλης i. e. καταβάλλης, *et κάμβαλος corruptum est pro* καββάλλων *vel* καββαλῶν.
- Καμηλοπάρδαλις**, *Dio Cass. 357, 79; 1211, 97; Diod. Sic. II, 246.*
- * **Καμηλώδης**, *camelo similis*, *Nicet. 282, 8* de homine bruto et feroce.
- Καμίνιον**, *Schn. ἀμαρτύρως. Est vox neogræca Schol. Aristoph. Pax. 539*, ἱπνὸς, ὃ ἡμεῖς καμίνιον καλοῦμεν.
- Καμιναῖος** et **καμινιαῖος**. *L. I. adde locos ex Byzant. I. ap. Lobeck. ad Phryn. p. 552.*
- Καμινοκαύστης**, *Schn. ex glossar. vet. Hinc* *ἡ καμινοκαύστρια, *Schol. Od. Σ, 27.*
- * **Κάμμερος**, ἀχλύς, *Hesych. Idem* *κέμμερος, ἀχλύς, ὀμίχλη.
- Καμμαρεύω**, φιλοπονῶ, κακοπαθῶ, *Hesych. Idem*

- καμμορέων. κακοπαθῶν, et καμμαρεύων. θηρέων, μοχθῶν. Hinc effici posse videtur *καμμορέω vel *καμμορεύω (κάμμορος), *laboro*.
- *Κάμμορος. κλήθρη. τὸ δένδρον, Hesych.
- Καμπελόχοις. ἀρότροις, Hesych. Hinc efficiendum videtur *καμπαύλακος, Adj. (αὔλαξ).
- *Καμπούληρ. ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες. Hesych. Volunt eam sic dictam esse a crispo capillitio.
- *Καμπτηρία, ἡ, *meta*. Tzetz. Chil. VIII, 27, στῆλη τις ἐπίστατο σχήματι καμπτηρίας.
- Καμπυλόβρινος. Malalas, 314, 10.
- *Κανάβιος, i. q. κανάβινος, Hesych.
- *Καναδόκα. χεῖλη οἴστοῦ. Λάκωνες. Hesych. Idem κανδόκα. κήλη, Λάκωνες. Emenda κῆλα, sagittæ.
- *Κάναδοι. σιαγόνες, γνάθοι, Hesych. Corruptum videtur ex γνάθοι.
- *Κάνακισ (καίνω i. q. κτείνω). ξίφος. Hesych.
- Καναχηδά. Hesiodo adde Pind. Nem. VIII, 15.
- Καναχηδόν. Dionysio Perieg. adde Etym. Gud. 325, 2; Zonar. 1179.
- *Κάνδαλοι. κοιλώματα, Hesych. Ad quem l. interpp. ex Epiphani. Hæres. LXVIII p. 309 laudant *ἡ κἀνδηλα, *vasculum*. Hesych. habet præterea *κἀδαλοι. κοιλώματα (κάδος, *urna*).
- *Κάνδαρος. ἄνθραξ, Hesych. (κάω seu καίω).
- *Κανδηλοσβέστρα i. q. φάλαινα, Tzetz. Chil. IX, 964.
- *Κανδοφόρους. μελανειμονοῦντας. Hesych.
- *Κανθίαι. σπυρίδες. Hesych.
- *Κανθύλη, *tumor*, Æschyl. fragm. 197.
- *Κανναβίζομαι. Hesych. κανναβισθῆναι. πρὸς τὴν κἀνναβιν ἐξειδρῶσαι καὶ πυριασθῆναι. Cfr. narrationem Herod. IV, 74 et 75.
- *Κανονικῶς, Adv. Malalas, 424. 1.
- Κάπάνη. Significationibus h. v. adde Hesych. καπάνη. τριχίνη κυνῆ.

- * Καπαρδεῦσαι. μαντεύσασθαι. Hesych.
- * Καπήλη. ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται. πάσσαλος περιὸν κατείληται τὰ σχοινία. καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα, ἐνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται. Hesych. Idem * κάπηξ. ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὸς ὑπερέχον.
- * Καπήλτια. γυναικεῖα ἱμάτια, Hesych. Idem * καπάτια cum eadem explicatione.
- * Καπνοκορτυάζεται. σκιρτᾷ. παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Hesych.
- * Καπροφάγος. Ἄρτεμις. ἐν Σάμῳ. Hesych.
- * Καπύνιοι. ἀκόλουθοι. Hesych. Volunt esse, *anhelo cursu sequentes*.
- * Καπυρῶδης, ἰ. q. καπυρός. Etym. M. 479, 40. ἰτρίον. καπυρῶδες τραῦμα ἢ πλάσμα, ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἐπὶ λεπτόν γὰρ ἔλκεται. Pro τραῦμα emendant θραῦμα vel τράγημα.
- * Κάρ. μεγάλη ἀκρίς, Hesych. Propter literarum seriem emendant * κάρον.
- * Καραβαία. δίκρουν ξύλον, et * καραμβαν. βάρβδον ποιμενικήν, Hesych.
- * Καραβίδες. γράες. Μηθυμναῖοι, Hesych.
- * Καραδάλη. ἀρμενοθήκη, Hesych. ἀρμενοθήκη est repositorium velorum navis.
- * Καραϊός. Ζεὺς παρὰ Βοιωτοῖς, Hesych.
- * Καραάμα. πίθω. καραάμα. ἢ ἐπὶ τῆς ἀμάξης σκηνή, Hesych. Idem * καραρῦες. οἱ Σκυθικοὶ οἴκοι. ἐνιοὶ δὲ τὰς κατήρεις ἀμάξας. Idem * καραορῦς. ὕδρα, Κρήτες, ubi emendant * καραοσύς. ἔδρα.
- * Κάρανος. ὁ τραχὺς ψόφος οἶον πρίων. Hesych. Idem κάρανος. κεκρύφαλος, κρήδεμνος. ἢ ἔριφος, ἢ ζημία. Idem * κάρνη. ζημία.
- * Καραάσω. Hesych. καραάξω. στρώσω.
- * Καράς. ὁ ἀποσπερματισμός, Hesych. Idem * καρβίς. μάστροπος, et * κήρας. ἀκαθαρσίας. μολύσματα.

* **Κάρβανοι.** τὰ τῶν σφενδονῶν καρφία, ὡς Σέλευκος. Hesych.

* **Καρβώνια,** τὰ, scintillæ. Etym. M. 594, 12: μύκης σημαίνει τὰ καρβώνια ἤγουν τοὺς σπινθῆρας ἀπὸ τῶν λύχνων ἀναπεμπομένους ἐν χειμῶνι. Substant. κάρβων, *carbo*, habet Etym. Gud. 58, 7, τὸ ἐσβεσμένον ξύλον κάρβων λέγεται. In hoc libro sæpe inveniuntur Latinae voces in Græcum receptæ.

Καρδαμογλύφος, Schu. ex Aristoph. Vesp. 1357 (1397). Sed ibi non καρδαμογλύφος, sed compositum κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος. Sed Hesych. in κυμινοπρίστῃς habet καρδαμογλύφος.

Καρδιογνώστης. Actis Apost. adde Mich. Glycam, 205, 12.

* **Καρδιόπληκτος,** Suidas s. ἐμβρόντητος.

Καρδιώττω, *torminibus laboro*, Schu. Sed Nicetas, 474, 16 plane alia significatione: οὐ τὸ ναυτικὸν μόνον ἐκαρδιώττε, non solum nautæ animosos se præstabant.

Κάρη. Miror quod Schu. h. v. indeclinabilem esse dicit, quum ipse Genit. κάρης, κάρητος et καρῆατος, Accus. κάρην et κάραν, Dat. κάρητι laudet. His adde Dat. κάρη, Theognis 1024; Nom. Plur. κάρα, Hymn. in Cer. 12; Accus. plur. τὰς κάρας, Theodos. Acroas. II, 61 et 66. Nominativus κάρηαρ legitur ap. Antimachium in Anecd. Bekk. p. 1386.

Καρηβαρία. Agath. 170, 20.

Καρηβοάω. Hesychio et Photio adde Eustath. 1461, 26.

* **Καρικάζειν.** βαρβαρίζειν, Hesych. Videtur idem esse quod Καρίζειν, Cares enim barbari. Vel corruptum est ex καρβανίζειν.

* **Καριμοίρους.** τοὺς ἐν μηδεμιᾷ μοίρᾳ (cfr. Καρός αἴση). ἢ μισθοφόρους. διὰ τὸ τοὺς Κάρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. Hesych. Idem *κάρμορον. τὸν Κηρὶ μεμορῆμένον.

* **Καρκαρίς.** ξύλων ἢ φρυγάνων φορτίον, Hesych.

- * Καρκινίδιον, *cancer minutulus*, Ducas, 77, 7.
- * Κάρμα. Hesych. κάρκα (emendant κάρμα). κούρευμα.
- * Κάρνος. φθείρ. βόσκημα, πρόβατον. Hesych. Idem
* καρνοστάσιον. στάβλος (*stabulum*) ὅπου τὸ κάρνον
ἴσταται.
- * Καρόπαις. ἔπακμος παίς. Hesych. Nonnullis placet
* κουρόπαις.
- * Καροῦχος. εὐχερής, εὐκολος, Hesych.
- Καρρόω. Dionys. Hal. An. 458, 21, τραύμασι κεκαρω-
μένος, *vulneribus gravatus et afflictus*.
- * Καρπαλίον. κάρπωμα, Hesych. Emendant * καρ-
πάδιον.
- * Κάρπεντον, *carpentum*, Dio Cass. 959, 70. Idem
971, 86 καρπέντιον.
- Καρπεύω. Activam formam h. v. habet præter Hype-
ridem Pollucis Polybius X, 28, 3.
- * Καρποβόλον. τὸ ἱστοβόλον. Hesych. Utraque vox
deest Lexicis.
- * Καρπόχειρ, i. q. καρπός, no. 4, Eustath. 1572, 38.
- Κάρταλλος. Loco I. adde IV Reg. X, 7, ἔθηκαν τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις. Deuteron. XXVI, 2,
ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον, et v. 4, λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν
κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου. Jerem. VI, 9, καλα-
μᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέ-
ψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.
- Κάρταμος, Schn. ex Niceta, sed addubitat. Locus
exstat p. 302, 8, sine var. lect. μητρυιὰν καὶ τὸν ταύτης
κάρταμον ἐραστήν, *novercam et acerrimum ejus de-
fensorem et amatorem*.
- Καρτεραίχμης, Pind. Isthm. V, 35.
- * Καρτερότης, *robur*. Cyrill. Hierosol. Catech. 274,
B, laudatus ap. Hasium ad Leon. Diac. p. 422.
- Καρτεροψυχία. Dubitat Schn. Laudat h. v. Hasius
ad Leon. Diac. ex Josepho de Maccab. 1093, E; S.
Basil. Ep. 298, II, 1066, D; Nicet. Paphlag. Laudat

S. Eustathii, 53, A. Hinc *καρτεροψύχως, Chrysost. or. in Præcurs. VII, 532, 34.

Καρυατίζομαι, *micibus ludo*. Philoni adde Nicet. Chon. 299, 15.

*Καρυήματα. κάρυα. Δάκωνες. Hesych.

*Καρυκευτός et *καρυκεύτικος (καρυκεύω), *delicatus, lautus*, Nicet. Chon. 316, 7.

Καρύκιον. Dubitat Schn. Etym. M. 492, 55 καρύκιον καρυοβαφές.

Καρυκοποιέω. Aristoph. Equ. 343.

Καρφόω. Schol. Aristoph. Ran. 845: σκληρὰ καὶ ἤχον ποιοῦντα ὥσπερ αἱ κεκαρφωμέναί σανίδες.

*Καρχήματα. θέλγητρα. Hesych.

*Κασιοβόρος. ἐν κασίᾳ γενόμενος σκώληξ, Hesych.

*Κάσκανα. κασσύματα, Hesych.

*Κασκάνδιξ. ἢ γήθυλλις. Hesych. Volunt esse pro κατασκάνδιξ.

Κασσύω. Significationis metaphoricæ Hasius ad Leon. Dian. p. 406 multa dat exempla e scriptoribus ævi Theodosiani et deinceps petita.

*Καταβατήριος et καταπατήριος. Hesych. καπητήρια (lege καππατήρια i. e. καταπατήρια). καταβατήρια.

Καταβιβάζω. Etym. Gud. 172, 38; Etym. M. 220, 15; 305, 37 et 41: καταβιβάζει τὸν τόνον, *promovet accentum*. Hinc *ἡ καταβίβασις τοῦ τόνου, Etym. Gud. 556, 1; Etym. M. 610, 24, pro quo p. 422, 21 vulgarior forma καταβιβασμῶ τοῦ τόνου, *promoto in sequentem syllabam accentu*.

*Καταβλακέω, i. q. καταβλακεύω, Hesych. in καταβλακεύειν.

*Καταβλέθει. καταπίνει. Hesych. Idem καβλέει cum eadem explicatione.

*Καταβλεφαρίζω, Hesych. et Phot. in κατειλλώπτειν, *palpebras comprimo, nictor*.

- Κατάβρωμα. *Dubitat Schn. Etym. M. 453, 53: θοίνη. εὐωχία, τροφή, κατάβρωμα.*
- * Καταγεμίζω. *Dio Cass. 1253, 55, ἐπεὶ τὰ σκάφη καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμιν αὐτῶν καταγέμισαν, quum naves etiam supra modum onerassent.*
- * Καταγληνῆσαι. καταναλῶσαι, *Hesych.*
- Καταγωγίς. ἱμάτιον ποιὸν περίπηχυν γυναικείον. καὶ κρᾶσπεδον. *Adjectivum περίπηχυς, cubitum sive brachium cingens, addatur Lexicis.*
- * Καταδεεστέρωσ, *Isocrates ap. Antiattic. Bekkeri p. 103.*
- * Καταδερματώ, *corio obtego, Hesych. in κατεβδινωμένον.*
- * Καταδημοβοιῆσαι. κατακαλῶσαι, *Etym. Gud. 304, 9. Corrupta glossa. Utraque vox æque ignota. Suspicio legendum esse καταδημοκοπῆσαι. κατακηλῆσαι.*
- * Καταδιοχμάζω. *Hesych. καταδιγμάσαι. κατασχεῖν. Idem, ὄχμάζει. κατέχει. Unde emendatio sua sponte se offert.*
- Καταδιψάω. *Dubitat Schn. Hesychius habet Adj. καταδίψιος.*
- * Καταδορατίζω, *hasta confodio- Nicet. Chou. 505, 6, περιστάντες αὐτὸν οἱ δορυφόροι τοῦ Καίσαρος καταδορατίζουσι.*
- * Καταδροσίζω, *rore irrigo, Schol. Pind. Ol. VI, 88, p. 141, fin. Boeckh.*
- * Κατάημι. *Hesych. καταήσεται. καταπνεύσει.*
- * Καταθαλαττίζω, ἰ. q. καταθαλαττώ, *Michael Glycas, 32, 17.*
- * Καταθαύμαστος, *admirabilis, Etym. Gud. 270, 28.*
- Κατάθερμος, *valde candens et fervidus, Schol. Pind. Ol. III, 42, p. 99, Boeckh.*
- Καταθνήσκω. *Tantummodo ap. poetas. Vide Buttm. Gr. Gr. II, p. 51.*
- * Καταθοίνησις, ἥ (καταθοινάω). *Nicet. Chou. 345, 6.*

Καταιγιδώδης. Schol. Aristoph. Ran. 873, τούς καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφῶς καλοῦσι.

Καταιονάω. Aeliano adde Dion. Cass. 165, 35.

* Καταισχεύομαι, *convicia in aliquem jacto*. Tzetz. Chil. VI, 32, τοιαῦτα κατησχεύσατο κατὰ τοῦ Δημάδου.

* Κατακάπτω, *devoro*. Ap. Demosth. p. 1269, 10, Schäfer e vulgata κατακαίειν, pro qua Reiskius et Bekkerus dant κατακαίειν, probabili conjectura elicit κατακάπτειν.

* Κατακαχρύσω. βήξω. ἐπεὶ αἱ κριθαὶ φρυγόμεναι βήγγυνται. τινές δε, συνταράξω, καταχρύσω. Hesych. Porro Phot. κατακαχρύσω. καταφρύξω καὶ συντρίψω. ἀπὸ τῶν καχρῶν μετήνεκται. Idem infra, κατακαχρῦσαι. βήξαι, ψοφῆσαι, ποιῆσαι. Ultima duo verba emendo: ψοφῆσαι ποιεῖν, *efficere ut sonet*. Idem sensit Schleusner, quum emendaret ψόφον ποιῆσαι. Eustath. Od. Σ, p. 1835, 42, κάχρυς ... ὅθεν καὶ κατακαχρῦσαι παρὰ Πausanίᾳ μεταφορικῶς τὸ καταφρύξαι καὶ συντρίψαι. Huc pertinet Hesych. ἐκκαχρύσω. ἐκκοκκίσω, ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω. Porro idem καταχρίσω (ubi propter ordinem literalem recte emendant καχρύσω). συγγεῶ, ταράξω. καὶ κατακαχρῦσω ὁμοίως.

* Κατακερχνόομαι. Vide glossam Hesych. a Schn. s. κέρχνος laudatam.

Κατακέφαλα. Geopon. adde Malal. 256, 12; Nicet. Chon. 444, 24.

Κατακλείς, *exitus sive catalexis versus*. Schol. Pind. p. 15, med. p. 17, med., p. 118 post med., p. 289 post med., p. 291 ante med. Schol. Aristoph. Acharn. 663.

* Κατακνηστis (κατακνάω). τυροκνηστis. Hesych. Alii utramque vocem προπαροξυτόνως scribunt.

Κατακνιδεύω. Dubitat Schn. Hesych. κατακνίδευεν.

- Κατάκοιτος. Ibyco Athenæi adde Ducam, 48, 17, 187, 7.
- * Κατακομπολακυθέω, *inania verba loquor*, Tzetz. Chil. X, 278.
- * Κατακονδυλω i. q. κατακονδυλίζω, Hesych. in κρομβότατον.
- Κατακοντίζω, *jaculo confodio*. Huic significationi vulgatæ alia accedat ex Schol. Apollon. Rhod. IV, 825: ὅσα τῶν πλοίων ὑπὸ τῶν πετρῶν ἀπωθούμενα διὰ τὸν κλύδωνα εἰς τὴν Χάρυβδιν κατακοντισθῆ (abrepta sunt), ἀναβροφούνται ὑπ' αὐτῆς.
- * Κατάκοσμος, ὁ, *decus*, Schol. Pind. Ol. II, 93, p. 74, Boeckh.
- Κατακράζω. Aristophani adde Malal. 468, 6, κατακράζειν ὕβριστικὰς φωνάς. Idem p. 475, 3, κατακράζειν τινός.
- * Κατακρημνῶ. Hesych. κατακρημνίζων. κατακρημνῶν.
- * Κατακυνηγέτις. Æschyl. Eum. 222, Wellauer, κακκυνηγέτις.
- Κατακυριεύω. Psalm. adde Etym. Gud. 304, 32.
- * Κατακωμάω. Hesych. κατακομαῖ. καταγελαῖ. Pollux VI, 222, κατακομαῖσθαι. κατειρωνεύεσθαι, διασύρειν, κωμῶδεῖν.
- * Καταλαλάζω. Hesych. καταλαλάζειν. κατεύχεσθαι ἢ πολεμικῶς βοᾶν.
- * Καταλαλιάω. Hesych. καταλαλιᾶν καταλγύνεσθαι, λυπεῖσθαι. Sunt qui emendent *καταλοχιᾶν, partus doloribus cruciari.
- * Καταλαπριῶω. Hesych. καταλαπριῶσει. ἀποκτενεῖ. καταδέξεται. κατατροπήσει ἢ καταπερήσει. Videtur esse ex λαπάρα, ut proprie significet: *ilia gladio confodio*.
- * Κατάλαμπος. Etym. M. 790, 29, φεραυγῆς. κατάλαμπος, ὁ φέρων τὴν αὐγὴν.

- * Καταλέκτρια, ἡ. Anonymus poeta ap. Etym. M. 217, 4: Βύνης καταλέκτριαι αὐδηέσσης, sine explicatione. Βύνη est eadem quæ Ino sive Leucothea. Cfr. Interpp. Hesych. Tom. I p. 779, not. 15.
- Καταλεπτύνω. Schol. Apollonii adde Hesych. in κατισχυῶν.
- * Καταλευγαλέος, i. q. λευγαλέος, Hesych. s. v.
- Καταλευκαίνω. Dubitat Schn. Tzetz. Chil. X, 686, τὰς πανοπλίας γύψω καταλευκάνας φόβον πολὺν ἐποίησε.
- * Καταλεύσιμος. Etym. M. 495, 37, καταλεύσιμον. τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι.
- Καταλέω. Athenæo adde Arrian. Ind. XXIX, 12.
- Καταλιμπάνω. Schol. Pind. Ol. VI, 72, p. 140; Etym. M. 814, 55.
- * Κατάλλαγμα, i. q. καταλλαγῆ, Hesych. in καταλλαγῆ.
- Καταλοχισμός. Hesychius de partu explicat. Aliter Schn.
- * Κάταλσος, i. q. κατάλσης, Malal. 78, 12.
- Κατάλυμα. L. I. adde Exod. IV, 24; XV, 13.
- Καταλυτήριον. Schol. Pind. Ol. XI, 55.
- Καταμαραίνω. Schol. Pind. Ol. XII, 19.
- * Κατάμασθος, ὁ, ἡ, *mammosa*. Malalas, 50, 16.
- Καταμάσσω. Palæphato adde Malal. 32, 7.
- Καταμεθύω. Polybio adde Dion. Cass. 657, 52; Diodor. Sic. III, 239.
- Κατάμεμψις. Thucydidi adde Dionys. Hal. Ant. 414, 4.
- * Καταμιέω. Hesych. καταμιεῖ καταπίνει, κατεσθίει. μιεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν. Phot. corrupte καταρνίων. κατεσθίων.
- * Καταμοιράζω, *distribuo, divido*, Schol. Pind. Ol. XI, 53.
- * Καταμφοτοῖ. αὐλοὶ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο, Hesych. Videntur fuisse tibix geminæ.
- * Καταναγκαστικός. Etym. M. 239, 43, οὐκ ἔστι

καταναγκαστικὸς οὗτος ὁ λόγος, de argumentatione, quæ vi persuadendi carcat.

Καταναυμαχέω. Ælian. Var. Hist. XII, 43; Diodor. Sic. IV, 204; V, 429.

*Κατανέμησις, *distributio*, Schol. Pind. Ol. VII, 61.

Κατανθρακώ. L. I. adde Æschyl. Orith. 267, στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.

*Κατανομεύς. καταπύθης (*ulceris instar absumens, suppurans*). Hesych. Cfr. κατανέμω, no. 2.

Κατάντημα. Justino Mart. et Schol. Aristoph. adde Etym. Gud. 303, 40.

Καταντιβολέω. Polluci et Josepho Aristophanem ap. Etym. M. 280, 29: καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες.

Κατάξηρος. Theodos. Acroas. II, 226; Schol. Pind. Ol. VII, 147 p. 180, Boeckh.; Etym. M. 122, 15; 507, 5.

Καταξίως. Sophocli adde Polyb. I, 88, 5; VIII, 12, 5.

*Καταπαιγμός, *ludibrium*. Apollonii Lex. Hom. s. μωμήσονται.

*Καταπαυστήριος. Schol. Apollon. Rhod. II, 483, ἐξίλαστήρια καὶ καταπαυστήρια τῆς ὀργῆς. Schol. Soph. Trach. 572, ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι, καταπαυστήριον.

Καταπειθής. Ducas, 38, 11; 40, 21; 66, 20; 87, 14; 184, 9.

Κατάπειρα. Polyb. XXX, 5, 5.

Καταπέιρω. Paulo Ægin. adde Malal. 487, 4.

Καταπερπερεύομαι. Snidæ et Phot. adde Hesych. in κατεπερπερεύετο.

Καταπετρόω. Xenophonti adde Strabon. III, p. 415, Siebenk.

Καταπεφρονηκώτως. Pseudodemosth. p. 219, 26, ad quem l. cfr. Schäferi notam.

Καταπήττω. Dionys. Halic. Ant. III, 22.

*Καταπιναρόω, i. q. πιναρόω, *sordidum facio*. Hesych.

καταπεπολτωμένα. καταπεπινακωμένα. Ad quem I. interpp. laudant alias glossas, quæ rectius dant: καταπεπελματωμένα. καταπεπιναρωμένα.

* Κατάπλατυς, i. q. πλατύς. Tzetz. Chil. XI, 855, ἀπὸ δὲ τοῦ κατάπλατυς τῷ σώματι ὑπάρχειν Πλάτωνος κλῆσιν ἔσχηκεν. Hinc *καταπλατύνω ap. Hesych. in κατέπλατο.

Καταπλήξ. L. I. adde Arrian. Exp. Al. V, 22, 8.

Καταπλούτέω. Tzetz. Chil. XIII, 331, τὴν κλῆσιν κατεπλούτησε φέρειν, *denominationem obtinuit*. Cfr. eundem Chil. I, 67, σκιὰν τῆς βασιλείας πλουτεῖν, et VIII, 770, κλῆσιν πλουτεῖν, ubi πλουτεῖν nihil aliud est quam habere.

Καταποντίζω. Josepho adde Plutarch. de Nobil. p. 405, cap. 11, Hatten; Diod. Sic. V, p. 347 et p. 388; VIII, p. 59, Bip.; Polyb. II, 60, 8; XV, 2, 6. Hinc *καταποντιστικός. Nicet. Chon. 118, 21, λαίλαπες καὶ καταποντιστικὰ πνεύματα. Idem 423, 18, καταποντιστικὴ ὄρμη, *piraticus impetus*.

Καταποντόω. Xenarcho Athenæi adde Herod. III, 30; Diodor. Sic. VI, 259, Bip.; Dion. Cass. 38, 13; 211, 65; Joseph. Ant. Jud. XIV, 15, 10; Ælian. Var. II. IX, 8; Charit. Aphrod. p. 13; Porphy. de Abstin. I, p. 179; Anton. Liberal. 13; Etym. Gud. 303, 20.

Καταπροίκομαι et καταπροῖσομαι. Utraque forma auctoritate caret. Nihil aliud ex hoc verbo usurpatur, quam Fut. καταπροῖξομαι ap. Jonas, et καταπροῖξομαι, quam formam Schn. ignorat, ap. Atticos, imprimis Aristophan. Cfr. Butt. Gr. Gr. II, 162, qui præterea Aor. I Med. laudat ex Themist. Or. XIV init.

* Καταπροσωπέω (τιλί). Ducas 266, 14; 342, 18, *acie cum aliquo congredi; proprie, vultum alicujus intueri*.

Καταπτέω. Hæc forma nihili est. καταπτίτην est Aor.

- 2 Dual. De καταπτακῶν et καταπτακῶς nec non de Perf. Part. in πτηῶς desinente cfr. Butt. Gr. Gr. II, 224.
- * Καταπύθης, *suppurans*, Hesych. in κατανομεύς ex probabili conj. pro καταπηθής.
- Κατάπυκνος. Schol. Pind. Ol. VI, 69, κατάπυκνος τοῖς φυτοῖς τόπος, *locus virgultis densus*.
- Καταρακτικῶς. Eustath. II. p. 688, 53, θαλάσσης ἡρέμα καὶ οὐ καταρακτικῶς ἐν τῷ πλημμύρειν ἐπιβαίνουσης εἰς γῆν.
- Καταράσσω, *desuper ruo*. Diod. Sic. I, 41, γάλαζα καταράττει, et συνεχεῖς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὄμβροι καταράττοντες.
- Καταραψωδέω, vel rectius καταβράψωδέω. Hesych. adde Etym. Gud. 306, 17.
- * Καταργίζω, *tardum reddo*. Æschyl. S. adv. Theb. 356, σπουδῆ δὲ καὶ τοῦδ' οὐ καταργίζει πόδα, ex conjectura Hermannii, probata Eufurdio et recepta a Schütziō.
- Καταβράθυμέω. Xenophonti adde Dionys. Hal. Ant. 520, 2.
- Καταβράπτω. Plutarcho et Æschylo adde Arrian. Exp. Al. V, 12, 4.
- Καταβρήτορεύω. Schol. Aristoph. Plut. 586.
- Καταβρίκνῶ. Suidæ adde Hesych. in κατερίκνωσε.
- * Καταβροιβδέω, *devoro*. Hesych. καταρυβδήσας (sic). καταπιῶν, βροφήσας.
- Καταβρυπαίνω. Isocrates II. 468, 12, Anger.
- * Καταβρύσσῶ, *rugis impleo*, Etym. M. 737, 1.
- Κατάρτιον, *malus navis*. Clem. Al. adde Nicet. Chon. 109, 25; 202, 25; 426, 26.
- Κατάσβεσις. Dio Cass. 731, 54.
- * Κατασελγαίνω, *sum ἀσελγήης*, Phot. in καταπυγῶν.
- * Κατασημειῶ, i. q. κατασημαίνω, Hesych. in κατασημαίνω.

- Κατασιωπάω πρὸς τι. Demostheni adde Arrian. Exp. Al. III, 26, 3; VII, 8, 7; 18, 7.
- * Κατασκελίζω, i. q. σκελίζω, Etym. Gud. 503, 16.
- Κατασκευασμός. Demostheni adde Dion. Cass. 19, 26; 44, 43; 156, 71; 665, 4.
- * Κατασκληράίνω, i. q. κατασκληρύνω vel κατασκληρῶ, Hesych. in καταμαλάσσοντα.
- Κατασκόπησις, Ciunamus, 34, 21.
- * Κατασκωληκιάω. Michael Glycas, 457, 10, κατασκωληκιάσας τὸν δυσώδη αὐτοῦ παρέδωκε ψυχὴν, *pediculis scatens foetidam animam efflavit*.
- Κατασμικρύνω. Eustath. II. 1041, 45.
- Κατασοβαρεύομαι. Menandr. Hist. Byz. 429, 13.
- * Κατασπαθίζω, *gladio cædo*, Leo Diac. 140, 4, ad quem l. Hasius duo alia exempla e Leon. Diac. affert. Eandem verbi σπαθίζω et Subst. σπαθισμός significationem Schn. dubitanter ponit. Legitur tamen verbum hoc sensu ap. Achmet. Onirocr. 81, C. et 82, A; et Subst. ap. eundem 82, A, quos locos l. Hasius ad Leon. Diac. p. 480.
- Κατασπαταλάω. L. l. adde Amos, VI, 4; Proverb. XXIX, 21; Justin. Mart. Dial. ad Tryph. p. 239, B; Hesych. in κατατρυφῶ.
- Κατασπείρω. Hinc * τὸ κατάσπερμα. Etym. M. 572, 4. λύσσα. ἢ μανία. παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν. παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ τὴν ψυχὴν λογισμῶν καὶ τοῦ παλαιῦ τῶν φρενῶν κατασπέριματος.
- * Κατασπιλόω, i. q. κατασπιλάζω, no. I, *maculam alicui adspergo*. Michael Glycas, 570, 10.
- Καταστερίζω. Dionys. Hal. Ant. 153; Diodor. Sic. III, 127; Tzetz. Chil. II, 687; Etym. M. 675, 32; Schol. Pind. Ol. XIII, 130; Leo Diac, 138, 21, ubi vide exempla ab Hasio allata.
- Καταστράπτω. Eustath. II. 1061, 8.

Καταστρατηγέω. Hinc *ἡ καταστρατηγία, Tzetz. Chil. IX, 70.

Κατασφίγγω. Dubitat Schn. Utitur h. v. Etym. M. 661, 37.

Κατατραυματίζω. Thucydidi adde Dionys. Hal. Ant. 1540, 8; Dion. Cass. 207, 19; Polyb. XV, 13, 1.

Κατατεθαβρηκότως. Polyb. I, 86, 5; II, 23, 4; III, 76, 9.

* Κατάτροπα, τὰ. Tertia pars nomi Terpandri vocabatur κατάτροπα, teste Polluce. Vide Boeckh. de metr. Pind. III, 4, p. 182.

Κατατροπόομαι. Æsopo adde Tzetz. Chil. IX, 7; Ducam, 143, 21; 336, 14. Hinc *κατατρόπωσις Nicet. Chon. 638, 3, τὴν ἤτταν τούτων καὶ κατατρόπων.

Κατατροχάδην, *cursim*. Ducas, 44, 16.

Κατατρυπάω. Schn. dubitat. Habet Hesych. in καταλαπριώσει.

* Κατατυμβοχοέω, i. q. τυμβοχοέω, Hesych. s. v.

Καταυγάζω. Schol. Pind. Ol. IX, 33, ταύτην τὴν προσφιλεστάτην Ὀποῦντα ἐκδήλοις καταυγάζων ὕμνοις. Cfr. eundem ad Ol. XI, 90.

Καταυθαδίζομαι. Suidæ adde Menandr. Hist. Byz. 407, 20.

* Καταυθεντέω (τινός), *licentiam in aliquem exerceo*, Malalas, 361, 6.

Καταφθάνω. Dubitat Schn. Malalas, 66, 14, κατέφθασεν αὐτοὺς παρὰ τὴν θάλασσαν, *juxta mare eos assecutus est*. Ap. eundem, 101, 8, κατέφθασεν est: *rediit*. Idem, 112, 12, ὁ Ἀντήνωρ κατέφθασεν ἐξελθὼν εἰς πρεσβείαν, *suscepta legatione domo proficisci properavit*. Idem, 457, 9, ὁ πρεσβευτὴς κατέφθασε τὰ Ἰνδικὰ μέρη, *Legatus ad Indorum regiones pervenit*.

Καταφλυαρέω. Straboni adde Etym. Gud. 306, 17.

Καταφορτικός. Hesychio adde Etym. M. 401, 7.

- * Καταφρίσσω. Hesych. καταπεφροικότες. δειλιῶντες. Καταφύγιον. Schol. Pind. Ol. VIII, 96.
- Καταχαίρω. Hinc *κατάχαρτος. Hesych. κάκχαρτος. κατάχαρτος.
- Καταχειρίζομαι. Æschini adde Dion. Cass. 1292, 68.
- * Καταχιονίζω, i. q. κατανίφω, Hesych. in κατανίφω.
- * Καταχióω. Tzetz. Chil. X, 847, ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὴν πᾶσαν κατεχίωσεν ἐκείνην τραγωδίαν. Huc pertinet locus ap. eundem V, 164, sqq., ubi inducitur Dionysius Tyrannus Philoxenum poetam alloquens: Τήρησον, ὦ Φιλόξενε, τὴν τραγωδίαν, εἴ τι δὲ φαῦλον, χίωσον σκοπῶν ἠκριβομένως. Tum narrare pergit auctor: ὁ δ' ἀπ' ἀρχῆς εἰς τελευτὴν χιοῖ τὴν τραγωδίαν. V. 170 hoc verbum permutatur cum ὀρθῶσαι. Eadem narratio repetitur Chil. X, 842 sqq., ubi vox χιῶ eadem significatione ponitur. Scilicet locis spuriiis vel pravis litteram χ apponebant Grammatici. Cfr. Schn. in χιάζω.
- Καταχορηγέω. Plutarcho adde Dionys. Hal. Ant. 595, 8; Rhet. 550, 11; Dion. Cass. 50, 60.
- * Καταψίω, i. q. ψίω, Etym. M. 818, 35.
- Κατεδαφίζω. Theodos. Acroas. V, 59, γῆν κατηδάφισε, *terram evertit*. Hinc *κατεδάφισις. Nicet. Chon. 757, 21, ὧ μοι τῆς ἀτίμου τῶν προσκυνητῶν εἰκόνων κατεδαφίσεως.
- * Κατειργνύω, i. q. κατείργω, Tzetz. Chil. IX, 313.
- * Κατελεγχόω, i. q. κατελέγω. Hesych. κατελεγχῶσαι. κατελέγξαι.
- * Κατελευθερόω, i. q. ἐλευθερόω. Schol. Pind. Ol. XII, 1.
- Κατέλευσις. Dubitat Schn. Utitur h. v. Hesych. ad explicandum quid sit κατήλυσις.
- * Κατεναβρύνω, i. q. ἐναβρύνω, Hesych. in κατεκαμάρωσεν.
- * Κατεξαίρετος, *precipuus*, Cinnamus, 236, 7.
- Κατεξανίσταμαι. Aor. 2 Part. Act. κατεξαναστάντες,

Polyb. Fragm. Hist. 53. Aor. 2 Ind. Act. κατεξανέστη, Theodos. Aeras. IV, 28. Perf. Part. Act. κατεξανεστηκώς, Diodor. Sic. X, 93.

* Κατεξευμαρίζω, i. q. εὐμαρίζω. Hesych. κατεξευμαρίζοντος. κατευθύνοντος (*expedire*).

* Κατεπεμβαίνω, *invado, aggredior*. Nicet. 311, 1, κατεπεμβαίνουσι τοῦ καλοῦ, *quod pulchrum et honestum est, id oppugnant*. Id. 389, 5, κατεπεμβαίνοντες τῶν τοῦ Χριστοῦ θεραπόντων.

Κατερᾶω. Hanc vocem Casaub. ad Strab. Tom. VII p. 389, Friedem. Dioscoridi frequentatam esse docet.

* Κατεστυγημένως. μεμισημένως. Hesych. Utraque vox accedat Lexicis.

Κατευμεγεθέω. L. I. adde Zonar. 1173.

* Κατευναστήρ, *servus cubicularius*. Agathias 55, 18. Nicet. Chon. 266, 22, εὐκόλος καὶ εὐχείρωτος τοῖς κατευναστήρσι καὶ θαλαμηπόλοις ἔκτομίαις. Hinc * ἡ κατευνάστρια, *serva cubicularia*. Nicetas, 137, 18, τῶν προκοίτων καὶ κατευναστριῶν γυναικῶν. Porro idem 646, 8; 723, 19, κατευνάστριαι γυναῖκες. Idem 167, 20; 337, 13; 746, 20, metaphorice κύλιξ ζωῆς κατευνάστρια de poculo venenato, vitam consopiente.

* Κατευεργετέω, Tzetz. Chil. X, 811, et * κατευποιέω, id. III, 638, i. q. εὐεργετέω.

* Κατευφημίζω, i. q. κατευφημέω, Hesych. in τραῦσος.

* Κατηγορησεῖω, Desiderativum verbi κατηγορέω, Agathias, 208, 7.

Κατηπιάω. Quinto Smyrnæo adde Hom. II. E, 417.

Κατηφιάω. L. I. adde Joseph. Ant. Jud. III, 5, 7.

* Κατηχητήριος. Nicet. 275, 1, et 682, 5, κατηχητήριοι λόγοι, *orationes catecheticae*. Id. 278, 18, κατηχητήριοι βίβλοι. Hinc * τὸ κατηχοουμενεῖον, *locus ubi catechumeni edocentur*, id. 603, 14 et 26.

Κατιώω. Jacob. V, 3; Sirach. 12, 11; Gregor. Nazianz. Or. XXX p. 495.

* Κατισχυρεύομαι, Lobeck ad Phryn. p. 67 e LXX et e Suida s. ἐτραχηλίασε.

* Κατογκόω, *tumeo præ fastu*. Tzetz. Jambi, 311, ὧ τὰς βεβήλους καὶ πεφυρμένας φύσεις, ἄνθρωπε, τιμῶν καὶ κατογκῶν εἰς τόσον.

Κατοικεσία, ἦ. Eustathio adde Etym. Gud. 119, 28; 306, 31.

* Κατοίκιος, i. q. κατοικίδιος. Tzetz. Chil. XIII, 197, ὄρνις τῶν κατοικίων.

Κατοιμώζω. Hesychio adde Etym. Gud. 308, 18: κατοιμώζοντες (sic). κατασκευάζοντες. Interpretationem corruptam esse patet. Suspicietur fortasse aliquis legendum esse καταχλευάζοντες, ut significantur, qui per ludibrium aliquem miserantur.

Κατόλεθρος. Dubitat Schn. Habet Hesych. in κατουλάδα.

* Κατονόμαξις, i. e. *κατονόμασις, Lobeck ad Phryn. p. 502 ex Archimede.

* Κατοχέομαι, i. q. ὀχέομαι. In Theophr. Char. 27 cod. Pal. pro ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου ὀχούμενος dat κατοχούμενος, cujus vocis alia desunt exempla.

Κατόχως. Ælian. Var. Hist. III, 9, ἐκ θεοῦ κατόχως ἐνθουσιᾶν.

* Κατοχυρόω, *munio*. Leo Diac. 59, 22, ad quem l. Hasius exempla quædam ex recentioribus scriptoribus addit.

Κατρεύς. Æliano adde Strabon. XV, p. 718 (p. 151 Tzschucke).

* Κατώβροπος, *desuper vergens*, Olympiodor. in Anecd. Bekk. p. 1388.

Καυλοτομέω (τινά), *virilibus mutilo, castro*. Malal. 436, 11, 13, 14; Michael Glycas 501, 2.

* Καυνάκιον, Dim. vocis καυνάκη, Zonar. 1161.

* Καυσαλώνης, ὄ. Nicet. 551, 12, μάλιστα τὰς ἄλλωνας ἐλυμάνετο, ὅθεν καὶ καυσαλώνης (καίω) ἐπεκέκλητο.

- * Καυστηριασμός, *deustio*. Ducas 76, 17.
- Καυχητής. Hinc *καυχητιάω i. q. καυχάομαι, Etym. M. 206, 22. Subst. * τὸ καῦχος, Etym. Gud. 187, 29; 306, 30.
- Καψάμενος. ἐλάττωμα ἵππου. Hesych. Hinc efficiunt *καψάνεμος (κάπτω, ἄνεμος) de equo anhelante.
- * Καχέσπερος. Etym. Gud. 306, 42. καχέσπερος. σημαίνει τὴν κακίστην καὶ σκοτεινὴν νύκτα τῆς ἀμαρτίας. Videtur igitur hæc vox Substantive a scriptoribus Christianis de peccati caligine usurpata fuisse.
- * Κέαρος. ὄρτυξ. Hesych.
- * Κεβλήνη. ἡ ὀρίγανος. Hesych.
- * Κεβλός. κυνοκέφαλος, κῆπος (i. e. *simia*. Videtur esse ex κέβλη i. q. κεφαλή). Hesych.
- * Κειρεῖον, τό, vel κειρίον. Etym. Gud. 315, 40, κειρεία. στενὰ πλέγματα. Idem. 372, 24, ὡς περ ἀπὸ τοῦ αἰδῶ αἰδοῖον, κείρα κειρεῖον, σκάφη σκαφεῖον, γραφή γραφεῖον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω λεγεῖον (emenda λογεῖον) διὰ διφθόγγου. . . . διὰ τῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. Nihilotamen minus id. 309, 33 per ι scribit: κειρία. παρὰ τὸ κείρεσθαι εἰς λεπτά. ἢ παρὰ τὸ κέρα. ἐκ τριχῶν γὰρ ἐγίνοντο. Et: κειρίον. σημαίνει τὸ σχοινίον. καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἶρω, τὸ συμπλέκω, οἰονεῖ τὸ δεσμεῦον τὴν κλίνην, κειρίον ἢ κειρεῖον. ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι εἰς λεπτά, ἤγουν κύπτεσθαι. ἢ παρὰ τὸ κέρα, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα, κερεία, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι κειρεία. ἐκ γὰρ τῶν τριχῶν ἐγεγόνεσαν. Significat igitur funiculos lectulorum ex pilis sive villis bestiarum factos.
- * Κεηρός. κοῦφος, Zonar. 1181. Ad quem l. Tittmann h. v. derivat ex κέω (sic), *uro*, et vult esse: *aridus*, deinde *levis*, metaphoricè de homine fervidi et levis ingenii. Comparat gl. Hesych. καυαρόν. κακόν, καπυρόν.
- * Κεικύνη. συκάμινος. Hesych.

- * **Κεινόποτος.** Nicander ap. Etym. M. 551, 13: καί τε σὺ κωνείου βλαβόεν τεκμαίρεο πῶμα Κεινόποτον, sine interpretatione. Sed legendum est κείνο ποτόν. Locus est Alexiph. 186.
- * **Κέκιλος.** ἰσχνόφωνος. Hesych.
- Κεκράκτης.** Plutarcho et Luciano adde Schol. Pind. Ol. II, 154.
- * **Κεκραγῖναι.** ἄγριαι θρίδακες. Hesych.
- Κεκροτημένως.** Dubitat Schn. Dionys. Hal. Rhet. 212, 4.
- * **Κελαρινός.** Hanc v. Etym. Gud. 21, 2, sine explicatione inter eas ponit, quæ per τνος, non εινος scribendæ sint.
- Κέλευμα.** Sophroni Etym. M. adde Dion. C. 626, 10 et 12; Dionys. Hal. Ant. II, p. 85.
- * **Κέλευστρα ἢ κελεύστα.** ἄμαξα ἡμωνική. Hesych.
- * **Κελευστικῶς** (κελευστικὸς habet Schn.). Hesych. in κελουστιῶν.
- * **Κελημοσύνη.** Hesych. κελημοσύναις. κελεύσεσιν.
- Κένανδρος.** Phryn. Bekk. adde Suidam s. v., Phot. s. v.
- * **Κενέαρως.** κενός, ἐλαφρός. Hesych.
- Κενοδοξέω.** Proclo adde Etym. Gud. 150, 33.
- * **Κενόσαρκος.** Etym. M. 779, 8, ὑπέρινον ἄνδρα λέγομεν τὸν λεπτόν καὶ κενόσαρκον.
- * **Κενουργέω, temere facio.** Nicet. Chon. 115, 13, ταῦτα εἰς Ῥωμαίους ἐκακούργησας, cum var. lect. ἐκενούργησας.
- Κεντάω.** Aristotelis loco adde Tzetz. Chil. IX, 426 in ed. Basil. Sed Kiessl. ex uno cod. edidit κενταῖν, quæ forma Tzetzæ frequens est.
- * **Κεντριστής, i. q. κέντωρ,** Hesych. in κέντορες.
- Κεντροβαρής.** Nicet. Chon. p. 157.
- * **Κεντροποιός,** Hesych. in κεντροτύπος.
- * **Κεντρότυπος, i. q. κεντρότυπος sive μαστιγίας,** Etym. Gud. 314, 60.

Κεντρώδης. Tzetz. Chil. XII, 888; Schol. Pind. Pyth. I, 54; Etym. M. 498, 44.

* Κενώσιμος, i. q. κενωτικός. Nicet. Chon. p. 659, τὰ κενώσιμα, *remedia ad purgationes et evacuationes a medicis adhiberi solita*.

* Κεραδέω, Anecd. Bekk. p. 1388, de sono quem per dices edunt.

Κεραία, ἡ. Ap. Polyb. h. v. sæpe denotat rostrum tollenonis et similium machinarum, deinde totam machinam, cujus rostro graviora pondera in altum tolluntur.

* Κεράϊσις, ἡ, *depopulatio, trucidatio*, Nicet. 799, 7.

* Κεραμευτής, ὁ, i. q. κεραμεύς, Lobeck ad Phryn. p. 316 e Cyrillo adv. Julian. IV, 120, C.

Κεραμίς. Ap. seriores h. v. significat unumquodque vas ex quacumque demum materia. Eustath. 1069, 19, μολυβδίνη κεραμίς.

* Κεράρχης, ὁ, *qui cornu sive alam ducit*, Lobeck ad Phryn. p. 672 ex opusc. de voce. milit.

Κερασφορέω, i. q. κερατοφορέω, Schol. Il. Θ, 271. κερασφόρος ap. Lucian. Bis accus. IX, 59; Herodian. I, 15, 40. Ap. Tzetz. Chil. IX, 550 ponitur de duce primario, qui ceteris ducibus præest.

* Κεράσχειλοι. οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χεῖλη. Hesych.

* Κερατάριον, *antenna* (κέρας no. 7). Schol. Od. Γ, 353; E, 318.

Κερατίζω. Dubitat Schn. Psalm. XLIII, 7, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν.

Κερατογλύφος. Dubitat Schn. Etym. M. 505, 11, ad explicandum κεραοξόος utitur vocibus κερατουργός, κερατογλύφος.

* Κερατοφάγος. Hesych. s. ἰψ. εἶδος σκώληκος κερατοφάγον. Cfr. Hom. Od. Φ, 395, μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν.

Κερατοφυέω. Schol. Od. Δ, 85.

* Κερβεροκίνδυνος. τάρταρος ὄχρος, Hesych.

Κερητίζω. Hanc formam, quam ap. Plutarch. Schn. mutat in κελητίζω, Hesych. explicat per βασανίζω.

* Κέρκα. ἀκρίς, Hesych. Idem * κερκάς. κρέξ, τὸ ὄρνεον. Et * κέρκαξ. ἰέραξ.

Κερκίς. Significationibus h. v. adde Hesych. κερκίς. εἶδος ὄρνιθος. Et κερκιθαλλίς. ἐρώδιος, ubi emendant: κερκίς. ἐριθακίς, ἐρώδιος.

* Κέρκνος. ἰέραξ ἢ ἀλεκτρυών, Hesych. Emendant κέρκος, de qua voce Hesych. ita: κέρκος. ἀλεκτρυών. ἢ ἀρουραῖος μῦς. Sed videntur Grammatici κέρκος confudisse cum κίρκος.

* Κερκόλυρα. σῦτως ὁ Ἄλκμάν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κερκόλυρα. τὸ δὲ κερκόλυρα, ἡχητικὴ λύρα. τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε, ἡχὸς ἐστὶ τῆς κιθάρας. Zonar. p. 1190.

Κέρκος. Præter significationes a Schn. allatas h. v. etiam significat *apices flammarum*, quas intuebantur haruspices. Schol. Eurip. Phoen. 1257, Matthiæ: τὸ ἄκρον τοῦ πυρὸς, ὃ καλεῖται κέρκος, ἐσκόπουν. Cfr. Aristoph. Pac. 1053, ἢ κέρκος ποιεῖ καλῶς, et Thesmoth. 246, τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν. Quamquam ibi poeta ludit ambiguitate verborum.

* Κερματισμός (κερματίζω). Olympiodor. in Anecd. Bekk. 1388.

* Κέρμηλος. ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται. Hesych.

Κερουτιάω. Hinc * κερουτιασμός ex emendatione Schleusneri ap. Phot. in κερουτασμός.

* Κέρουφος et * κόρσοιφος. Etym. M. 531, 23: κόρσοιφος. ἢ τὸν ὡς κόρην οἰφώμενον, τουτέστι ὀχευόμενον (sensu obscuro), ἢ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφαιμένην καὶ ἠπλωμένην ἔχειν, οἷον κέρουφός τις ὦν. κέρας γὰρ ἢ θρίξ. οἱ δὲ κέρας λέγουσι τὸ αἰδοῖον καὶ κέρουφον, τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφαιμένον καὶ μαλακόν. Patet hominem impurum et mollem significari. Sed κέρουφος et κόρσοιφος corruptum est ex κόροιφος, quod vide ap. Schn.

- * Κέβρω, Ætol. i. q. κείρω, Etym. Gud. 169, 51.
- * Κερτομιστής. Hesychius καρτομιστής. χλευαστής.
Emendatio ultro se offert.
- * Κέρχανα ἢ κερχάνεα. ὅστέα καὶ ρίζαι ὀδόντων.
Hesych.
- Κεφαλοδέσμιον. Ducas, 339, 16.
- * Κεφαλοκόπτης, *capitis amputator*, Ducas, 242, 2.
- * Κεχάνια. σῦκα τὰ αὐτόματα κεχηνότα, Hesych.
- Κεχαρισμένως. Dionys. Hal. Rhet. 477.
- * Κεχηνώδης, i. q. κεχηναῖος. Anecd. Bekk. 697, 30.
- * Κεχωρισμένως. Schol. Apollon. Rhod. II, 67, δια-
σταδὸν μὲν φησι τὸ κεχωρισμένως.
- * Κεωρεῖν. πασχητιᾶν. Hesych.
- * Κήδευσις, i. q. κήδευμα, no. 3. Etym. M. 509, 48,
ἄξιος κηδεύσεως, τουτέστι ταφῆς.
- * Κηλάζω. τὸ λοιδορῶ, Zonar. Emenda κηκάζω.
- Κηλιδῶ. L. I. adde Jerem. II, 22.
- * Κήμιψ. φλέψ γεώδης ἐν πέτραις. Hesych.
- * Κημοστόμης, Hesych. Emendant κημόστομος,
ut significetur is, cui *os came obturatum*.
- * Κήπευσις, i. q. ἡ κηπέα, Zonar. 1205.
- Κηπουρέω. Hinc * κηπούρευμα, Anecd. Bekk. 271, 28.
- Κηρόπλαστος. Æschyl. Prom. 574.
- Κηρύσσω θεούς, *deos invoco*, Schn. ex Euripide. Adde
Æschyl. Suppl. 122.
- * Κητήνη. πλοῖον μέγα ὡς κῆτος, Hesych. Videtur
emendandum esse κητήνη ex * κήτινος i. q. κήτειος.
- * Κία. ἡ μέθη. Zonar. 1210.
- * Κίγκασος. κυβευτικός τις βόλος. Hesych. Idem * κίκ-
κασος. ὁ ἐκ τῶν παραμηρίων ἰδρῶς βέων. καὶ βόλου
ὄνομα.
- * Κίκερος. ὁ χειρσαῖος κροκόδειλος. Hesych.
- * Κικίδιον. Etym. Gud. 322, 3: ὁ Ἄλκαϊος ὁμοίως
Ἵμῆρω τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ, καὶ τὸ κικίδιον τὸν
ἐκθλιβόμενον ἐκ τοῦ Κρότωνος λίπασμα. Initio glossæ

docuerat, κίχως idem esse quod δύναμις vel ἵκμας, laudans Homericum versum πολλὸς ἀνεκίχυν (sic) ἰδρῶς. Patet igitur hunc scriptorem formam κικίς vulgatæ formæ κηκίς prætulisse, atque inde derivasse κικίδιον. Sed quid sibi vult Nomen Proprium ἐκ τοῦ Κρότωνος. Mirum est, editorem non vidisse scribendum esse non Κρότωνος sed κρότωνος, quæ vox arborem significat, ricinium communem Linnei, ex cuius baccis oleum aliquod, κίχι, exprimeretur. Est igitur κικίδιον Dimin. non vocis κικίς vel κηκίς sed κίχι. τὸν ἐκθλιβόμενον mutandum esse in τὸ ἐκθλιβόμενον, non opus est monere.

- * Κίκιμον. τῆς κωρώνης τὸ κόπριον, Hesych.
- * Κικιρδής. συκῆ, Hesych.
- * Κίκιβρος. ἀλεκτρυών, Hesych. Idem κίκκα. ἀλεκτροίς et κικκός. ἀλεκτρυών.
- * Κικκάβινον. ἐλάχιστον, οὐδέν, Hesych.
- * Κίκαβος. ὀνοματοπεποιήται τι νομισμάτιον ἐν Ἄιδου. Et κίκκαβος. ὀβολοῦ ὄνομα, Phot. s. v. Hinc suspicantur interpp. significari obolum Charonti pro nauilo dari solitum et noctuæ, τῆς κικκάβης, imagine impressum.
- * Κίκκη. συνουσία. ἡ ἀπὸ τῶν αἰδοίων δυσσομία, Hesych. Huc pertinet κίκκασος priore significatione. Cfr. κικκιδῶ.
- * Κικκιδῶ, *concaeo*. Hesych. κικκιδῶσαι. μινθῶσαι. Huc pertinet κικκίλονθίς. παιδὸς ἀφόδευμα, ap. eundem.
- * Κίκος. ὁ νέος τέττιξ, Hesych. Idem * κικλλός. τέττιξ πρώινος, et * κίξιος. τέττιξ.
- * Κικριβιντίς. ἀνδράχνη, Hesych. Idem * κικληβῶτις. ἀνδράχνη. Hanc formam probant interpp., illam spuriam censentes. ἀνδράχνη est herba quæ portulaca dicitur. Ea vescuntur turdi, κίχλαι.
- * Κιλίας. στρουθὸς ἀρσὴν. Hesych.

- * **Κιλλαγητήρ**, i. q. **κιλλακτήρ**, Theognost. in Anecd. Bekk. 1389.
- * **Κιλλός**. Vide ad **θερίστριον**.
- * **Κίμβας**. ἡ **ἀσπίς**, Hesych. in **κίμβαζε**.
- * **Κιμβεύει**. **ὄδοιπορεῖ**. Hesych.
- * **Κινάδευμα**, *astutia* (**κίναδος**, *vulpes*) et * **κινάδευομαι**. Hesych. **κίναβεύματα**. **πανουργεύματα**. Phot. Lex. **κίναβευμάτων**. **πονηρευμάτων**, et **κίναβρεύεσθαι**. **σκευωρεῖσθαι**. Hinc nonnullis placet elicere * **κινάβρευμα** et * **κίναβρεύομαι**, i. q. **κίναβρώ**, *hircum oleo*. Sed probabilior est sententia eorum qui **κινάδευμα** et **κινάδεύεσθαι** emendandum censent, cui rationi optime convenit explicatio addita. **σκευωρεῖσθαι** est *insidiari, astute agere*. Eodem pertinere videtur * **κίνιφος**. ὁ **ποικίλος**, Zonar. p. 1210; et * **κίναφεύειν**. **πανουργεύεσθαι**, Hesych.
- * **Κιναθισμός** i. q. **κινάθισμα**. Phot. Lex. **κίναθισμόν**. οἱ μὲν τὴν **κίνησιν** ἀποδιδούσι, οἱ δὲ τὸν **θησαυρισμόν** **κίναθισμόν** καλοῦσι.
- * **Κίναιδεύομαι**, *sum cinædus*, Schol. Lucian. Jup. Trag. Tom. VI, p. 233, Bip.
- * **Κίναιδογράφος** et * **κίναιδολογία** (**κίναιδολογέω** habet Schn.). Choerobosc. in Anecd. Bekk. p. 1389.
- * **Κίναίδοιον**. ὄρνεον, ἕγξ, Hesych. Alii **κινάδιον**.
- * **Κίναύρα** (**κινέω**, **αὔρα**). **ψῆχος** τὸ **ἄμα** **ἡμέρα**. Hesych.
- * **Κινδαύει**. **κινεῖται**, **κερατίζει**, Hesych. Cfr. **κίνδαξ**.
- Κινδυνώδης**. Hinc * **κινδυνωδῶς**, Dionys. Hal. Ant. 1323, 6.
- * **Κίνερμοι**. οἱ **μικροὶ ἰχθύες**, Hesych. Si hæc vox derivanda est ex **κινέω** et **ἔρματα**, suspicetur aliquis legendum esse **μακροὶ** vel **μεγάλοι** pro **μικροί**, ut sermo sit de balænis aliisque ejus generis piscibus, quos poeta aliquis saxa et scopulos maris movisse dixerit.
- * **Κινούρας**. τοὺς **κακούργους ἵππους**, Hesych. Candam movent equi lascivientes et indomiti.

- * **Κινυρίδες** (κινύρομαι). τὰ μικρὰ ὄρνιθάρια, Hesych. **Κινυτίδος**. κινήτικος, Hesych. Priorem gl. partem emendant *κινυτίας, ὁ.
- * **Κινώ**. κίνησις. Δωριεῖς. Hesych.
- * **Κίουρος**. ἐμβολεὺς οἰσύνης, κόφινος ᾧ τὸν σίτον ἀναβάλλουσι (lege ἐμβάλλουσιν οἱ ναυτικοί. ἢ μέτρον τι. Hesych. Idem *κύρις. πλέγμα τι. σχοινίον. ἢ κυρτίς.
- * **Κίρα**. ἀλώπηξ. Δάκωνες. Hesych.
- * **Κίρις**. Etym. Gud. 323, 48, 52, κίρις ἔστιν εἶδος ἰέρακος. Idem, 415, 51, κίρις ἔστιν εἶδος ὄρνέου. Choerob. in Anecd. Bekk. 1389, κίρις. ἔστι δὲ εἶδος ἰέρακος. λέγεται δὲ καὶ παρὰ Κυπρίους ὁ Ἄδωνις, παρὰ δὲ Λάκωσιν ὁ λύχνος. Est insolentior scriptura pro καίρις ap. Schn.
- * **Κίρκασμα**. τοὺς βότρυας. Hesych. Placet interpretibus, h. v. inde esse, quod uvæ confertim pendentes figuram τοῦ κίρκου referant.
- * **Κίρων**. ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν. καὶ αἰδοίου βλάβη. καὶ ἀπεσκολυμμένος. καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος καὶ ἐντεταμένος, ὁ γυναικίας καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι. Hesych. χρῆσθαι de concubitu ponitur.
- Κισσηρώδης**, *pumiceus*. Michael Glycas, 498, 2, κισσηροειδής.
- * **Κιτρόχροος**, *citrei coloris*, Tzetz. Chil. IX, 630.
- * **Κίτταλος**. μυρξίνη. Hesych.
- * **Κιττάναλον**. ἡ κρήσερα, Hesych.
- * **Κίττανος**. ἡ κονιακὴ τίτανος, Hesych.
- * **Κιτύμινα**. γλαυκά, Hesych. Emendant *κικύμινα. Idem supra κίκυμος. γλαυκός.
- Κιχήλη**. Aristophani adde Athen. II, p. 64; Eustath. Od. p. 1934, 15.
- Κίχρημι**. Hinc *ἡ κίχρησις. Tzetz. Chil. XII, 303, κίχρησις ἢ δάνος.
- * **Κλαδάραχοι**. φραγμοί, Hesych. Idem κλήδεα. φραγμοί.

Κλάνιον. Cfr. Hesych. in κλάνια et locus ibi ab interpp. laudatos.

* Κλαπάζειν. χρονίζειν, Hesych.

* Κλαραγεῖ. ἐλαφρῶς καθεύδει. Σικελοί. Hesych.

* Κλάρας. φοίνιξ, τὸ δένδρον, Hesych.

* Κλάρεις. αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἐσχάραι. Hesych.

* Κλαυμαρίομαι et * κλαυμαρέομαι, ap. Tarentinos i. q. κλαυθυρίζομαι. Hesych.

* Κλεῖσμα. Ap. Tzetz. Chil. I, 903, κλείσματα sunt *cancelli pontis margini appositi*, ne quis decidat.

* Κλήματα. ὑποδήματα, Hesych. Eadem expl. habet ad * κλείματα et * κλίματα. Jeremias, XLVIII, 32, κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν.

Κλείσουρα. Leo Diac. 130, 16; Ducas, 87, 8; 344, 32; Nicet. 112, 25.

* Κλεπταββάδες, οἱ, falsi presbyteri, qui furtim per falsam et latam januam introeunt, Tzetz. Chil. IX, 329, 342, 348, 353, 368. Sed quamquam priore loco adludatur ad βάλειν, tamen XIII, 349, ubi scribitur divisim κλεπτῶν ἀββάδων, vera etymologia patet.

* Κλεπτοάγιος, *falsus Sanctus*, Tzetz. Chil. IX, 257.

* Κλεπτοτελωνέω, *vectigalia defraudo*. Tzetz. Chil. XIII, 527, τὰ κλεπτοτελωνούμενα. Menandr. Hist. Byz. 360, 21, εἰ παρὰ τὸ δοκοῦν τολμησώσι τι, ἦγουν, τὸ λεγόμενον, κλεπτοτελωνήσωσι.

* Κληδόνιος (κληδών), Etym. M. 650, 46, ad explicandum quid sit Ζεὺς πανομφαῖος.

* Κληρώτρια. Schol. Pind. Ol. VII, 118, p. 176, Boeckh., Λάχσειν τὴν κληρώτριαν. Adv. * κληρωτικῶς, Michael Glycas, 70, 11.

* Κληῆτος, τὸ. Etym. Gud. 178, 48: πόσα σημαίνει κληῆτος; δύο. τὴν συνέλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν. ὡς τὸ, σήμερον τὸ κληῆτος τῶν θεῶν πατέρων. Eadem uberius p. 327, 52: κληῆτος. προπερισπωμένως, τὸ τῆς στρατιᾶς ἄθροισμα καὶ τὸ πλῆθος. σημαίνει δὲ τρία. διὰ μὲν τῆς

ἦτα τὴν συνέλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κλῶ, τὸ καλῶ. ὡς τὸ, σήμερον τὸ κλήτος τῶν θείων πατέρων. καὶ διὰ τοῦ ἰ μέρους τῆς οἰκίας, τὸ καλούμενον πρόσκλιτον, κ. τ. λ. Zonar. p. 1220 brevius: κλήτος. τὸ πλήθος.

* Κλητροί. κλήτορες, Hesych.

* Κλητώριον. ἡ βασιλικὴ τράπεζα. ἀπὸ τοῦ καλεῖν. Etym. Gud. 328, 23.

* Κλιβανίκιος ἄρτος, ἰ. q. κλιβανίτης, Eustath. 1088, 1.

* Κλίδια. τάρικος, Hesych.

Κλινίς. Photio adde Hesych. s. v.

Κλινοκαθέδριον. Anal. Bekk. adde Etym. M. 520, 27.

Κλινοπηγία. Hinc * ὁ κλινοπηγός, Theognost. in Anecd. Bekk. 1390.

Κλινοπόδιον, ἰ. q. κλινόπους, Schol. Od. Θ, 278.

* Κλιτήρης. Anecd. Bekk. 272, 19. κλιτήρης. εἶδος φορείου. ἡ κλινίδιον ἔχον ἀνακλίσεις, οἷον νῦν τὸ κλινοκαθέδριον.

* Κλονιστήρ (κλώνις). παραμήριος μάχαιρα, παρίσχιον. Hesych.

* Κλοπιτεύω, ἰ. q. κλοπεύω, Etym. M. 521, 23. Zonar. 1222, scribit κλωπιτεύω.

Κλοποφορέω. Hinc * ἡ κλοποφορία, Zonar. p. 1219.

* Κλυδώνισμα (κλυδωνίζομαι), Etym. Gud. 303, 20.

Κλύζω. Præter significationes a Schn. allatas h. v. etiam significat: *pice imungo, cera oblitio*. Hesych. κεκόνισται. πεπίσσωται, κέκλυσται. Theocrit. I, 27, κισσύβιον κεκλυσμένον καρῶ, *proculum cera oblitum*, ad quem l. cfr. Kiessling. Schol. ad h. l. κεκλυσμένον. ἦγουν λελουμένον κηρῶ, κεχρισμένον, ὁ κεκονισμένον οἱ κοινοὶ φασιν, ἀπὸ τοῦ κλύζω.

* Κλυτοιμωγείς. ἀκουσται θρήνου, Hesych.

Κλυτόμαντις. Dubitat Schn. Pind. fragm. 60, 2, κλυτόμαντι Πυθοῖ, vaticinio inclyta Pytho.

Κλωπάομαι. Hesych. adde Phot. s. v.

Κλωψ, Schu. e Xenophonte. Huic auctoritati adde Hesych., Phot., Zonar. qui corrupte scribit κλέψ, Suidam qui præter Xenophontem laudat epigramma: τόξω μὲν κλωπας βάλλε σάου δὲ φίλους. Præterea Herod. I, 41, μή τινες κατ' ὁδὸν κλωπες κικουῦργοι ἐπὶ δηλήσει φανέωσι ὑμῶν. Tum id. II, 150; VI, 16; Ælian. Hist. An. I, 38, ὅστις βούλεται κλωψ ἢ ληστής κύνας ἄγαν ἀγριωτάτους κατασιγάσαι. Lycophr. 658, δελφινόσημον, κλωπα Φοινίκης θεᾶς. Idem, 1303, ἀλλὰ κλωπα σὺν Τεύκρῳ στρατόν. Epigr. in Brunckii Anal. Vol. III, p. 287, Δερξίᾳ ὄν ποτε μούνον ἔλον δόλω οὐδ' ἀναφανδὸν Κλωπες ἐπὶ Σπάρταν δῖαν ἐπειγόμενον. Epigr. Meleagri XX ibid. Vol. I p. 8: καὶ κλωπας προφυγόντ' ἐν χθονὶ δ' ὀλλύμενον. Adv. * κλωπηδῖς, *furtim*, Anecd. Bekk. p. 1310.

* Κναστήριον. ἐνήλατον. Λάκωνες. Hesych.

* Κνηθος, τὸ, i. q. κνηθμός, Hesych.

Κνήμη. Hinc * κνημώδης, Hesych. in κνήμαργος, et * κνημιαῖος, Lobeck ad Phryn. p. 556 ex Hippocr.

* Κνίζος, ὁ, *prurigo*. Nicet. Chon. 135, 10.

Κνισσάριον. Eustath. 134, 24, auctor est h. v. esse Neogræcam.

* Κνύζωψ. λάχανον ὅμοιον σελίνῳ, Hesych.

* Κνύσσω, *cæcutio*. Etym. M. 522, 44: κνύσσω. παρὰ τὸ ὄσσω, τὸ βλέπω. ἢ παρὰ τὸ κενουῖσθαι τοῦ βλέπειν. Cfr. κνυζώ, Od. XIII, 401. Sed suspicantur ap. Etym. M. legendum esse κνώσσω.

Κνώδαλον. Hinc * κνωδαλώδης, Tzetz. Chil. V, 521.

* Κνώζει. βοᾶ, Zonar. 1226.

* Κνωπεύς. ἄρκτος, Hesych.

* Κόαξ. βάτραχος, Hesych.

Κόβακτρον. Hesych. κόβακτρα. κολακεύματα, πανουργήματα. Phot. corrupte κόβατρα.

* Κοβελίσκον. τρυβλίον, Hesych.

* Κογχαλίξειν. πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κογχῶν, Hesych.

* Κόγγαλος. κονιορτός, Hesych.

* Κογχυλαγόνες. γυναῖκες, νύμφαι, Hesych. Explicans de *Nymphis concharum gestatricibus*.

* Κόδαλα. ἰχθύς, κεστρεῖς, Hesych.

* Κοῖα, *pila*. Etym. M. 770, 10; Etym. Gud. 535, 50. κοῖα. σημαίνει τὴν σφαῖραν. ἢ χρῆσις παρὰ Ἀντιμάχου, Κοῖας ἐκ χειρῶν εἰς σκόπελον μεταβριπτάζουσι. Legitur hoc fr. ap. Schellenberg. p. 98. Hesych. habet: κοῖας. σφαίρας ἢ λίθους, ubi cfr. interpp. Moschopulus κοῖαν accipit λίθον στρογγύλον, teste Schellenberg. qui h. v. suspicatur proprie significasse, *circulum*, tum *lapidem* ob figuræ rotunditatem. Quod Schellenb. vocem εἰς ejicit, id recte facit ut versus restituatur; sed id. h. l. nihil ad rem nostram.

* Κοιάζει. ἐνεχυράζει, Hesych. Idem κουάσαι, κωάζειν et κωασθεῖς cum eadem explicatione; porro *κοῖον. ἐνέχυρον, et κοῦα, κῶιον, et κῶον similiter.

* Κοίης. ἱερεὺς Καβείρων, ὁ καθάρων φονέα. οἱ δὲ κόης. Hesych. Idem *κοιᾶται. ἱεράται, et κοιώσατο. ἀφιερῶσατο, καθιερῶσατο, et *κοιόλης. ὁ ἱερεὺς.

* Κοιελος. τὸ ἐν τοῖς κυάμοις θηρίδιον. Hesych.

Κοιλιούχιον, Schn. ex Theophr. Char. 18. Est quidem hæc codicum lectio, quam Fischer., Schneider., Corai., retinuerunt; sed quum h. v. idonea auctoritate careat, Astius emendat κυλικεῖον, Sylburg. *κλειδούχιον, *repositorium clavium*, alii *κολλικούχιον, *capsa ad panes condendos*.

* Κοιμάστριος. κοιτών, Hesych. κοιμάστριος est Adj. et subintelligendum est τόπος vel simile quid. Lobeck ad Phryn. p. 131 emendat *κοιμαστήριον.

* Κοιμησεῖω, Desiderat. verbi κοιμάομαι, Etym. M. 485, 8.

* Κοιμητηρία, ἤ, i. q. κοιμητήριον, Etym. M. 550, 56.

- * Κοιμητικῶς. Etym. M. 485, 18, κακκαίοντες. κοιμητικῶς ἔχοντες.
- * Κοίμισμα, i. q. κοίμημα, Hesych. in κῶμα.
Κοινοβούλιον, Polyb. XXVIII, 16, 1.
- * Κοινοδήμιον, i. q. κοινοδημόσιον, Theognost. in Aneecd. Bekk. 1390; Zonar. 1240; Hesych.
- * Κοινοκαθέτας. συνθηκοφύλακας, Hesych.
Κοινολεκτέω. Eustathio adde Etym. Gud. 59, 5; 171, 49; 317, 14; 371, 42.
- * Κοινομήτωρ ἀδελφός, *frater eadem matre natus*, Theognost. in Aneecd. Bekk. 1390.
- Κοινῶν. Ap. Pind. h. v. est *consciūs, index, interpres*. Mirum unde factum sit ut Passow. in Lexico h. v. modo Pluralem habere dicat, quum tamen locum Pind. in quo Boeckh. vulgatam κοινῶν cum Dor. forma κοινῶνι permutet, non ignoret.
- Κοινωφέλεια. Diodor. I, 156.
- * Κοιτάριον, Dimin. vocis κοίτη, Schol. Od. Σ, 51.
- * Κοιτωνιάρχης, i. q. κοιτωνίτης, Tzetz. Chil. VI, 486.
Κοκκίζω, Schn. e Polluce. Imo ex Æschyl. Pollucis. Est fragm. Æsch. no. 329.
- * Κοκκινόβαφος, i. q. κοκκινοβαφής, Schol. Pind. Ol. VI, 66.
- * Κοκκινόπους, i. q. ἐρυθρόπους, Schol. Pind. Ol. VI, 159.
- * Κοκκινότης, *color purpureus*, Nicet. 779, 26.
- * Κοκκίς. Hesych. κοκκίδα. αἴγειρον.
- * Κοκκόαξ. κορώνη (avis). Hesych.
- Κοκκοβαφής. Clem. Al. adde Agath. 172, 4; Leon. Diac. 83, 11; 86, 23; Hesych. in κοκκοποιόν.
- * Κοκκόνοι. οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν, Hesych.
- * Κοκκοποιόν. κοκκοβαφής. Hesych. Emendant * κοκκοφαίον vel κοκκοπινόν.
- * Κοκκοχλύζειν, συλλαβίζειν, Hesych.
- * Κόκκυσ. λόφος, Hesych.
- * Κοκρύδακοι. κυλλοί, Hesych.

- * Κοκρύδων. ληστῶν, κλεπτῶν, Hesych.
- Κόλαβρος, *porcus*. Dubitat Schn. Zonaras, p. 1230: κολοβρός (sic). ὁ μικρὸς χοῖρος. Suidas et Hesych. προπαροξυτόνως scribunt κόλοβρος et κόλαβρος. Tittmann ad Zonar. l. l. affert ex Olympiodor. ad Jobum V, 4, κολαβρός. Eustath. p. 1817, 20, refert, porcos aprorum vocari κολέβρια vel μολόβρια.
- * Κολακευμάτιον, Dim. vocis κολάκευμα, Hesych. in κοσκυλατίοις.
- * Κολακοφοροκλείδης. Ἱεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῶδοῦσιν, Ἑρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι, Φρύνικος δὲ ἐν Κωμασταῖς. Hesych. qui infra * Κορακοφοροκλείδης de eodem Hieroclide. Similiter Aristoph. Vesp. 590 pro Cleonymo Κολακώνυμος.
- Κολαφιστικός. Adv. * κολαφιστικῶς, Zonar. p. 1248.
- * Κόλα. ποιὰ τις ὄρχησις, Hesych. Idem * κολία et * κολιάσαι de eadem re. Cfr. ἀσκωλιάζω, unde corruptæ videntur hæ glossæ.
- * Κόλλα. περιτμήματα δερμάτων ἀφ' ὧν ἔψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός. Hesych.
- * Κολλύχνιον. καρύου λέπισμα. Hesych.
- * Κολοίδιον. παραξιφίδιον (*sica*). Hesych.
- * Κολοίδορον. ξύλον μάχας ποιοῦντων ἐπεισφερόμενον. Hesych. Significat lignum, quod pugnantibus interjicitur ut divellantur.
- * Κολοίπρημα. ἄπληστον κάθαρμα, Hesych.
- * Κολοκώνας. τὰς βαλβίδας τινές. Hesych.
- Κόλον, i. q. κῶλον. Nicandro adde Aristoph. Equ. 458: καί' αὐτὸν ἀνδρικώτατα καὶ γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις καὶ τοῖς κόλοις.
- * Κολόφρυξ. ὁ δλόφρυξ. τὸ Κ περισσόν, Etym. M. 526, 1. Hesych. * κολοίφρυξ. Ταναγραῖος ἀλεκτροῦν. καὶ ὄρος Βοιωτίας. Cfr. Suidam in ἀλεκτροῦνα ἀθλητὴν Ταναγραῖον et in Ταναγραῖοι ἀλεκτρορίσκοι. Steph. Byz.

laudatus ab interpp. Hesych.: ἀντικονδυλεῖς οἱ ἐν Βοιω-
τίᾳ κολοίφρυγες.

* Κολόχειρ. χείραρχος, Hesych. Significat proprie ho-
minem manibus truncum.

* Κόλυβος. ἔπαυλις, Hesych. Cfr. καλύβη.

* Κολφαβρός et Jon. κολπαβρός (κόλπος, ἀβρός), Eu-
stath. 1745, 60.

* Κομβακεύεται. κόμπους λέγει. Hesych. β mutandum
esse in π, patet ex explicatione. Idem * κομπαλι-
κεύσει. προσαλαζονεύσει.

* Κόμβους. ὀδόντας γομφίους, Hesych. Idem postea
* κόμμοι et * κόμποι cum eadem explicatione. κόμμοι
(κόπτω) verior forma videtur.

* Κομβόω, *defraudo, emungo*. Malalas, 395, 12, ἠπά-
τησε πολλοὺς καὶ ἐκόμβωσε πολλὰ χρήματα. Id. l. 14,
ἐκόμβωσε πολλοὺς ἀργυροπράτας. Et l. 18, ἐμέ οὐ
κομβώσεις.

* Κομιστικός. Schol. Apoll. Rhod. I, 401, οἰγῖα ἀπὸ
τοῦ οἶν, τὸ κομίζειν. κομιστικὰ γὰρ τὰ πηδάλια.

* Κομμαρεύων. θηρεύων, μυχθῶν, Hesych. Idem, κα-
μαρεύουσα. φιλοπονοῦσα.

* Κομμίδιον, Dimin. vocis κόμμι. Zonar. p. 1240,
κομίδιον (sic). τὸ τοῦ δένδρου δάκρυον. Cfr. Steph.
Byz. in ἠλεκτρίδες.

Κόμμωσις. Athenæo adde Nicet. Chon. 606, 15; 779, 12.

* Κόμπαλος. παλαιστροφύλαξ. Hesych.

* Κομπητός (κομπέω). Hesych. κομητά (sic). αὐχητά.

Κομπισμός. Hinc * κομβίζων (sic pro κομπίζων).
φυσῶν, Hesych. Id. postea κομπίζειν. καταλαζονεύειν,
ubi emendandum esse videtur: κομπάζων.

Κομπολακύθης. Hinc * κομπολακυθέω, i. q. κομπολα-
κέω, Tzetz. Chil. IX, 414.

Κομποβήμων. Dubitat Schn. Zonar. p. 1231, κομ-
ποβήμων. ὁ κενόδοξα λέγων.

* Κομψευτικός, i. q. κομψευτός et κομψός, Nicet. Chon. 477, 24.

Κομφοεπής. Dubitat Schn. Auctoritatem aliquam h. v. addit * ἡ κομφοεπεία ap. Cyrillum adv. Julian. III, 76, B, qui locus laudatur ap. Lobeck. ad Phryn. p. 675.

Κονάριχον. γλαφυρόν. Hesych. Idem * κοναρόν. εὐτραφή, πλόνα, δραστήριον, et * κοναρώτερον. δραστηώτερον.

* Κονδοσειδής, *statura brevis*, Malal. 100, 17, et sæpissime; * κονδόθριξ, *capillitio curtus*, id. 88, 18; 232, 13; * κονδόστολος, *statura brevis*, Etym. Gud. 108, 1. Nam κονδός posteriore Hellenismo est *curtus*, *brevis*. Alii scribunt κοντός, cfr. Schn. in Add.

Κόνδυς, τὸ, Schn. ex Athenæo XI, p. 477, sed ibi semper κόνδου, ex Menandro, Hipparcho Comico, Nicomacho de Festis Ægypt. His adde Esaiam, LI, 17, 22; Genes. XLIV, 2, 12; Zonar. 1241; Hesych. in θερίκλειον et in κόνδου.

* Κοννόφρων. Hesych. κοννόφροσιν. ἄφροσιν. Volunt eos significari, qui nihil aliud τῶν φρενῶν, *sapientia*, indicium habeant quam κόννον, *barbam*.

* Κοντεύω, *conto sive palo affigo*. Malal. 160, 6, ἐωρακότες οἱ Πέρσαι τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνου κοντευθεῖσαν. Et p. 245, 19, τὴν κεφαλὴν τοῦ Ιερῆως ἐκόντευσε.

* Κοντάριον, Dim. vocis κόντος, Schol. Pind. Ol. XIII, 133; Nicet. 47, 26; 142, 21; 143, 28; Eustath. 1641, 8; Etym. M. 283, 23.

* Κοντοπαίκτης (παίζω). Anecd. Bekk. 652, 8, allatis exemplis μικροτεχνίας, ψευδοτεχνίας, κακοτεχνίας, denique subjungit: ματαιτεχνία δὲ ἡ σχοινοβατική, ἥγουσιν ἢ ἐν σχολίῳ περίπατος, καὶ ὡσπερ ὁ κοντοπαίκτης.

Κόος. Etym. M. 396, 29, κόνον λέγουσι τὸ μέγα οἰ Λάκωνες.

Κοπάζω. Tzetz. Chil. VI, 825, ἐκόπασε κατακλυσμοῦ

τὸ ὕδωρ. Hinc * τὰ κοπάσματα τοῦ ὕδατος ar-
eundem v. 833.

* Κόπελλα. αἰθῦλα. καὶ τὰ ὀστώδη τοῦ σώματος, Hesych.

* Κόπερα. τὰ κόπρια Αἰολικῇ διαλέκτῳ, Etym. M. 529,
22. Id. 665, 44, κοπρία. κόπεβρα (sic).

Κοπραγωγός, Tzetz. Jambi 37.

Κοπρεών, i. q. κοπρών, Tzetz. Chil. VI, 520; XII, 248.

* Κοπροβόλος. Etym. M. 94, 3, κοπροβόλον πτύον,
vannus quæ sordes sive paleas ejicit et expurgat.

* Κοπροποιός, *qui inquinat.* Etym. M. 529, 15.

Κοπροφαγέω. Suidæ adde Hesych. in Κύπριος βούς.
Hinc * κοπροφάγος, Tzetz. Chil. XII, 239; 672;
Hesych. l. l.

* Κοπρόφερτος, i. q. κοπροφόρος, Michael Glycas 544, 9.

* Κοραγεῖν. τὸ ἀπάγειν τὴν κόραν, Hesych. Ad Proser-
pinæ raptum spectari statuunt.

* Κορδυλησμός (cum var. lect. κορδυλισμός). ἡ περι-
βολή, Zonar. 1233. Id. 1241: * κορδύλημα. τὸ περι-
βλημα. Est e κορδύλη, no. 3.

Κόρημα. τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν. Etym. 529, 44;
efr. 594, 40. Suidas, κόρημα. τὸ σάρον, τὸ κόσμη-
τρον. Pollux VI, 15, σπόγγους καὶ σπογγιαῖς καθηράν-
των οἱ ὑπηρεῖται πάντα τὰ λεῖψανα τῆς τροφῆς τὰ ἐπὶ
τὸ ἔδαφος ἀπερβριμένα, ἃ καὶ κορήματα κλητέον.
Idem, X, 28, ἐπεὶ τῷ πυλωρῷ τὸ καθαίρειν καὶ καταβ-
ραίνειν τὴν οἰκίαν ἀναγκαῖόν ἐστι, τὰ πρόσφορα δὲ
τούτων τῶν σκευῶν εἴπωμεν, οἷον τὸ κόρημα. καλεῖται
δὲ οὕτω καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ κάθαγμα τὸ κορούμενον.
Subjungit deinde versum Eupolidis, τουτὶ λαβὼν τὸ
κόρημα τὴν αὔλην κόρει, et versum Aristophanis, ἐπὶ
τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί. Ex quibus duobus
locis vel solis satis apparet id quod Pollux docere
vult, vocem κόρημα significare et τὸ σκεῦος sive *scopas*,
et τὸ κορούμενον sive *purgamenta ipsa*. Præterea in
alio loco Poll. κόρημα est σκεῦος, in quo purgamenta

deponuntur; X, 191, c. 53, περί τῶν ἐκ πλέγματος ἱερῶν σκευῶν, sect. 192: σκευῶν δὲ ἐν Εὐπόλιδος Πόλεσι κατάλογος, κλίνας (emendant κάννας) ἑκατὸν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχνον. Hemsterh. ad primum Poll. locum ex vet. Onomast. laudat Dimin. * τὸ κορημάτιον. Eustath. 1887, 32, κορήσατε δῶμα. ἀντὶ τοῦ σαρώσατε, καλλύνατε. ὅθεν καὶ κόρημα, τὸ σάρον, δι' οὗ φιλοκαλεῖται γῆ. Aristoph. Pac. 59, κατὰθου τὸ κόρημα (depone scopas). μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα. Ad quem I. Schol. κόρημα. κόσμητρον, τὸ σάρον, ᾧ εἰώθησι ἀποκαθαίρειν τοὺς ρύπους τῶν οἴκων.

* Κορινθιάζειν. μαστροπεύειν, ἑταιρεύειν, Hesychius. Steph. Byz. in Κόρινθος et Eustath. 290, 23, Κορινθιάζομαι. Noti sunt mores Corinthiorum.

* Κορκορύγημα, i. q. κορκορυγή, Zouar. 1242.

Κορυβαντιασμός. Dionys. Hal. Ant. 274, 10.

* Κορυθαλία. δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ ὑπερόριον θεόν. Hesych. Etym. Gud. 338, 13, et Etym. M. 531, 53, κορυθάλη. ἡ πρὸ τῶν θυρῶν τιθεμένη δάφνη. Id. 303, 33: εἰρεσιώνη. κληοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ κορυθάλειαν. Id. 276, 38, κορυθαλιε τὴ δάφνη λέγεται. Hesych. praeterea, * κορυθαλλίστριαι. αἱ χορεύουσαι τῇ κορυθαλλίᾳ θεᾷ. Athenaeus, IV, p. 139, B, τὴν Κορυθαλλίαν καλουμένην Ἄρτεμιν.

* Κορυνόμαχος, i. q. κουνήτης, Hesych.

* Κορύπτης, i. q. κορυπτίλος. Etym. M. 532, 9, κορύπτης. ὁ κριὸς, ἀπὸ τοῦ κορύπτειν, τὸ κεραιτίζειν.

Κορωνιάω. Hinc * κορωνίτης ap. Simonidem Etym. M. 270, 47, καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνίτης. Vocem σαῦλον id. in eadem gl. explicat per τρυφερόν καὶ γαῦρον.

Κοσκινίζω. Geoponn. adde Tzetz. Chil. XIII, 423. Etym. M. 710, 40, σίθω. τὸ κοσκινίζω, sed p. 713, 50, σινιάσαι. κοσκινῆσαι. Atque Etym. Gud. 35, 15,

* ἡ κοσκίνησις. Unde præter κοσκινίζω et κοσκινεύω etiam κοσκινέω Lexicis addatur.

Κοσµαγός. Synesio adde Damascium in An. Bekk. 1391.

Κοσµάριον. Athenæo adde Eustath. 1181, 53.

Κοσμοκράτωρ. Orph. adde Tzetz. Chil. III, 88; IV, 556, 762, et sæpius.

Κοσµουργία, ἡ, Tzetz. Jambi, 326.

* Κοσμοφλεγής, Joann. Siceliota in Anecd. Bekk. 1391.

Κοσµώ, ἡ. Harpocrat. adde Etym. M. 763, 50.

* Κοσσάβιος, *ad cottabum pertinens*, Æschyl. Ossid. 166, ubi Wellauer pro vulgata κότταβος σκοπός emendat κοσσάβιος σκοπός.

* Κόσσω. Æol. pro κόπτω, Etym. M. 635, 54; Etym. Gud. 438, 3.

* Κοττιστής, *aleator*. Hesych. in κάσσαν, ad quem I. ex II. Steph. glossar. laudatur κοττιστής. κυβευτής.

* Κοττάρια. τὰ ἄκρα τοῦ κέγχρου, Hesych. Id. * κόττικοι. αἱ περικεφαλαῖαι; porro * κοττίδια. πλαταγαί, κρόταλα (proprie capitula, propter rotunditatem crepitaculorum; denique * κοττύβη. τὸ φυόμενον ἐμφερές μύκητι. Videntur hæc omnia ad κόττα, *caput*, pertinere.

* Κοτύς, Æol. pro κότος. Etym. M. 396, 18; 599, 57.

* Κουλιβός, ἡ πίτυς, Hesych.

* Κουμάσιον. τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα, Hesych.

* Κουπήϊον. καμάρα ἡ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν γινομένη.

Κουρεύω, i. q. κείρω. Schol. Aristoph. adde Ducam, 28, 15; 219, 18, ubi, quemadmodum κείρω, significat *regionem hostiliter deprædari*. Præterea Malal. 189, 13; 361, 8, ubi proprie ponitur; Nicet. 107, 25; 187, 26; 322, 26; Etym. M. 534, 6; Zonar. 1247.

* Κούρισσα, i. q. κούρις, no. 2. Etym. M. 528, 3, κομμώτρια. ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας κούρισσα.

* Κουτίδες. συκαλλίδες. Et * κουτίδια. δίκτυα πρὸς τὰς συκαλλίδας, Hesych. συκαλλίδες sunt ficedulæ,

Κουφολογία. L. I. adde Ælian. Var. Hist. IV, 23; Joseph. Ant. Jud. II, 6, 7; XVIII, 8, 2.

* Κοχλοειδής, i. q. κοχλιοειδής, Tzetz. Chil. VIII, 207; XI, 550.

* Κόψα. ὕδρια, et * κοψία, χύτρα, et * κόψανα. πυριστάτης χαλκός. Hesych.

Κόφινος. Hinc Adv. * κοφινηδόν, Etym. M. 798, 56.

* Κραβατοπόδιον, i. q. κλινόπους, Schol. Od. Θ, 278.

* Κράγιον. σύντριμμα ἐν κεφαλῇ. Hesych.

* Κραγμός, *vociferatio*. Etym. M. 570. 32, παρὰ τὸ κράζω, κραγμός.

* Κραδεᾶτις, *que hastam vibrat, bellatrix*. Phot. Bibl. 144, a, 39, κραδεᾶτις καὶ ἀγεμονία (Πάλλαξ).

* Κραδησίτης. φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος. Hesych. Cfr. Schn. in καρδίας νόμος.

Κραιπαλίζω, i. q. κραιπαλάω. Dubitat Schn. Aliquam auctoritatem huic formæ addit Substant. * ὁ κραιπαλισμός. Etym. Gud. 48, 59, ἡ μέθυσις κραιπαλισμὸς λέγεται. Aliam verbi formam * κραιπαλόω habet Hesych. κραιπαλώσας. μεθύσας.

Κράκτης, Schn. e Plutarcho, sed falsam lectionem esse censet pro κεκράκτης. Sed Tzetz. Chil. VIII, 438, τῷ ἔχειν παῖδας φιλητάς, κράκτας, ἀκαιροβίας. Cfr. supra κραγμός quod dictum est pro vulg. forma κεκραγμός.

Κρᾶμα. Schol. Pind. Ol. VII, 5. Huc pertinet Hesych. κράμβατα (emenda κράματα). κεράσματα.

* Κράμβαλα. μνημεῖα, Hesych. Cfr. κραιμβαλέος et κράμβος, *tostus, ustus*, unde κράμβαλον, bustum.

* Κράμβωτον. ἔκτινος, τὸ ζῶον, Hesych.

* Κραναοίκουρον. μοῖρα τις τοῦ ἱερείου, Hesych. Emendant κραναοίκουρον, et ad haruspicinam spectare putant, sed neque uberius explicant sententiam suam, neque ego intelligo.

* Κρανίξαι (κρανίον). ἐπὶ κεφαλὴν ἀπορβρίψαι, Hesych.

Idem corrupte κερανίξαι. κολουμβήσαι, κυβιστήσαι, pronose capite præcipitare.

- * Κραπαταλλάξαι. ἀνεμώδης καὶ ἀσθενής καὶ ἀνίσχυρα λέγων, ἄμεινον δὲ ληρώδης. Hesych. Idem * κραπάταλλοι. ἰχθύες τινές, et κραπάταλλος. παρὰ πολλοῖς ὁ μωρός. ἢ νόμισμα. Pollux IX, 83: ὄνομά τι νομίσματος καὶ Κραταπάλλους (sic) εἶτε παίζων εἶτε σπουδάξων Φερεκράτης ὠνόμασεν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι. λέγει δὲ τὸν μὲν κρατάπαλλον εἶναι ἐν ἄδου δραχμῆν. Schn. vocem κρατάπαλλος ut placentæ nomen, et Κρατάπαλλοι ut comoediam Pherecratis novit. Athenæus vero p. 75, b, et postea sæpius Pherecratis fabulam ut Hesych. κραπατάλλους nominat. Nomen fabulæ inde ortum fuisse videtur, quod auctor fatuos quosdam homines in ea exhibuerat sub nomine piscium eorum, quos Græci Hesychio teste κραπατάλλους vocabant.

Κράστις et κραστίζεσθαι. Anecd. Bekk. adde Eustath. 633, 48; 1220, 46.

- * Κραταίβιος, Choerob. in Anecd. Bekk. p. 1391, sine explicatione.

* Κραταίπιλος. Fragm. Æschyl. in Anecd. Bekk. p. 1391 a Choerobosco servatum: κραταίπιλος. ὁ ἰσχυρὸν πῖλον ἔχων. παρὰ Αἰσχύλω.

* Κράτεια, ἢ, imperium, Etym. Gud. 343, 8; 363, 44.

* Κρατεροφόρος. γενναῖος. Hesych.

Κρατερώδους. Dubitat Schn. Hesych. κρατερόδοντες, sed propter seriem litteralem emendant κρατερώδοντες.

* Κρατηρίσκος, Dimin. vocis κρατήρ, Hesych. in κοτυλίσκος. Idem κρατηρίσκοι. οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἱ καὶ μήκωνες λέγονται. Videtur *cavitates oculorum* significare, atque in μήκωνες sine dubio vitium aliquod latet.

Κρατησίμαχος, Pind. Pyth. IX, 39.

Κράτωρ, ὁ, qui imperium tenet, Tzetz. Chil. VI, 411;

- Cinnamus, 161, 11; Michael Glycas 519, 18, 526, 10; 547, 3.
- Κρεανομέω. Schol. Pind. Ol. I, 58; VII, 152; Diodor. Sic. X, 126.
- Κρεῖττον, τὸ, *Deus*, ap. Agathiam sæpissime; porro Menandr. Hist. Byz. 318, 14; 370, 1; Procop. Paen-
gyr. in Anastas. 492, 15; 494, 4.
- * Κρεῖττονεύω, sum melior; Tzetz. Jambī, 136, 202.
- * Κρέκελος (κρέκω, κρεγμός). θρήνος, Hesych.
- * Κρεμάζω, i. q. κρεμάννυμι, Ducas, 72, 1.
- * Κρέμβολα. ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυ-
ναῖκες. Hesych. Significat igitur arundinem sive rhom-
bum, radio textorio insertum, circa quem rhombum
glomeratur subtemen.
- * Κρεοθήκη, Hesych. in κρήϊνον.
- * Κρεοτομέω. Tzetz. Chil. XIII, 410, Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος
αὐτοχειρὶζ φέρεται.
- Κρεοτομῶν, δαιτρεύων, alludens ad Il. IX, 209.
- Κρεωδοτέω. Dubitat Schn. Zonar. p. 1258, κρεο-
δοτῶ (sic).
- Κρεωδόχος. Ap. Hesych. in κρήϊον scribitur κρεωδόχος.
- Κρεωκόπος. Dubitat Schn. Utitur h. v. Hesych. s.
ἐπίξηνον.
- * Κρεώπωλις, Fem. vocis κρεωπώλης, Hesych. in κά-
πηλα. Hinc Adj. * κρεωπωλικός. Plutarch. Symp.
I. II, Quæst. X, p. 98, Hutten, ἀπὸ κρεωπωλικῆς τρα-
πέζης σταθμῶ λαβὼν ἕκαστος μοῖραν.
- * Κρηθεῖν. κακολογεῖν, Hesych. Idem, ἀκρηθῆς. ἄψεκτος.
- * Κρηῖχ. ζῶδια, Hesych.
- * Κρηῖνον. κρεοθήκη, Hesych. Idem mox rectius κρήϊον
(i. e. κρεῖον). ἐπίκοπον, κρεωδόχον, λέβητα.
- Κρημνοβατέω. Polyæno adde Longum, p. 60, Schäfer.
Hinc * κρημνοβάτις, Fem. vocis κρημνοβάτης, Tzetz.
Chil. VII, 842.
- * Κρηπιδουργός, i. q. κρηπιδοποιός, Anecd. Bekk. 273, 17.

- * Κρησίπαιδα (emendant κρησίπεδα). ἐν Σαμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται. δῆλον ὅτι μέρη Ιερειῶν λέγεται, Hesych.
- * Κρίγδανον. πέλιτη, ἀσπίς, Hesych.
- * Κρίδιον. ὁ μικρὸς κριός, Hesych.
- * Κριθόγιτον. ἀπόβρυμα κριθῆς, Hesych. Emendant ἀπόβρεγμα vel ἀπέτριμμα.
- * Κριθόκανον. σπέρμα μελανθίω ὅμοιον, Hesych.
- * Κρικαδιᾶν. τὸ ἐναλλάξει τοὺς δακτύλους ὥσπερ κρίκους, Hesych. Cfr. ἐγκρικαδία et ἐφεδρίζειν.
- * Κριοφάγος. θεὸς τις ᾧ κριοὶ θύονται, Hesych.
- * Κρίτανος. τέρμιθος (*linum*). Hesych.
- * Κροιοίς. κολοβός, Zonar. p. 1253. Hesych. explicat per νοσώδης, ἀσθενής.
- * Κροκύδειλος vel κροκυδειλός, *animalculum a crocodilo diversum*, Hipponax Eustath. 855, 52.
- * Κροκύς. ἡ ἐχίδνιος βοτάνη, Hesych. Hinc * κροκύδιον, Theognost. in Anecd. Bekk. 1392 sine explicatione, sed, ut puto, vulgarem significationem vocis κροκῦς (*floccus*) retinens.
- Κροκύφαντος. L. I. adde Etym. M. 539, 45, qui h. v. Atticæ dialecto vindicat.
- Κροκωτοφορέω, Aristoph. Lysistr. 44.
- * Κρομμυοπωλεῖον, τό, Hesych. in κρομμύαν.
- * Κροταφιαῖος (κρόταφος), Synesii Ep. 122, 259.
- * Κροταφιστής, Hesych. in κόβαλος. Ad quem I. interpp. laudant Gloss. Vet.: κροταφιστής, *percussor*; et: *Percussor*, κροταφιστής, σφάκτης, πλήκτης.
- Κρουμάτιον, Schol. Pind. Ol. IX, 1, p. 207.
- * Κρουνοφόρον. οὕτω καλεῖται τι τῶν ἐν ταῖς ναυσί. Hesych.
- * Κρουπαλίας. κλειδας, Hesych.
- Κρουπεξοφόρος. Polluci adde Cratinum ap. Schol. Pind. Ol. VI, 152, p. 151, fin.
- Κρουσιμέτρης. Schol. Aristoph. Nub. 450.
- * Κρυάλνει. ἱμείρει. Theognost. in Anecd. Bekk. 1392.

- * **Κρυμάω**, *frigeo*. Zonar. 1259: κρυμῶσα. βιγῶσα. *Aliam formam aperte corruptam habet Hesych. Tom. II p. 348: κρυμύει. βιγῶϊ, πέφρικεν, et p. 357 *κρυμυεῖ cum eadem explicatione. Emendant κρυμνεῖ ex *κρυμνέω. Ego malle κρυμνοῖ ex *κρυμνῶω, unde rursus ad Theognost. in Anecd. Bekk. 1392, *κρυμῶσσω. Substant. κρυμνός, quod addubitat Schn., habet Tzetz. Chil. I, 996. De Adj. κρυμῶδης adde I. I. Dionys. Perieg. 780, de Thermodonte, περι κρυμῶδεις ὄχθας.*
- * **Κρυπτίνδα** et * **κρυφάδεις**, *furtim*, Anecd. Bekk. 1392.
- * **Κρύπτιος**, i. q. κρυπτός. Agath. 320, 12, ἐκ τῶν κρυπτίων ἀναθορόντες, *ex insidiis prosilientes*.
- Κρυσταλλώδης**, *glacialis, glacie tectus*, Dio Cass. 591, 26.
- * **Κρυφιῶδης**, i. q. κρύφιος, Nicet. Chon. 107, 1. Adv. *κρυφιωδῶς, id. 320, 23.
- * **Κρυφογενής**, *furtim natus*, Hesych. in κρυφογενέσιον.
- * **Κρυψίποθος**, *desiderium celans*, Etym. M. 543, 43.
- * **Κρυώλη**, ἡ, Etym. M. 742, 52, sine interpretatione. Est fortasse *frigus*. Sed probabilior est emendatio Valckenaerii ex ms. Leid. κρωβύλη, quam lectionem etiam Bastius in cod. Paris. 2654 reperit.
- Κρῶπος**, *falx*, Schn. Sed Zonar. 1252, et Theognost. in Anecd. Bekk. 1392, κρῶπος. ὕδρα. Videntur igitur κρῶπος et κρωσσός confundisse.
- Κρωσσός**, *urna cineribus condendis*. Eriannæ, Moscho et Sophocli adde Epigr. Anonymi de Vit. Pind. Tom. II p. 10, Boeckh.
- * **Κτάρρα**. ἐχθὺς βραχύτερος πάντων. Hesych.
- * **Κτεανύχης**. πέντης, Hesych. Aliquam lucem huic glossæ affundit alia gl. ejusdem, ἀχῆνες. πένητες.
- * **Κτηνικός**. Malchus, Hist. Byz. 267, 16, εἴ τι ἦν κτηνικὸν ἀφαρπάξει, *omnia pecora rapuit*.
- Κτήτωρ**. Tzetz. Chil. III, 964: τοῦ Προυσίου τοῦ κτήτορος

- τῆς πόλεως Προύσης. Et VI, 696, Μίδαο ὁ κτήτωρ τῆς πόλεως Μιδείας. Utrouque loco *conditorem* significat, quum auctor voces κτίστης et κτήτωρ confuderit, quemadmodum Hesych. κτήτορες. οἰκοδοεσπόται, κτίσται.
- * Κτιδόνες, αἰ. Eustath. 1229, 43: ἰθυκτίωνα. ἐπ' εὐθείας ἔχουσαν τὰς κτιδόνας, ἥγουν τὰς ἐν τοῖς ξύλοις διαφύσεις, ἃς οἱ ἰδιῶται ἵνας φασίν.
- Κτύπος. Hinc * ὁ κτυπιστής, Etym. M. 673, 46.
- * Κυάμλης, Epitheton Bacchi, vel nomen herois cuiusdam. Hesych. in κυαμήτης, ubi vide quod laudant interpp.
- * Κύβειρος. ἀναιδής, Zonar. 1263, Suidas.
- Κύβερνος. Gregor. Naz. adde Etym. Gud. 351, 13.
- * Κύβευμα, *ludus tesserarum*, Hesych. in κυβηακή.
- * Κυβεών, ὁ, *locus ubi ludus tesserarum exercetur*, Tzetz. Chil. X, 558, 564.
- * Κυβηλικός (κυβηλιστής). Hesych. II, p. 365, κυβηλικὸν τρόπον. Idem postea corrupte κυμβαλικὸς τρόπος. τῷ πελέκει κακουργῆσαι.
- * Κυβιστήρ, i. q. κυβιστητήρ, Nicet. Chon. 176, 6, κυβιστήρ et κυβιστής exhibent praeterea Etym. M. 146, 51; 543, 23; Etym. Gud. 351, 18; Zonar. 1252. Corrupte Hesych. κυβηστήρ.
- * Κυβιστία, ἡ, i. q. κυβίστησις, Zonar. 1266.
- * Κυδάγχω, i. q. κυδάζω. Hesych. κυδαγχόμενα. λοιδορούμενα. Et * κυδάγχας. μάχας, λοιδορίας.
- * Κυηρόν. ἔγκυρον, Hesych. Substant. * κυήτωρ, *patrens*, habet Eustath. 1545, 21.
- * Κυθηροδίκης. Thucyd. IV, 53, τὰ Κύθηρα . . . κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διεβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος. Cfr. Hesych. in κυθηροδίκη; Meurs. Miscell. Lacon. II, 4; Kragii Diss. de Reg. Laced. II, 13.
- * Κυθνώλης. ἐξώλης. ἔνοι δὲ πεποιθῆσθαι τὴν λέξιν φασίν ἀπὸ Κύθνου τῆς νήσου. ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Ἀυφειτρούωνος. Hesych. Alii κυθνώδης scribunt, sed Heladius in Chrestomath. I. ab interpp. Hesych. per λ

scribendum esse affirmat, addita causa: Ἄργους γὰρ ἦν χωρίον τι καλούμενον Κύνθιον, οὗ τοὺς ἄνδρας ποτὲ Ἀμφιτρύων ἀνείλε πάντας πλὴν ὀλίγων πάνυ. Hesych. porro habet κυνώλης. ἐξώλης, quod mutandum est in κυθνώλης.

- * Κυθογενής. Hesych. κυθογενέσι. κρυφογενέσι.
- * Κυθώδης, qui foetorem suam occultat. Hesych. κυθώδες. δυσόσμου.
- * Κυκλίζομαι et * κυκλισμός, Olympiodor. in Anecd. Bekk. 1392.
- * Κυκύϊζα. γλυκεῖα κολόκυντα, Hesych. Idem * κύκυον. σικυόν.
- * Κυλινδροφύλαξ. Nicet. Chon. 814, 21, διωδτηκῶς τὸν κυλινδροφύλακα θύλακον, *scroto tumefacto*. Etenim per cylindros illos intelligit testiculos, usus pro more metaphora contortula et mira.
- * Κυλίνθιον. προσωπεῖον ξύλινον, Hesych. Idem * κύνθιον et * κύριθρον cum eadem explicatione; porro * κυριττοί. οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα, κατὰ Ἰταλίαν, καὶ ἐορτάζοντες τῇ Κορυθαλλίᾳ, γελουασταί.
- * Κύλλαβοι. ὑπώπια, et * κύλλια cum ead. expl. Hesych. Est i. q. κύλα.
- * Κύλλοβος. ξηρὰ συκῆ. Hesych.
- * Κύμαρος. κόμαρος (κόμη), βόστρυχος, Hesych.
- * Κυματοφορίς. Hesych. κυματοφορτίδες (sic). κόγχαι.
- * Κυμβατευτής (κύμβη, no. 2.). Hesych. κυμβατευταί. ὄρνιθευταί.
- * Κυμερνήτης, Aëol. i. q. κυβερνήτης, Etym. M. 543, 2.
- * Κυμορβόον. τὸν ὑπὸ τῶν κυμάτων ροῦν, Hesych.
- Κύναστρον. Schol. Lycophron. adde Eustath. 514, 27, qui h. v. Neogræcam censet.
- * Κυνεγκέφαλος. ὁ τῆς βίχως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος γόνος, Hesych.
- * Κυνοβλαβής, *canis instar rabiosus*, Nicet. Chon. 636, 3.

- * Κυνοβόρα, ἡ, *cibus canum*, Tzetz. Chil. XIII, 279.
- Κυνύπισμα. τὸν ἀπὸ στεμφύλων ποτόν. Κύπριοι. Hesych.
Est igitur i. q. στεμφυλίτης οἶνος.
- Κυνυλαγμός. Hesych. adde Schol. Arist. Plut. 476.
- * Κύπριον. τὸ ἀρνόγλωσσον, Hesych.
- Κυρία, ἡ, *potestas*. Observat Hasius ad Leon. Diac. p. 448, h. v. esse LXX interpretibus et scriptoribus ecclesiasticis hoc sensu imprimis frequentatam, et a plerisque scribi κυρείαν. τὸ κύριον est interdum *exemplar princeps*, πρωτότυπον.
- Κυριαρχία. Dionys. Areop. adde Nicet. 52, 14, ubi significat *dominatum*. Alia forma ap. eundem eodem sensu, p. 24, 5, est * ἡ κυριάρχησις.
- * Κύριθον. τὴν σφαῖραν. Hesych.
- Κυριοκτόνος, Joseph. Ant. Jud. VII, 2, 1.
- Κυριωνυμέω. Eustathio adde Ducam, 235, 1. Significatione Act. κυριωνυμοῦντες αὐτὸν καὶ ἀρχηγὸν ἀναγορευόντες, *dominum eum ducemque appellantes et salutantes*.
- * Κυριωτικός, *potens*, Schol. Pind. Pyth. II, 106.
- * Κυρτοειδής, i. q. κυρτός. Etym. M. 545, 35, κῦφον. τὸ κυρτοειδές καὶ περιφερές.
- * Κυρωτήρες (κυρόω). ἄρχοντες, Hesych.
- * Κυσανίξει (κυσός). ὄμιλεῖ, Hesych. ὄμιλεῖν de concubitu dici, constat.
- * Κυσέρη. πυθμῆν, γάσμα, Hesych.
- * Κυσήγη. βροία. Hesych.
- * Κύστεροι. ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν. καὶ τυρίσκοι, Hesych. Videtur igitur h. v. et de favis et de caseis poni propter *foramina*. Idem κυρσερίδες. τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. κυψελλίδες. Videtur autem κυρσερίδες corruptum esse ex κυψελλίδες, adeo ut haec vox addita non explicationem sed emendationem contineat. Cfr. κύτταρος ap. Schu.
- Κύστη. Significationibus h. v. adde Hesych. κύστη. ἄρτος σπογγίτης.

- * Κύταρον. ζωμήρουσις. Hesych.
- Κυφωνισμός. Hesychio adde Schol. Aristoph. Plut. 476.
- * Κωβήλη. συνουσιασμός, συνουσία, Hesych. Phot. Sed Zonar. p. 1275, κωβύλη.
- * Κωβηλίνη. ἠπήτρια, Hesych.
- * Κώβαλοι. κύτινοι βροίω. Hesych.
- * Κώβαξ. ὁ μέγας τέττιξ. Hesych.
- * Κώδιστρον. ὁ πούς τῆς μήκωνος, Zonar. 1277.
- Κωδύα, ἦ. L. I. adde Etym. Gud. 535, 54, qui quum voces in sonum ια desinentes, si bisyllabæ sint, per οια, si plurium quam duarum syllabarum, per υ φιλὸν scribi jusserit, inter exempla ponit σικυῖα, κωδυῖα, ὄξυῖα, ἀφυῖα. Exempla vocis κωδύα e Galeno dat Lobeck ad Phryn. p. 302. Idem eodem loco ex Athenæo, XV, 27, 481, laudat * τὸ κώδουον, quod idem significat. Choeroboscus in Anecd. Bekk. p. 1393 habet: * κώδυξ, κώδυκος, ἐπὶ τοῦ κωδύου.
- * Κωδωναῖος. Eustath. 1964, 10, χειμερινὰ σῦκα, κωδωναῖα ὑπὸ Ἀχαιῶν καλούμενα.
- * Κῶθος. τὸ κοίμημα. Zonar. 1273.
- * Κώκαλον. παλαιόν. καὶ εἶδος ἀλεκτρούονος, Hesych.
- * Κωλανεμίζομαι (κῶλον, ἄνεμος), *ventos pernicitate membrorum æquo*. Hesych. κωλανιζόμενοι (sic omissis duabus literis εμ). τάχει χρώμενοι ἀνέμοις ἴσα.
- * Κωλαρίας. τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παιῖδας. Hesych.
- * Κωλοφάσσα, i. q. ἀλλᾶς, Tzetz. Chil. XIII, 275.
- Κωλύμη, i. q. κώλυμα. Thucyd. I, 92; IV, 27, 63; Herodian. VIII, 1, 15; VIII, 8, 12. Dionys. Hal. Rhet. 794, 2, hanc vocem e Thucyd. ut poeticam laudat.
- Κωλυσανέμας. Tzetz. Chil. II, 899; IV. 526.
- Κωμοδρομέω. Polluci adde Malal. 453, 16. Hinc * κωμοδρόμος, Michael Glycas, 500, 21.
- * Κωνειάω. Zonar. 1279, κωνειῶ. φαρμακεῖω. ἀπὸ τοῦ κωνεῖου.
- Κωνοειδής. Dio Cass. LX, 26; Herodian. V, 3, 11.
- * Κώφησις (κωφέω). κώλυσις. Hesych.

EFTERRETNINGER

OM

FREDERIKSBORG LÆRDE SKOLE

FOR

SKOLEAARET 1. OCT. 1836 — 1. OCT. 1837.

AF

Dr. H. M. FLEMMER,

SKOLENS RECTOR.

KJÖBENHAVN.

TRYKT HOS J. D. QVIST.

1837.

Siden 28de Oct. 1834 havde Frederiksborg lærde Skole været interimistisk bestyret af Overlærer Dahl. Den 27de Dec. 1836 blev Undertegnede fra Rectoratet ved Randers lærde Skole forfløttet i samme Egenskab til Frederiksborg, og tiltraadte Embedet den 1ste Mai 1837. I den foregaaende Deel af Skolcaaret havde Fagene været fordeelte paa følgende Maade:

Overlærer Dahl Tydsk, Dansk og 6 Timer Latin i 4de Cl., Latin i 3die Cl., almindelig Grammatik i de 2 nederste Cl., tilsammen	23	Tim. ugentl.
Adjunct Krossing Mathematik og Regning i alle Cl. samt Græsk i 2den og 3die Cl.	23	— —
Samme desuden som Gymnastiklærer	9	— —
Adjunct Jensen Hebr. i de 2 överste Cl. og Latin i de 2 nederste Cl.	21½	— —
Samme desuden som Lærer i Calligr.	10½	— —
Adjunct v. Haven Religion i alle Cl., Tydsk i 2den og 3die Cl., Dansk i de 3 nederste Cl.	23	— —
Constitueret Lærer Mörch Græsk og 7 Timer Latin i 4de Cl., Fransk i de 3 överste Cl.	20	— —
Hjælpeleærer Königsfeldt Historie og Geographi i alle Cl.	22	— —

Hvormange ugentlige Timer hvert Fag i hver Classe havde været tildeelt, viser efterstaaende Tabel, hvorved maa bemærkes, at af Timerne i Dansk, Regning og Calligraphi var i hvert Fag 1 Time fælleds for de 2 nederste Classer, og i Calligraphi 3 Timer fælleds for 3die og 2den Classe.

	Latin.	Græsk.	Hebraisk.	Dansk.	Almindelig Grammatik.	Religion.	Historie.	Geographi.	Mathematik og Regning.	Tydk.	Fransk.	Calligraphi
IV Cl.	13	5	2½	2	„	3	4	2	4	2	2	1½
III Cl.	11	5	2	3	„	2	3	2	4	2	3	3
II Cl.	9	5	„	3	1	2	4	2	3	2	3	4
I Cl.	8	„	„	5	1	2	3	2	3	„	„	7

Summa ugentlige Timer:

IV Cl. 40; III Cl. 40; II Cl. 38; I Cl. 31.

Desuden havde de 3 øverste Cl. havt hver 1 Time særskilt Gymnastik, og 1ste Classe 3 Timer særskilt; endvidere de 3 øverste Cl. 1 Time i Forening, og de 2 nederste Cl. 2 Timer i Forening.

Fra 1ste Mai 1837 skete heri følgende Forandringer:

Rector overtog Latin i 4de Cl. og Græsk i de 3 øverste Cl.	24	Tim. ugentl.
Dahl Latin i 3die Cl. og Dansk i alle Cl.	21	— —
Krossing Mathematik og Regning i alle Classer og Fransk i 1ste og 2den Cl.	22	— —
Samme desuden som Gymnastiklærer	9	— —
Jensen Latin i de 2 nederste og Hebraisk i de 2 øverste Cl.	22½	— —
Samme som Lærer i Calligraphi	5½	— —
v. Haven Religion og Tydk i alle Cl., Fransk i 3die Cl.	22	— —
Königsfeldt Historie og Geographi i alle Cl., Fransk i 4de Cl.	23	— —

Constitueret Lærer Mörch erholdt efter Ansøgning Permission fra 1ste Mai for at absolvere sin Skoleembedsexamen. Hvilke Fag der læses i hver Cl. og hvormange Timer hvert Fag er anvist, viser efterstaaende Schema.

	Latin.	Græsk.	Hebraisk.	Dansk.	Religion.	Historie.	Geographi.	Mathematik og Regning.	Tydk.	Fransk.	Calligraphi.	Summa ugentl. Tim.
IV Cl.	9	5	2 $\frac{1}{2}$	2	3	3	2	4	2	3	1 $\frac{1}{2}$	36
III Cl.	10	5	2	2	2	3	2	4	2	3	1	36
II Cl.	9	5	„	2	2	3	2	4	2	3	4	36
I Cl.	9	„	„	5	2	3	2	4	4	3	4	36

Man har saaledes ved en Indskrænking af Timeantallet i visse Fag, især i Latin i de høiere Classer, bevirket deels at Tydk og Fransk kunde indføres i nederste Cl., deels at ingen Cl. fik mere end 6 daglige Underviisningstimer, foruden Gymnastik. Det sædvanlige Timeantal i danske Skoler er 7 Timer dagligt, foruden Gymnastik og Sang. Men det synes gavnligt, at Disciplene faae mere Tid til Hvile og til Forberedelse paa de daglige Pensa, og i det Hele mere anføres til Selvvirksomhed, naar de blot ere modne dertil. I de preussiske og adskillige andre af de bedst organiserede tyske Skoler er Timeantallet langt mindre end i de fleste danske. Ogsaa i Danmark er det ikke uden Exempel, at Disciplene ved et mindre Timeantal, naar Skolen ellers er godt organiseret, kunne bringes til Maalet. I Borgerdydsskolen paa Christianshavn er i de sidste 10 Aar ikke læst mere end 6 Timer dagligt i nogen Cl., og dog have denne Skoles Dimittender aflagt særdeles gode Prøver paa deres Fremgang. I Randers Skole har man siden dette Skoleaars Begyndelse ligeledes indskrænket Timerne til 6 dagligt, og har ikke, saavidt mig er bekjendt, deraf mærket skadelige Følger.

De 9 til Gymnastik bestemte Timer anvendes saaledes, at de 2 överste Classer 2 Gange om Ugen ere samlede, de 2 nederste 3 Gange og alle Classer eengang,

altid $1\frac{1}{2}$ Time umiddelbart efter endt Skoletid om Formiddagen. Saalænge som Svømmeøvelser kunne foretages, ophører den egentlige Gymnastikundervisning, og Disciplene samles til Svømning om Morgenen inden Skoletidens Begyndelse. Denne i andre Henseender ubeleilige Tid har man været nødt til at vælge, fordi Badhuset med Svømmebroen ligger i Nærheden af en besøgt Spadseregang, saa at Middags- eller Aftentimer maatte undgaaes. De gymnastiske Apparater ere blevne forøgede og fuldstændiggjorte, og en Baad til Afbenyttelse ved Svømningen anskaffet.

Til yderligere Forklaring af Ovenstaaende aftrykkes her den af den kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler approberede Lectionstabel, i hvilken rimeligviis ingen væsentlige Forandringer vilte blive foretagne til næste Skoleaar, undtagen forsaavidtsom en mulig Forandring i Lærerpersonalet maatte gjøre dem nødvendige eller tilraadelige.

Tim.	Cl.	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Løverdags
8-9	1de	Latin	Latin	Latin	Latin	Latin	Latin
	3die	Dansk	Latin	Latin	Latin	Latin	Latin
	2den	Latin	Latin	Latin	Latin	Latin	Latin
	1ste	Historie	Tydsck	Geogr.	Historie	Geogr.	Historie
9-10	1de	Græsk	Historie	Geogr.	Fransk	Geogr.	Historie
	3die	Dansk	Græsk	Græsk	Græsk	Græsk	Græsk
	2den	Math.	Dansk	Math.	Dansk	Math.	Math.
	1ste	Latin	Latin	Latin	Latin	Latin	Latin
10-11	1de	Latin	Græsk	Latin	Græsk	Græsk	Latin
	3die	Historie	Geogr.	Historie	Call.	Geogr.	Historie
	2den	Call.	Call.	Religion	Tydsck	Religion	Tydsck
	1ste	Call.	Call.	Math.	Math.	Math.	Math.
2-3	1de	Religion	Hebr.	Religion	Hebr.	Religion	Dansk
	3die	Hebr.	Math.	Hebr.	Math.	Math.	Math.
	2den	Historie	Geogr.	Historie	Geogr.	Call.	Call.
	1ste	Fransk	Religion	Fransk	Tydsck	Call.	Call.
3-4	1de	Fransk	Fransk	Tydsck	Tydsck	Math.	Dansk
	3die	Latin	Tydsck	Latin	Latin	Latin	Tydsck
	2den	Latin	Latin	Fransk	Fransk	Latin	Fransk
	1ste	Tydsck	Fransk	Latin	Latin	Religion	Latin
4-5	1de	Historie	Math.	Math.	Math.	Cl. og Hb.	Græsk
	3die	Fransk	Religion	Fransk	Religion	Latin	Fransk
	2den	Græsk	Græsk	Græsk	Græsk	Græsk	Historie
	1ste	Dansk	Dansk	Dansk	Dansk	Tydsck	Dansk

Det bemærkes, at i de calligraphiske Timer ere de to nederste Classer samlede. Til den latinske Stil er i Almindelighed anvendt 3 Timer i hver Classe.

Disciplenes Antal var ved min Tilfrædelse 20, fordeelte i 4 Classer paa følgende Maade: 9 i 4de Cl., 5 i 3die, 4 i 2den og 2 i 1ste. Af disse dimitteres til Universitetet Christian Jörgensen og Christian Theodor Börre, den første Søn af Uhrmager Jörgensen i Frederiksborg, den anden Søn af Procurator og Postmester Börre sammesteds. 1 Discipel er efter fælleds Overlæg mellem Rector og hans Fader udmeldt for at dimitteres privat næste Aar. 6 nye Disciple ere optagne. Saaledes er Antallet for Tiden 25, nemlig 9 i øverste Cl., 5 i 3die, 5 i 2den og 6 i 1ste. I denne Anledning finder jeg det fornødent at bemærke, at ifølge de bestaaende Anordninger maae nye Disciple ikke optages eller de ældre opflottes til andre Tider end ved Skoleaarets Begyndelse, d. 1ste Oct., uden speciel Bevilling fra den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler, naar der ere særdeles Grunde til at gjøre en Undtagelse fra Regelen. I Almindelighed kan det ikke være gavnligt for Disciplene at optages til andre Tider, fordi de altid ville føle Uleiligheden af at træde til i Midten af et Coursus, uden at have hørt Begyndelsen. Og at lade hver ny tilkommende Discipel danne et nyt Parti, kan og maa man ikke. Han maa deeltage i Underviisningen med dem, der have hørt det hele Coursus fra Begyndelsen. Skjøndt man nu kan tænke sig, at vedkommende Forældre eller Værger have sørget for, at hans foregaaende Underviisning har været indrettet i saa fuldkommen Overensstemmelse med Skolen som muligt, saa skeer dette i Virkeligheden kun sjældent; og om det end er skeet, vil dog alene en lille Forskjel i *Maaden*, hvorpaa den samme Ting foredrages, være nok til at forvirre især den yngre Discipel, naar han ved Repetitionen

i Slutningen af Skoleaaret for Læreren i Skolen skal gjøre Rede for det, som Privatlæreren gennemgik med ham i Begyndelsen af Aaret, inden han endnu var kommen i Skolen. Jeg har talt udførligere herom, fordi tilfældige Omstændigheder i de senere Aar have bevirket, at nye Disciple bleve anmeldte og optagne til alle Tider, hvilket let hos vedkommende Forældre og Værger kan have vakt den Forestilling, at Optagelsestiden i sig selv var ligegyldig. Og da det, selv naar Disciple anmeldes til Optagelse ved Skoleaarets Begyndelse, ingenlunde er ligegyldigt, efter hvilken Plan deres foregaaende Underviisning har været indrettet, er det herved min indstændigste Begjering, at de Forældre, som i Fremtiden maatte ønske deres Børn optagne i denne Skole, især naar de aspirere til en højere Classe, vilde saa betids som muligt, skriftligt eller mundtligt, conferere med mig, for at den Forberedelse, de give deres Børn, saaledes kunde bringes i saa nøiagtig Overeensstemmelse som muligt med Skolens Underviisning.

Skolens Stipendiefond bestaaer efter Directionens Resolution under 12te Septbr. 1835 kun af 506 Rbd. Saaledes skulde kun 20 Rbd. uddeles aarligt som Stipendium, men under 21de Jan. d. A. bevilgede Directionen, at desuden 2 extraordinaire Stipendier, hvert paa 20 Rbd., maatte for i Aar ligesom forrige Skoleaar udredes af Skolens Kasse. Disse 3 Stipendieportioner have for dette Skoleaar været bevilgede Disciplene C. Jørgensen, C. T. Börre og L. A. Richelieu. Fri Underviisning som ordinaire Gratister have, foruden disse 3, endvidere 10 Disciple nydt, nemlig H. J. J. Schmith, J. Erslev, J. C. Gebaauer, A. B. Helms, J. C. Jensen, F. S. Kinch, F. C. B. Dahl, C. F. V. Börre, O. P. Thygesen, E. Erslev; og som extraordinair Gratist fra 1ste Mai E. Flemmer. Underviisning for nedsat Betaling har været bevilget H. C. Hertel og V. C. Cramer.

De to Skolen tillagte Moltkiske Stipendier have af Lehnsbesidderen af Grevskabet Bregentved været bevilgede H. J. J. Schmith og C. W. Qvistgaard. Skjönt Conferenzraad Engelstofts Universitets- og Skoleefterretninger for 1823 p. 361 give en Extract af Fundatsen for de Moltkiske Legater for Embedsmænds Børn, som gaae i Skole, og Fundatsen selv, saavidt vides, er aftrykt i Provst Schacks Fortsættelse af Hofmanns Samling af Fundatser, vil det dog interessere adskillige Læsere af disse Blade, som ikke have Adgang til hine større Værker, at læse den her, hvorfor den aftrykkes in extenso. Den har erholdt Kongelig Confirmation under 27de Dec. 1822.

Jeg Underskrevne, Adam Wilhelm Greve af Moltke til Grevskabet Bregentved, Ridder af Dannebrogen, Kammerherre, Deputeret i det Kongelige Rentekammer og for Finautserne, samt Medlem af Directionen for Statsgjælden og det sykende Fond, som eneste Søn og Arving efter afdøde Geheimestatsminister Joachim Godske Greve af Moltke til Grevskabet Bregentved, Overkammerherre, Ridder af Elephanten, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, de Kongelige Ordeners Cantsler, gjør vitterligt, at da min salig Fader ved sine efterladte Dispositioner har bestemt, at en Capital af 50,000 Rbd. Sölv i Kongelige Obligationer skulde hensættes som et Legat for Embedsmænds Børn, som gaae i Skole, hvormed skulde forholdes efter den af ham desangaaende oprettede Foundation, men han blev bortkaldet ved Döden, forinden en saadan Foundation af ham blev forfattet, saa har jeg efter de af ham deels mig og deels nu afdøde Justitsraad Klingberg mundtlig meddeelte Forskrifter og efterladte skriftlige Momenter forfattet for afdøde Joachim Godske Greve af Moltkes Legat for Embedsmænds Børn, som gaae i Skole, følgende

Foundation.

1.

Den Capital Halvtredsindstyve Tusinde Rigsbankdaler Sölv, som er funderet i en Kongelig Obligation dateret d. 9de Juli 1819 under Nr. 134, saaledes lydende:

Nr. 134.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug i Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gjøre vitterligt, at da der er bleven indleveret Kongelige Obligationer, tilhørende afgangne Geheimestatsminister Grev Joachim Godske Moltkes Legat for Embedsmænds Börn, som gaac i Skole, for en Sum af 50,000 Rdlr. D. C., som ifølge Forordningen af 5te Januar 1813 og Vort aabne Brev af 6te April 1818 er overgaaet til uopsigelig Statsgjæld i Rigsbankpenge Sölv, og bemeldte Legat derved har erholdt en retmæssig Fordring paa Vor Kasse paa 50,000 Rbd. Sölv, ligeledes uopsigelig Statsgjæld; saa love og tilsige Vi herved for Os og Vore Kongelige Arvesuccessorer, Konger i Danmark, at bemeldte Halvtredsindstyve Tusinde Rigsbankdaler Sölv, saalænge samme indestaae i Vor Kasse, skulle blive forrentede i Rigsbankpenge Sölv med den for de indleverede Obligationer fastsatte Rente af Fire af Hundrede aarligen, hvilken Rente begynder fra 11te Dec. 1818, og udbetales i de sædvanlige 11te Juni og 11te Dec. Terminer, hvergang med det Halve. Hvorefter de Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette. Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjöbenhavn d. 9de Juli 1819.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl

Frederik R.

(L. S. R.)

Mösting.

v. Essen. Moltke. Birch. Alberg. Holtten.

Vilbrecht.

Obligation til afgangne Geheimestatsminister J. G. Moltkes Legat for Embedsmænds Börn, som gaac i Skole, paa 50,000 Rbd. Sölv.

Denne Obligation, lydende paa det af Geheimestatsminister J. G. Greve af Moltke stiftede Legat for Embedsmænds Börn, som gaac i Skole, er aldeles udenfor Grevskabet Bregentveds

Besidders Disposition, enten ved Salg, Pantsætning, Opsigelse, eller hvilken som helst anden Maade, dog at Lehnbesidderen hæver Renter for at uddele efter Legatets Bestemmelse.

Det Kongelige Danske Cancelli d. 14de Sept. 1819.

Kaas.

Cold. Monrad. Ørsted. Lassen. Hansen. Fischer.

tilhører efter dens Indhold Fundators Legat for Embedsmænds Børn, som gaae i Skole. Af denne Capitals Renter skulle 50 Sønner af Kongelige Embedsmænd nyde Understøttelse, medens de gaae i Skole eller paa anden Maade undervises, Alt i Overeensstemmelse med det, som herefter er bestemt. Enhver Portion af dette Legat er $\frac{1}{50}$ Deel af Fideicommisscapitalens Renter, og udgjør saaledes for Tiden 40 Rbd. Sølv.

2.

Sønner af Kongelige Embedsmænd af alle Stænder have Adgang til dette Legat. Intet Barn kan deeltage deri, förend han har fyldt det 7de Aar, eller forinden at Skolereglementet tilsteder et Barn Indtrædelsen i de Skoler, som have visse Portioner af Legatet. Naar et Barn har erholdt en Portion, saa beholder det samme saalange, indtil at det dimitteres til et Universitet eller paa anden Maade forlader Skolen. Det Barn, som enten deeltager i Skoleunderviisning, men uden Hensigt til at dimitteres til noget Universitet, eller som udenfor Skolerne nyder Understøttelse af Legatet, beholder den det forandte Portion, indtil at det er cøfirmeret, eller i sidste Tilfælde til at det er dimitteret. Bliver et Barn udviist af en Skole paa Grund af uartig Forhold, da fortaber det Ret til videre Understøttelse af Legatet. Dersom Forældre tage et Barn ud af Skolen, saa ophører det at nyde Godt af den Portion, som er perpetueret til den Skole. Til ethvert Barn, som ophører at nyde Godt af Legatet, betales Renterne til den Termin,

som følger næst efter at Aarsagen til Ophørelsen af Nydelsen indtræffer.

3.

Renterne af Legatet udbetales til hver 11te Juni og 11te Decbr. Termin af Lehnbesidderen af Grevskabet Bregentved, med $\frac{1}{2}$ Deel hvergang af den Rente, som erlægges af Fideicommisscapitalen. Denne Udbetaling erlægges til Rector i de offentlige Skoler imod dennes Qvittering og Attest om at de udnævnte Börn leve og vedbørligen deeltage i Skoleunderviisningen, hvorefter Rector enten udbetaler enhver Portion til Barnets Foresatte eller godtgjør Skolekassen Portionernes Beløb til Afgang i det, som ellers for Barnets Underviisning skulde betales, Alt efter den Overenskomst, som Rector og Barnets Foresatte kunne træffe og ansee beqvemmet. For de Börn, som ikke nyde Underviisning i offentlige Skoler, maae deres Foresatte forskaaffe Leveattester og give Qvittering hver Gang for at have oppebaaret den Barnet tillagte Portion med $\frac{1}{100}$ Deel af Legatets Renter.

4.

De 50 Portioner, hvoraf dette Legats Renter bestaae, fordeles paa følgende Maade:

- 1) Skolen indrettet af Selskabet for Efter-
slægten i Kjöbenhavn er tillagt 20 Portioner
efter en særskilt desangaaende efter For-
ening med Directionen for samme Skole
oprettet Fundats af 11te Februar 1821,
hvilken med allerhöieste Confirmation af
28de Marts s. A. er forsynet.
- 2) Borgerdydsskolen i Kjöbenhavn tillægges 2 —
- 3) Borgerdydsskolen paa Christianshavn til-
lægges 4 —
- 4) Den lærde Skole i Frederiksborg tillægges 2 —
- 5) Den lærde Skole i Roeskilde tillægges . 2 —

- 6) De lærde Skoler i hver af Stifternes Hovedstæder, nemlig Odense, Aarhus, Aalborg, Viborg, Ribe og Nykjöbing paa Falster, hver 2 Portioner 12 Portioner
- 7) Institutet i Fredericia 3 —
- 8) Den lærde Skole paa Bornholm 1 —
- 9) De övrige ei bestemte Portioner 4 —
- kunne uddeles imellem Börn af Embedsmænd, som ikke sende deres Börn i Skole, men selv give dem Underviisning hjemme.

Dersom noget af de private Instituter ophæves, saa henlægges den halve Deel af de vacante Pladser til Kongelige latinske Skoler efter nærmere Bestemmelse af den daværende Lehnsbesidder, og med den anden halve Deel forholdes der saaledes, som er bestemt om de 4 sidstnævnte Portioner, der ikke ere perpetuerede til nogen Skole. Saafremt nogen af de Kongelige latinske Skoler nedlægges og forlægges til andre Skoler, da følge de ved de nedlagte Skoler perpetuerede Portioner den nye eller anden Skole, hvorhen de gamle blive forlagte.

5.

Lehnsbesidderen af Grevskabet Bregentved tilkommer ene Ret til at udnævne de Börn, som skulle nyde Godt af dette Legat, og udnævner strax, naar Vacance indtræffer, det Barn, som han efter Forældrenes Kaar og Barnets Evner maatte ansee værdigst dertil. Lehnsbesidderen meddeler et skriftligt Beviis til Legitimation for Barnet, i Tilfælde at Lehnsbesidderen døde.

6.

Lehnsbesidderen er pligtig til aarlig i Januar Maaned at indlevere sin Beretning til den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler og til det Kongelige danske Cancelli, om hvilke Börn der i det forløbne Aar have nydt Godt af dette Legats Renter.

Forsømmer nogen Lehnbesidder at gjøre denne betimelige Indberetning, eller dersom nogen Mislighed finder Sted i Indberetningen, saa anmodes det Kongelige danske Cancelli derom at gjøre en allerunderdanigst Forestilling til Hans Majestat Kongen, paa hvis allerhöieste Resolution det da skal ankomme, om en anden af Familien skulde anbetroes Bestyrelsen i denne Lehnbesidders Sted, der saaledes havde viist sig uværdig til Testators Tillid.

7.

Imedens en Lehnbesidder er umyndig, haver hans Værge at forestaae Bestyrelsen og Anvendelsen af Legatets Renter. Han udöver de samme Rettigheder, som en myndig Lehnbesidder og haver de samme Forpligtelser. De blive i Övrigt ansvarlige for denne Capitals Renter, ligesom for Bestyrelsen af Grevskabet Bregentved og de övrige dermed forbundne Capitaler.

8.

Den i foranförte Hensigt af salig Joachim Godske Greve af Moltke funderede Capital af 50,000 Rbd. Sölv og dens Renter maae under intet Vilkaar og i intet Tilfælde forrykkes eller anvendes paa anden Maade eller til anden Hensigt end den saaledes foreskrevne. Dersom nogen Lehnbesidder maatte ville anholde om eller være istand til at bevirke Ophævelsen af denne Fidei-commiscapital, eller dens og dens Renters Anvendelse til anden enten privat eller offentlig Brug, end det hvortil salig Joachim Godske Greve af Moltke har bestemt samme, saa indsættes herved enhver, ikke alene af hans og salig Grevindens Descendenter, men endogsaa enhver Person, som maatte være beslægtet med dem, til at være universal Arving til denne Capital, og skal den Person, der saaledes først indtaler Capitalen, være berettiget til at erhverve denne Capital. Saafremt at der Ingen maatte findes af Familien, som kunde eller

vilde indtale Capitalen til sin Fordeel, saa tilfalder Capitalen Fattigvæsenet i Staden Hamborg.

Thi skal denne Fundats ansees som salig Joachim Godske Greve af Moltkes *Fundats for Legatet for Embedsmænds Børn, som gaae i Skole*, og ansees ligesaa gyldig, som om den egenhændig af den salige Fundator var udfærdiget, hvorefter samtlige efterkommende Lehnsgraver til Grevskabet Bregentved og andre Vedkommende sig have at rette og samme i alle dens Ord, Clausuler og Punkter nöiagtigen at efterleve, Alt i Forhaabning af Hans Majestæts allerhöieste Confirmation.

Dets til Bekræftelse under min Haand og Forsegling.

Kjöbenhavn d. 28de Januar 1822.

A. W. Moltke.

L. S.

Foundation for afdöde Joachim Godske Greve af Moltkes
Legat for Embedsmænds Børn, som gaae i Skole.

Det Moltkiske Legat tog for Frederiksborg lærde Skole sin Begyndelse den 1ste Januar 1833, og den förste Udbetaling fandt Sted den 11te Juni 1833. Af de to först udnævnte Disciple Christian Rudolph Anker Heide og Christian Villemoes Qvistgaard nyder den sidste endnu Legatet. Istedetfor den af Skolen i förste Halvdeel af Aaret 1835 udtraadte Discipel Heide udnævnte Grev A. W. Moltke ved Skrivelse af 4de Sept. 1835 Discipelen H. J. J. Schmith, som endnu nyder Godt deraf.

Om det Moltkiske Legat giver nu ovenstaaende Fundats tilstrækkelig Efterretning. Angaaende Skolens ordinaire Stipendier samt Bevilgelse af fri Underviisning maatte jeg herved bemærke, at der for at erholde disse Beneficier udfordres, for det Förste at Trangsattester, udstædte af en troværdig bekjendt Mand i en Form, som Rector paa Forlangende opgiver, og desuden under-

skrevne af vedkommende Justitsembedsmand, inden Hovedexamens Ende tilstilles Rector, som ved hvert nyt Skoleaars Begyndelse paa Embedsvegne skal gjøre Forslag til den Kongelige Universitets- og Skoledirection om disse Beneficiers Bevilgelse; for det Andet, at vedkommende Discipel i Aarets Løb har udviist god Flid og Sædelighed. Hvis denne anden Betingelse ikke er opfyldt, er det efter de bestaaende Anordninger *aldeles umuligt*, at nogen Discipel kan erholde Stipendier eller fri Skolegang, om endog hans Trang er nok saa stor; og om endog en Rector vil foreslaae det, vil Directionen, til hvilken med Forslaget skal indsendes Lærernes halv-aarlige Censur over Disciplenes Evner, Flid, Fremgang og Opførsel, udslette en saadan af Gratist- eller Stipendiat-listen. Alle Beneficier bevilges kun paa eet Aar, og for næste Aar gjøres nyt Forslag. Det er saa langt fra, at Bevilgelse af Beneficier for det ene Aar hjemler Ret til at erholde dem for det næste, at tvertimod Disciple, som i Aarets Løb ikke vise Flid og Sædelighed, ifølge de bestaaende Anordninger *nödvendigviis* ved det nye Skoleaars Begyndelse miste de dem forhen bevilgede Beneficier enten ganske eller for en Deel, alt eftersom deres Forsømmelighed har været større eller mindre, eller de ved deres Opførsel have givet mere eller mindre Anledning til Anke. Det kunde nu vel synes, at det var ubilligt at straffe Forældrene for Disciplenes Forseelser (hine er det dog egentligt, som Straffen rammer), men for det Første er det nu eengang saaledes bestemt ved kongelige Anordninger, som Rector ikke tör overtræde, og for det Andet ere disse Anordninger aldeles overensstemmende med Billighed. Thi naar Forældre sætte deres Börn i en Skole, faaer ikke alene Skolen Pligter mod disse, men Forældrene have ogsaa Pligter mod denne, og deriblandt den, enten selv at holde Disciplene til Flid, eller, hvis de ere fraværende, at sørge

for at der af Andre føres det tilbørlige Tilsyn med, hvorledes de anvende deres Tid udenfor Skolen. Hvis en Discipel vedbliver at erhverve godt Vidnesbyrd for Flid og Sædelighed, vil han altid kunne være vis paa at beholde de Beneficier, han har erholdt, eller at adscendere til høiere, saalænge hans Trang vedvarer. Det høieste Antal Gratistpladser er 20; i Regelen maa ingen Discipel bringes i Forslag hertil, förend han har været eet Aar i Skolen.

I de gamle Sprog ere i dette Skoleaar fölgende Skrifter læste: I 4de Cl. Livius, 4de Bog, Sallusts Bellum Jugurth., Ciceros Cato Major og de 2 sidste Böger om Pligterne, Talerne mod Catilina og for Milo; Horatses Breve samt Odernes 2den og 3die Bog. Iliadens 1ste og 6te Bog, Odysseens 10de og 11te Bog, Plutarchs Camillus, Platos Apol. Socr. og Crito, de to første Böger af Xenophons Memor. Socr. Hele Genesis, Candidaterne desuden Psalmernes 4de Bog. I 3die Cl. Sallusts Bellum Catilip., Ciceros Lælius, Talen for Milo, Horatses Breve. Xenophons Memor. Socr. 1ste Bog, Odysseens 10de og 11te Bog; de 20 første Capp. af Genesis. I 2den Cl. Cornelius, Langes græske Læsebog, Odysseens 10de og 11te Bog. I 1ste Cl. Ellendts lat. Læsebog. I alle Classer er i de ældre Sprog brugt Badens, Langes og Lindbergs (den mindre) Grammatiker.

I Fransk er i de to nederste Classer brugt Borrings Manuel des enfans, i 3die Cl. Telemaque af Fenelon, i 4de Cl. Charles XII af Voltaire. I de nederste Classer er ingen Grammatik brugt, i de överste Deichmanns Grammatik ved Westengaard. I Tydsk er i de to nederste Classer brugt Rises mindre Læsebog, i de to överste Pöhlitz's Bruchstücke; Luplaus Grammatik. I Dansk er brugt Bentziens Grammatik og Dahls Retskrivningslære,

og i de forskjellige Classer foretaget forskjellige skriftlige Övelser afpassede efter Disciplenes forskjellige Modenhed; i de to överste Classer er meest opgivet Spørgsmaal af Historien eller Religionslæren. I Religionsunderviisningen er i de to nederste Classer brugt Balles, i de to överste Fogtmanns Lærebog, samt i nederste Cl. Herslebs mindre og i de 3 överste Classer Herslebs större Bibelhistorie. I överste Cl. er endvidere gennemgaaet Johannes's Evangelium og Jacobs Brev. I Geographien har man i alle Classer brugt Rises Haandbog; i Historien: i Iste Cl. Kofods fragmentariske Historie og Munthes Fædrenelandshistorie, i de mellemste Classer Udtoget af Kofods Historie, i överste Cl. Sammes större Historie. De matematiske Timer ere i de to nederste Classer alene anvendte til Regning; i 3die Cl. er gennemgaaet den største Deel af det befalede Pensum efter Biörns Læreböger; i 4de Cl. er dette Pensum fuldendt og endvidere gennemgaaet Afsnittet om Logarithmer, om Ligninger, om Behandlingen af Rodstørrelser og Potenser.

I det fölgende Skoleaar er i Förventning af Directionens Approbation bestemt at læse i Latin i 4de Cl. Livius, 23de og 24de Bog, de 3 förste Böger af Virgils Æneide, Ciceros Disputt. Tuscul. og hans Böger om Pligterne; i 3die Cl. de förste Böger af Julius Cæsar de Bello Gall.; Talen for Sextus Rosc. Amer. og Stykker af Ovids Metamorphoses; i 2den Cl. Cornelius og Phædrus, i nederste Cl. Borgens Læsebog. I Græsk i 4de Cl. Odysseens 12te—15de Bog, Plutarchs Demosthenes og Cicero, Iste Bog af Herodot; i 3die Cl. Odysseens 12te og 13de Bog og de 2 förste Böger af Xenophons Memor. Socr.; i 2den Cl. Langes Læsebog og 12te og 13de Bog af Odysseen. I Hebraisk hele Genesis i överste Cl. og de förste Capp. deraf i 3die Cl. I Fransk agter man i de 2 nederste Classer at beholde Börnings Manuel

des enfans, i 3die Classe at indføre hans Læsebog for Mellemlasser og i överste hans Etudes litteraires, for det förste blot den prosaiske Deel. Grammatiken vil först blive læst med de Disciple i 2den Cl., som aspirere til Optagelse i 3die Cl., efter den Veiledning, som findes bag efter Borrings Manuel des enfans. I 4de Cl. agtes med Tiden samme Forfatters Cours pratique et theorique de langue Française og hans Stileövelser indførte. I Tydsk vil i de 3 höiere Classer blive indført Hjorts Læsebog og Meyers Grammatik, en Bearbejdelse af Heyses Leitfaden. I nederste Cl. beholdes Rises mindre Læsebog, og Grammatik vil der ikke blive læst. I Religion, Dansk og Historie beholdes de samme Lærebøger, blot at Udtoget af Kofods Historie successivt vil blive indført ogsaa i överste Cl., indtil muligt en bedre Haandbog udkommer, og at Molbecks danske Læsebog vil blive brugt i nederste Classe. I Geographien vil man indføre Overlærer Mag. Ingerslevs Haandbog, som snart ventes færdig fra Pressen, og Estrups gamle Geographi. Den hidtil brugte Lærebog i Mathematik vil blive ombyttet med Fallesens Arithmetik og Svenningsens Geometri, og man vil begynde paa Mathematiken allerede i 2den Cl., hvor hidtil blot er övet practisk Regning.

Ovenstaaende Plan for Underviisningen i det fölgende Skoleaar, som Rector efter fælleds Overlæg med Skolens Lærere har indstillet til Directionens Approbation, vil muligen blive underkastet nogle Forandringer og Modificationer, blandt Andet derved at Omstændighederne enten kunne nöde til at indskrænke de bestemte Pensa i visse Fag, eller tilstede at udvide dem. Men alligevel har man troet, at det kunde interessere de Forældre, som agte at forberede deres Börn til Optagelse i en höiere Cl. til 1ste Oct. 1838, at vide, saavidt det nu er muligt, efter hvilken Plan Underviisningen her agtes fremmet og hvilke Lære- og Læsebøger man her tænker

at bruge. Men da et Cursus i en Classe i Regelen er toaarigt, tilføies til yderligere Efterretning for vedkommende Forældre Forklaring over de Metæ i de forskjellige Fag, som en Discipel i Almindelighed maa have naaet i en lavere Classe, förend han kan oplöttes i en höiere.

I Latin fuldendes i et toaarigt Cursus i nederste Cl. Borgens Læsebog, i 2den Cl. Cornelius og Phædrus; i 3die Cl., foruden hvad der ovenfor er angivet, endnu et Par af Ciceros Taler og eet eller to af hans lettere philosophiske Skrifter. I Græsk i 2den Cl. Langes Læsebog og 2 Böger af Odysseen; i 3die Cl. 4 Böger af Odysseen og 2 Böger af Xenophons Memorabilia. I Hebraisk i 3die Cl. de 10 förste Capitler af Genesis. I Fransk læses i nederste Cl. Manuel des enfans uden Grammatik, og fuldendes i 2den Cl., hvor der i det andet Aar begyndes paa Grammatik, og muligt paa Læsebogen for Mellemclasser, der fuldendes i 3die Cl. Her begynder man, hvis Omständighederne tillade det, paa Etudes litteraires, der fuldendes i 4de Cl., saavel den prosaiske som poetiske Deel. I Tydsk fuldendes Rises Læsebog for störste Delen i nederste Cl. uden Grammatik; i 2den Cl. gennemgaaes Grammatiken; Hjorts Læsebog fuldendes inden Dimissionen. I Religionen fuldendes i de to nederste Cl. Balles Lærebog; i 3die Cl. læses omtrent det Halve af Fogtmanns Lærebog, der fuldendes i 4de Cl. Herslebs större Bibelhistorie fuldendes i de to mellemste Cl. og repeteres i överste. Evangeliet læses i överste Cl. I Historien læses Udtoget af Kofods Haandbog tilende i de to mellemste Classer, og repeteres hvert Aar heelt i överste Cl. I nederste Cl. vil i Almindelighed Kofods fragmentariske Historie og Munthes Fædreuelandshistorie blive læst. Geographien maa være gennemgaaet eengang endigt i det Mindste inden Overgangen til 4de Cl.

I Mathematiken vil den største Deel af det befalede Pensum blive gennemgaaet eengang i 3die Cl.

Sluttelig vilde jeg, for at forebygge Misforstaaelse, bemærke, at ligesaa lidt som en Discipel, alene fordi han har gennemgaaet det for en vis Classe foreskrevne Pensum, kan ascendere til en højere, hvis han ikke ved stadig Flid har søgt med Grundighed at tilegne sig det Foredragne og at erliver sig den for en højere Classe fornødne Grad af Aandsmodenhed og Udvikling i det Hele; saaledes kan det ogsaa skee, at en Discipel ved Hjælp af gode Evner og fortrinlig Flid skaffer sig i en kortere Tid end to Aar saa grundig Indsigt, at man har fuld Grund til at ansee ham for moden til en højere Classe og opfløtte ham, skjönt han har gennemgaaet et mindre Pensum, end det der i Almindelighed er antaget for nødvendigt. Overfladiske Kundskaber nytte slet Intet, og Kundskabernes Intensivitet maa altid komme i det Mindste ligesaameget i Betragtning, som deres Extensivitet.

Bibliotheket, til hvis Forøgelse under 18de Oct. 1831 er tilstaaet en aarlig Sum af 40 Rbdr. Repræsentativer af Skolekassen, er blevet forøget deels ved Indkjøb for denne Sum, deels ved betydelige Gaver fra Directionen (100 Nr.), Justitsraad Høiesteretsadvocat P. Salicath (279 Bind), Fabrikör Vosbein (46 Bind), gyldendalske Boghandling, Musiklærer Berggreen, Procurator Rottwitt, Conferentsraad Engelstoft, Etatsraad Brøndsted, Cantor N. Krossing.

Den mod Skolens vestlige Side liggende endnu ubebyggede Nabogrund var ved Eierindens Død som Eien- dom tilfalden Möller A. Erlandsen her i Byen; og da

han var villig til at afhænde samme, blev Udsigten aabnet til at Skolens Hovedbygning kunde erholde en især mod denne Side vigtig friere Beliggenhed, dens Gymnastikplads en betydelig Udvidelse, dens Have en især efter Gymnastikhusets Opførelse ønskelig Tilvæxt og endelig Byen en fri Plads. Eierens Betingelser for Afstaaelsen af hele Grunden lige ud til Marken i Linie med Gavlen af hans Baghuus vare: Udvirkelse af at han maatte beholde Assurancesummen imod at bygge andensteds paa Kjöbstadens Grund; at Skolen skulde overtage Hegnet ind til hans anden tilstödende Eiendom, hvis Bygninger dog næsten hegne Halvdelen af Linien, svare alle af Grunden gaaende Skatter og Afgifter, samt indbetale Rigsbankhæftelsen. Man modtog naturligtviis med Glæde saa gunstige Betingelser, og efterat Overlærer Dahl i Dec. f. A. som Skolens daværende Bestyrer havde desangaaende tilskrevet Etatsraad Bygmester Koch og denne dernæst indstillet Sagen til det Kongelige Rentekammer, er Sagen nu saavidt fremmet, at Amtet har communiceret Byfogden en Kongelig Resolution af 19de Juli d. A. saaledes lydende: "Naar Möller Erlandsen under de af ham tilbudne Vilkaar overlader den omhandlede Grund til Frederiksborg lærde Skole, saa ville vi allernaadigst have tilladt, at Assurancesummen for den afbrændte Bygning paa bemeldte Grund maa udbetales ham, naaget denne Grund ei paa ny bebygges, imod at den anvendes i Overeensstemmelse med hans Tilbud, dog Panthaverens Ret forbeholden". Der staaer saaledes endnu kun Skjödets Udfærdigelse tilbage. Ved denne Erhvervelse erholder Gymnastikpladsen en Udvidelse af circa 900 □ Al., Haugen af circa 1100 □ Al., foruden et Stykke af circa 400 □ Al., som rimeligtviis vil blive lagt til Gaden, hvorved der vindes en fri Plads og Skolens Grund bliver bedre arronderet. Nærmere Efter-

retning herom vil, naar Sagen definitivt er bragt i Rigtighed, blive givet i næste Program.

Siden Aaret 1826 var Skolen ikke bleven udbetalt den sædvanlige Hjælp fra Amtsstuen til Opskovningen for det Skolen tillagte Brændedeputat, 27 Favne aarlig. Der eksisterer nemlig en ældre Bestemmelse, at Frederiksborg Distrikt skal komme Skolen til Hjælp med de halve Opskovningspenge. Da Overlærer Dahl i Marts Maaned d. A. havde gjort de fornødne Skridt i denne Henseende, erholdt Skolen for Tidsrummet 1827—1836 udbetalt af Amtsstuen den Summa 109 Rbd. 12 Sk., og Directionen paalagde i en Skrivelse af 22de April d. A. Forstanderskabet at drage Omsorg for, at denne Hjælp til Opskovningspengene for Fremtiden aarligen afkræves Frederiksborg Amtsstue.

Den offentlige Examen

i Frederiksborg lærde Skole

for Aaret 1837

foretages i følgende Orden.

Löverdagen den 23de September.

Formiddag.

Eftermiddag.

Samtlige Cl. lat. Stil, samt de
to överste Cl. lat. Version.

Samtlige Cl. dansk Stil.

Mandagen den 24de September.

IV Cl. Latin.

IV Cl. Mathematik.

Tirsdagen den 26de September.

IV Cl. Hebraisk og Tydsk.

IV Cl. Historie og Geographi.

Onsdagen den 27de September.

IV Cl. Græsk. | IV Cl. Religion og Fransk.

Torsdagen den 28de September.

III Cl. Latin, Græsk, Hebraisk, | II Cl. Religion, Regning, Tydsk,
Historie og Geographi. | Fransk.

Fredagen den 29de September.

I Cl. Latin, Dansk, Historie, | III Cl. Religion, Mathematik,
Geographi. | Tydsk, Fransk.

Löverdagen den 30te September.

II Cl. Latin, Græsk, Historie, | I Cl. Religion, Regning, Tydsk,
Geographi. | Fransk.

Examinationstiden er 8—1 Formiddag, 3—8 Eftermiddag. Mandagen den 2den Octbr. og følgende Dage prøves de nyanmeldte Disciple. Derefter holdes Censuren. Löverdagen den 7de Oct. Kl. 10 foretages Translocationen, og Mandagen den 9de Oct. til sædvanlig Tid tager Underviisningen igjen sin Begyndelse.

Disciplenes Forældre og Værger samt andre Skolens Velyndere indbydes herved til at bære den offentlige Examens mundtlige Deel og Translocationen med deres Nærværelse.

Frederiksborg d. 1ste Sept. 1837.

Dr. H. M. Flemmer,

Rector.
